

הקדמת ספר הזהר

רְבָנִי

חֶזְקֵלְיָה^{*}

* נ"א רבי אלעזר. וכן הוא בזיהורי חמה ובנוסחת הארץ ישראלי

(דף א ע"א)

פתח, כתיב, (שיר השירים ב) (פנחס רlarg, ופ' תשא קפט) **כשושנה בין החוחים.** מאן שושנה, דא בנטת ישראל. (בגין דאית שושנה ואית שושנה), מה שושנה דאייה בין החוחים אית בה סומק וחור, אוף בנטת ישראל אית בה דין ורחמי. מה שושנה אית בה תלייסר עליין, אוף בנטת ישראל אית בה תלייסר מכילן דרחמי דסחרין לה מפל סטרהא. אוף אללים דהכא (נשא דף קלא ב, וקלח, וקמץ) (שמות קפו א) **משעתא דאדר אפיק תלייסר תיבין לסתרא לנטתת ישראל ולבטרה לה.**

ולבתר אדר אפיק זמנא אחרא. אמא אדר אפיק זמנא אחרא. בגין לאפקא חמיש עליין תקיין דסחרין לשושנה. (פנחס רlarg וצ"ע בק"א), ואפונ חמיש אקרון ישועות. ואפונ חמיש (חמשין) תרעין. ועל רוזא דא כתיב (תהלים קט) (תרומה קס"ט) כוס ישועות אשא דא כוס של ברכה. כוס של ברכה אctrיך למוני על חמיש אצבען ולא יתר. בגונא דשושנה דיתבא על חמיש עליין תקיין דוגמא ד חמיש אצבען. ושושנה דא אייה (תרומה קלא) כוס של ברכה. מאללים תנינה עד אללים תליתה חמיש תיבין. מכאן ולהלאה אור דאתבר ואטגנוו ואטאיל בברית ההוא דעתל בשושנה (ס"א דא) ואפיק בה זרעא. ודא אקרי עז עושה (סבב) פרי אשר זרעו בו. וההוא זרע קיימא באוט

ברית ממש. וכמה-DDIYOKNA דברית אוזדרע בארכעין ותרין זונגן ההוא (נ"א לההא) זרעא, כה אוזדרע שמא גליפה מפרש בארכעין ותרין אתון דעובדא דבראשית. בראשית, רבינו שמעון פתח (שיר השירים ב) (צ"א, לט ע"ב, ויקרא ד, לkomן ח) **הנצנים נראו בארץ. הנצנים, דא עובדא דבראשית, נראו בארץ אימתי, ביום השליishi, דכתיב ותצא הארץ כיין נראו בארץ. עת הזמיר הגיע, דא יום רביעי דהוה ביה זмир עריצים, מאורת חסר. וקול התעור, דא יום חמישי, דכתיב ישרצו המים וגוי' למعبد תולדות. נשמע, דא יום שני דכתיב נעשה אדם. דהוה עתיד למקדם עשרה לשמיעה, דכתיב (דף א ע"ב) הכא נעשה אדם, ובתיב הTEM בעשה ונשמע. בארץנו, דא יום שבת דאייה דוגמת ארץ החיים.** (שזהו עולם הבא. עולם הנשמות עולם

הנחות).

(נ"א דבר אחר) **הנצנים אלין אפונ אבן דעלג במחשבה וועלג בעלמא דאתי ואטגיזו תפן. ומתמן נפקו בגנייזו ואטמירו גו** (נ"א בד) **גביאי קשות. אתיליד יוסף ואטמירו ביה, על יוסף בארץ קדיישא ונכיב לוז תפן, וכיין נראו בארץ ואטגלו תפן.iae ואימתי אתחזון, בשעתא דאתגלי קשת בעלמא. דהא בשעתא דקשת אתחזוי כיין אתגליין אפונ, ובההיא שעתא עת הזמיר**

הגיע עדן לקצץ חיבין מעלה. אםאי אשתויבו, בגין דהנאנים נראו הארץ, ואלמא דגראו לא אשთארון בעלה, ועלמא לא אתקם.

ומאן מקיים עלמא וגרים לאבחן אתגליין, קל ינוקי דלעאן באוריתא, בגין אפונ רביין דעלמא, עלמא אשתויב. לקבליהון, (שיר השירים א) תורי זהב בעשה לך, אלין אפונ ינוקי רביין עילמין דכתיב, (שמות כ"ה) ועשית שנים פרובים זהב.

בראשית רבי אלעזר פתח (ישעה מ) שאו (דף ל' א) מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. שאו מרום עיניכם לאן אחר, לאתר דכל עיניין תליאן ליה. ומאן איה, פתח עינים. ותמן תנדעון דהאי סתים עתיקה דקימא לשאלה. ברא אלה. ומאן איה. מ"י. ההוא (שמות ק"מ א) דאקרי מקצה השמים לעילא. דכלא קימה ברשותיה. ועל דקימה לשאלה ואיה בארכ סתים ולא אתגליה, אקרי מ"י, דהא לעילא לית תפון שאלה. והאי קצה השמים אקרי מ"י.

ואית אחרא לתחא ואקרי מ"ה. מה בין hei להאי, אלא קדמאתה סתימה דאקרי מ"י קימה (תרומה קל"ח א, ויקhal ר"א, בהעלותך קמ"ח ב, ולהלן ט' א, י"ג, כס"ז א, שמות קנ"ז) לשאלה, כיון דשאל בר נש ומפשפש לאסתכלא ולמנדע מדרגא

לדרגא עד סוף כל דרגין, כיון דמטי תפון, מ"ה. מה ידעת, מה אסתפלתא, מה פשפשתא, הא כלל סתיים בדקדיםיתא.

ועל רוא דנא כתיב, (אייה ב) מה אUIDך מה אDEMה לך. כド אחריב ב' מקדשא נפק קלא ואמר מה אUIDך (כ"א ומה ומח) אDEMה לך, בההוא מ"ה אUIDך) בכל יומא ויוםא, (זהא) אסחדית ב' מיומין קדמאין דכתיב, (דברים ל) העדרתי בכם היום את השמים ואת הארץ. ומה אDEMה לך בההוא גונא ממש עטרית לך בעטרין קדישין עבדית לך שלטנו על עולם דכתיב, (אייה ב) "הזאת" העיר שיאמרו" כלילת" יפי" וגוי קירינא לך (תהלים קב"ב) ירושלים הבנינה בעיר שהברחה לך.

(אייה ב) מה אשוה לך. כגונא דאנת יתבה, הבי הוاء בביבול לעילא. כגונא שלא עאלין השטה ב' עמא קדישא בסדרין קדישין, הבי אומיבא לך שלא איעול אנא לעילא עד דיעלון ב' אכלוסך לחתתא. ודא איהו גחמה דילך הויאל לדרגא דא אשוה לך בכללא. והשטה דאנת הכא גדול פים שברך. וαι תימא דלית לך קיימא ואסותא, מ"י (שמות רל"ז ב) ירפא לך, ודא והוא דרגא סתימאה עלאה כלל קיימא ביה ירפא לך ויוקים לך.

מ"י קצחה השמים לעילא, מ"ה ועד קצחה השמים למטה
 (קצחה השמים למטה). וְדֹא יְרִית יַעֲקֹב דָאִיהוּ מְבָרִיחַ מִן
הַקְצָה אֶל הַקְצָה, מִן הַקְצָה קָדְמָה דָאִיהוּ מ"י, אֶל
הַקְצָה בְּתִרְאָה דָאִיהוּ מ"ה, בְּגַין דְקָאִים בְּאַמְצָעִתָּא.
וְעַל דֹא מֵבָרָא אֶלָה.

אמֶר רַבִי שְׁמֻעוֹן, אֶלְעֹזֶר בְנֵי פְסוֹק מִלְך וַיַּתְגַּלְיָה
סְתִימָא דָרֶזָא עַלְאָה דְבָנֵי עַלְמָא לֹא יַדְעֵין. שְׁתִיקָה
רַבִי אֶלְעֹזֶר. בְכָה רַבִי שְׁמֻעוֹן וְקָאִים רְגָעָא (ג"א שְׁעַתָּא)
חֲדָא.

אמֶר רַבִי שְׁמֻעוֹן, אֶלְעֹזֶר מַאי אֶלָה. אֵי תִימָא כְכַבְיאָה
וּמְזַלְיָה, הָא אַתְחֹזָאָן תִמְןָן תְדִיר. וּבְמַה אַתְבְּרִיאָה
כְמָא דָאָתָּה אָמֶר, (תהלים לו) בְּדָבָר יְיָ שָׁמִים נְעַשָּׂוּ. אֵי עַל
מְלִין סְתִימָין לֹא לְכַתּוֹב אֶלָה דָהָא אַתְגַּלְיָה אִיהוּ. אֶלָא
רוֹזָא דֹא לֹא אַתְגַּלְיָה בָר יוֹמָא חַד דְהַוִּינָא עַל כִּיפָה יִמְאָה,
וְאַתָּא אֶלָהוּ וְאָמֶר לֵי רַבִי, יִדְעַת מָה הַוָא, מֵבָרָא
אֶלָה. אַמְינָא לֵיה אַלְיַין שְׁמִיא וְחַילְהוֹן עַזְבָּדָא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךָ הוּא דָאִית לֵיה לְבָר נְשָׁה לְאַסְתְּפָלָא בְּהָוָה וְלְבָרְכָא
לֵיה דְכַתִּיב, (תהלים ח) **כִּי אָרָא שְׁמִיד מְעֵשָׂה (דף ב ע"א)**
אַצְבָּעָותִיךְ וְגַוְ' יְיָ אַדְוִינִינוּ מַה אַדִּיר שְׁמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ.

אמר לי רבי מלא סתימא תהה קמי קודשא בריך הוא, וגלי במתיבתא עלאה ודא הוא. בשעתא דסתימא דכל סתימין בעא לאתגליה, עבד בירישא בקוד"ה (להלן ט"ו א, משבטים ק"ה א, ט' ב, שמות רכ"ו ב, רכ"ח א) חדא, ודא סליק למתו מחשש. צייר בה כל ציורים. חקק בה כל גליפין. ואגלוּף גו בוצינא קדישא סתימה גליפו דחד ציורא סתימה קדש קדישין בניינה עמיקה דנפק מגו מחשש ואקרוי מ"י שירותא (נ"א ראשיתא) לבניינה. קיימה ולא קיימת. עמיק וסתים בשמא. לא אקרי אלא מ"י. בעא לאתגליה ולאתקרי בשמא (ד"א) ואתלבש בלבוש יקר דנהיר וברא אלה, וסליק אל"ה בשמא. אתחברוןattoון אלין באליין ואשתלים בשמא אלהים. ועד לא ברא אלה לא סליק בשמא אלהים. ואפונ דחוון בעגלא (נ"א בעלמא). על רוזא דנא אמרו (שמות לט) אלה אללהיך ישראל.

וכמה דاشתתק מ"י באלה, וכי הוא שמא דاشתתק תדריך. וברוא דא אתקיים עלמא. ופרח אליהו ולא חמיינה ליה. ומפה ידענא מלא (ד"א) דאoki מנא (וקאימנא) על רוזא וסתרא דיליה. אתה רבוי אלעוזר וכלהו חבריה ואשתתקו קמייה. בכו ואמרו אלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא ד"י.

אמר רבי שמעון על דא שמיא וחיליהון בም"ה
 אتابרייאג, דכתיב (תהלים שם) כי אראה שמייך מעשה
 אצבעותיך וגוי, וכתיב, (תהלים שם) מ"ה אדייר שמק בכל
 הארץ אשר תננה הודה על השמים איהו
 לסלקא בשמא. בגין דברא נהורה לנהוריה ואטלבש דא
 בדא וסליק בשמא עלאה. ועל דא בראשית ברא
 אליהם, דא אליהם עלאה, דהא מ"ה לא הווי הבי ולא
 אtabני.

אלא בשעתא דאתמשכו אתוון אלין (פאלין) אל"ה
 מלעילה לחתא. ואמא אווזיפת אל פנוי האדון יי,
 ודא אקרוי אדון כמא דאת אמר, (יחושע) הגה ארון הברית
 אדון כל הארץ. כדי נפקת ה' ואעלית י', ואתקשיטת
 במני דкорא לקבלייהון דכל דבר בישראל.
 ואתוון אחרבין משכון לון ישראל מעילא לגבי אתר דא
 (תהלים מב) אלה אזקה. אדרנה בפומאי
 ושפיכנא דמעאי (ברעות נפשי בגין לאמשבא אתוון אלין) יכדין אדים
 מעילא עד בית אליהם, למתי אליהם בגונא דיליה.
 ובמא, (תהלים מב) בקהל רפה ותודה המון חוגג.

אמר רבי אלעזר שתיקא דילוי בנא מקדשא לעילא
 ובנא מקדשא לחתא. ובודאי מלה בסלע
 משטוקא בתרעין. מלה בסלע מה אמרנו ואתערנו

**ביה, מישתוקא בשתיים מה דשתייקנא דאברוי ואיבנו
תרין עלמין בחדא.**

אמיר רבי שמעון מכאן ולhalbאה שלימו דקרא, בכתב,
(ישעה מ) המוציא במספר צבאים, תריין דרגין אונן
דאיצטריד למשاوي רשים כל חד מיניהם. חד דא דאתמר
מ"ה. וחד מ"י. דא עלאה ודא תתאה. דא עלאה רשים
ואמר (שמות קלח ב, וקלח ב) המוציא במספר צבאים, המוציא
ההוא דאשתחמודע ולית פותיה. בגוונא דא המוציא לחם
מן הארץ. המוציא ההוא דאשתחמודע דא דרגא תתאה,
וכלו חד. במספר שתין רבוא אונן דקיעימין כחדא,
ואפיקו חילין לזיבייחו דלית לוון חשבנה.

(ג"א בגוונא דא) לכלהם, בין אונן שתין, בין כל חילין דילחון,
בשם יקרא. מא' בשם יקרא. אי תימא דקרא לוון
בשםחתהון, לאו הכי הוא, דאם כן בשם מבעי ליה.
אלא בזמנא דדרga דא לא סליק בשמא (לעילא) ואקרו
מ"י, לא אולדיד ולא אפיק טמירין לזיביה אף על גב
דכלחו הו טמירין ביה. כיון דברא אליה ואסתלק
בשםיה ואקרו אלהים, פדין בחיל לא דשמא דא אפיק לוון
בשלימיג, ודא הוא בשם יקרא, בההוא שם דיליה קרא
ואפיק כל זינה זינה לאתקיעמא בשלימיותה. בגוונא

דֹא (שמות לא) ראה קראתי בשם. אדרנה שמי לאתקיימה בצלאל על קיום אשלהנותיה.

(ישעה מ) מרוב אוגנים, מאי מרוב אוגנים, **דֹא** (פקודי רל"א ב) ריש דרגין, דסליקו ביה כל רעותין ואסתלקו ביה (דף ב ע"ב) בארכ סתים. ואמיין פח **דֹא** רוא דעתם עללה דאסטלק בשם אליהם כדק אמרן. איש לא בעדר מאנון שתין רבוא דאפיק בחילא דשמא. יגין דאיש לא בעדר, בכל אחר דמיתו ישראל ועתגעשו בחובייו אתמנון ולא בעדר מאנון (קנ"ז א, שמות כ"ב א) שתין רבוא אפיקו חד. בגין למחוי פלא דיוקנא חד. כמה דאיש לא בעדר לעילא, אוף כי לא בעדר לחתתא.

בראשית, רב המנוגא סבא אמר, אשבחן אתוון בהפוכה. ביית בקדמיתה ולבתר. ב' בקדמיתה היינו בראשית. ברא לבתר. אל"ף בקדמיתה ולבתר. אל"ף בקדמיתה היינו אליהם. את לבתר. אלא כד בעא קודשא בריך הווא למעבד עולם, כל אתוון הו סתימים, ותרין אלפין שניין עד שלא ברא עולם הו מסתכל קודשא בריך הווא ואשתעשע בהו.

כד בעא לمبرי עולם, אותו (מקץ ר"ד א, ויגש ר"ה ב) כל אתוון קמיה מטופא ארישיה. שריית את ת למייעל ברישא, אמרה, רבון עליון ניחא קמך לمبرי ב'

עלמא, דאנא חותמא דגושפנקא דילך אמ"ת, ואת
אתקריאת אמ"ת, יאות למלכא (אמ"ת) למשרי באות
אמ"ת ולמבריז בי עלמא. אמר לה קונדשא בריך הנוא,
יאות אננת וופאה אננת, אלא לית אננת פדאי לםבריז בה
עלמא, הוAIL ואננת זמינה למהוי רשים על מצחין
דゴברין מהימגין דק"יימו אוריתא מיאל"ף ועד תי"ו,
וברישימוי דילך ימותון. ועוד דאננת חותמא דמוות. הוAIL
ואננת בה, לית אננת פדאי לםבריז בה עלמא. מיד נפקת.
עלאת את שע קמיה, אמרה קמיה, רבון עלמין, ניחא
קמך לםבריז בי עלמא, דברי אתקריז שמק שדיי,
ויאות לםבריז עלמא בשמא קדיישא. אמר לה, יאות
אננת, וטב אננת וקשוט אננת, אבל הוAIL ואותון דזיופא
בטליין לך למהוי עמהון, לא בעינא לםבריז בה עלמא,
דברגין דלא יתקיים שקרא, אלא אי יטלון לך ק ר.
מפאן מאן דבעי למימר שקרא (ויקהל רטו"ב) יטול יסודא
דקשות בקדמיתא ולכתר יוקים לייה שקרא, דהא
את שע את קשות איה, את קשות האבהון דאתייחדו
בה. ק ר (פקודי רס"ד א, תרומה קמ"ח ב) איזוון דאתחויזיאו על
סטרא בישא אפונ ו בגין לאתקיימא גטלי את שע
בגוייהו והוイ קשר. כיון דחמתה הבי נפקת מקמיה.
עלאת את צ אמרה קמיה, רבון עלמא ניחא קמך

למברֵי בַּי עַלְמָא דָאָנָא (ס"א דב"י) בַּי חֲתִימִין צְדִיקִים, וְאַנְתָּךְ דָאַתְקָרִיאת צְדִיק, בַּי רְשִׁים דְכַתִּיב, (תהילים י"א) כַּי צְדִיק יְיָ צְדִיקות אֶחָב, וּבַי יְאֹתָה לְמַבְּרֵי עַלְמָא. אָמֵר לְהָ צְדִיק צְדִיק אַנְתָּךְ, וְצְדִיק אַנְתָּךְ אַתְקָרִיאת, אָבֶל אַנְתָּךְ צְרִיךְ לְמַהְוִי טְמִירָא, לִית אַנְתָּךְ צְרִיךְ לְאַתְגָּלִיא כָּל כֶּךְ בְּגִינִּין דָלָא לְמַיְהָב פְּתַחֲזָן פֶּה לְעַלְמָא. מַאי טְעַמָּא - אִיהִי, אָתִיא י' דְשָׁמָא דְבָרִית קְדִישָׁא וּרְכִיבָּעָה (אתא חד) בַּהֲדָה. וּרְזֹא דָא כְּדָ בְּרָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַדְם הַרְאָשָׁׂׂון דָוּ פְּרַצּוֹפִין בְּרָאוֹ. וּבְגִינִּין כְּדָ אַגְּפּוֹי דִּיּוֹד מַהְדָר לְאַחֲרָא כְּגֻוֹנָא דָא צְ וְלֹא אַתְהָדָרוּ אַגְּפּוֹין בְּאַגְּפּוֹין כְּגֻוֹנָא דָא חֵזֶה, אַסְתַּפְּלָל לְעִילָּא כְּגֻוֹנָא דָא #, אַסְתַּפְּלָל תְּתַפְּא כְּגֻוֹנָא דָא אֵ, אָמֵר לְהָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא (חוב), דָאָנָא זְמִינָן לְגַסְרָא לְךָ וְלִמְעַבֵּד לְךָ אַפִּין בְּאַפִּין אָבֶל בְּאַתְרָא אַחֲרָא תְּסַתְּלָק. נְפִקְתָּ מִקְמִיהָ וְאַזְוָלָת.

עַלְתָּאת אֶת פָּ, אָמְרָה קְמִיה, רְבּוֹן עַלְמִינָן נִיחָא קְמִינָד לְמַבְּרֵי בַּי עַלְמָא דָהָא פּוֹרְקָנָא דָאַבָּת זְמִינָן לְמַעַבֵּד בְּעַלְמָא בַּי רְשִׁים, וְדָא הוּא פְּדוֹת. וּבַי יְאֹתָה לְמַבְּרֵי עַלְמָא. אָמֵר לְהָ יְאֹתָה אַנְתָּךְ, אָבֶל בְּךָ אַתְרָשִׁים פְּשָׁע בְּטְמִירָא, כְּגֻוֹנָא דְחִיוֹיָא דְמַחִי וְאַעֲילָ רִישִׁיה בֵּין גּוֹפִיהָ, הָכִי מָאן דְחָבְבָפִיףְ רִישִׁיה וְאַפְּיִיךְ יְדוֹי. וּבָנָע

עַזּוֹן, אֲפָלָגֶב דְּאִמְרָה דְּאִית בֵּיה עֲגֹנָה, אָמָר לְהָ
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, לֹא אִיבָּרִי בְּכֵן עַלְמָא. נְפִקָת מִקְמִיתָ.
עַלְלָת אֶת סְמִיכָה קִמְיָה, רְבּוֹן (דַף ג ע"א) עַלְמִין, בִּיחָא
קִמְךָ לִמְבָרִי בֵּי עַלְמָא, דְּאִית בֵּי סְמִיכָה לְנִפְלִין
דְּכַתִּיב, (תְּהִלִים קְמָה) סְוִמְךָ יִלְכְּלֵה גְּבוּפְלִים. אָמָר לְהָ, עַל
דָּא אֲגַת צְרִיךְ לְאַתְרָה וְלֹא תָזְוּן מִגְיָה, אֵי אֶת נְפִיקָה
מִאַתְרָה מִה תְּהָא עַלְיִיהוּ (ו' ע"א) דְּאָפּוֹן בְּפִילִין הָוָאֵיל וְאָפּוֹן
סְמִיכִין עַלְהָ. מִיד נְפִיקָת מִקְמִית.

עַלְלָת אֶת נְאִמְרָה קִמְיָה, רְבּוֹן עַלְמָא, בִּיחָא קִמְךָ
לִמְבָרִי בֵּי עַלְמָא, דְּבִי בְּתִיב נֹורָא תְּהִלּוֹת וְתְּהִלָּה
דְּצָדִיקִים גָּאוּה תְּהִלָּה. אָמָר לְהָ, נְוִיָן תּוֹב לְאַתְרָה, דָהָא
בְּגִינְךָ תְּבַת סְמִיכָה לְאַתְרָה וְתוֹי סְמִיכָה עַלְהָ. מִיד תְּבַת
לְאַתְרָה וְנְפִיקָת מִקְמִית.

עַלְלָת אֶת מְאִמְרָה קִמְיָה רְבּוֹן עַלְמָא, בִּיחָא קִמְךָ
לִמְבָרִי בֵּי עַלְמָא, דְּבִי אַתְקָרִיאָת מֶלֶךְ. אָמָר לְהָ
הַכִּי הָוָא וְדָאי, אָבֵל לֹא אִבָּרִי בְּכֵן עַלְמָא בְּגִינְךָ עַלְמָא
אַצְטְּרִיךְ לְמֶלֶךְ תּוֹב לְאַתְרָה, אֲגַת וְלֹר דָהָא לֹא יָאֹת
לְעַלְמָא לִמְיקָם בְּלֹא מֶלֶךְ.

בְּהָהִיא שְׁעַתָּא נְחַתָּא מִן קָדְמוֹהִי אֶת כְּמַעַל כּוֹרְסִי
יִקְרִיה אַזְדְּעֹזָת וְאִמְרָה קִמְיָה, רְבּוֹן עַלְמָא,
בִּיחָא קִמְךָ לִמְבָרִי בֵּי עַלְמָא דָאָנָא כְּבָודָה. וּכְדַ נְחַתָּא כְּ

מעל פורסי יקירה אוזעזע מאתן (ח ב) אלף עלמין
ואוזעזע פרסיא וכלהו עלמין אוזעזע למנפל. אמר
לה קודשא בריך הוּא כ"ף כ"ף, מה אתה עביד הכא, שלא
아버지 בך עלמא. טוב לאתרה האה בך פליה (ישעה י) פלה
ונחרצתה אשטע, טוב לכראסיך והוּי תמן. בההיא שעתא
נפקת מקמיה ותבת לדוכתה.

עלאת את י אמירה קמיה, רבון עלמא, ניחא קפה
למברי ב' עלמא דאנא שירוטא דשמא קדיישא
ויאות לך לمبرי ב' עלמא. אמר לה, כי לך דאנט חקיק
בי, ואנט רשים בי, וכל רעותא דיל' בך סליק, לית
אנט יאות לאתקרא מן שם. עלאת

את ט (תורה מה קנ"ב ע"א) אמירה קמיה רבון עלמא ניחא קפה
לمبرי ב' עלמא דאנט בי אתקריאת טוב וישראל.
אמר לה לא אבורי בך עלמא דהא טיבך סתים בגוּה,
וצפון בגוּה, הדא הוּא דכתיב, (תהלים לא) מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך הוּאיל וגבייז בגוּה לית ביה חולקא
לעלמא דא דאנא בעי לمبرי, אלא בעלא (שמות קנ"ב א)
דأتي. ותו דעל דטובך גבייז בגוּה יטבעון טריין
דהיכלא. הדא הוּא דכתיב, (אייה ב) טבעו הארץ שעירה.
ותו דז' לקבלך וכד תתחברון כחדא הא ז' ט, ועל דא
אתוון אלין לא רשיםין בשבטין קדיישין.

מיד נפקת מקמיה. עאלת את זו אמרה קמיה רבון עלמא, ניחא קמד למרי בי עלמא, דברי ביטרין בניך שבת דכתיב, (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו. אמר לה לא אברי בה עלמא דאנט אית בה קרבא וחרבא דשננא ורומחא דקרבא בגונא דנון. מיד נפקת מקמיה.

עאלת את זו אמרה קמיה רבון עלמא, ניחא קמד למרי בי עלמא, דאנא את משמד. אמר לה ואו אנט זה די לכוון דאתון אתוון דשמי דאתון ברזא דשמי וחקיקין יגלי פין בשמי ולא אברי בכו עלמא.

עאלת את ד ואת ג אמרו אוף הבי, אמר אוף לוון די לכוון למחיי דא עם דא דהא מסכניון לא יתבטlion מון עלמא וצרכין לגמול עמהון טיבו. דלא'ת איה מסכנא, גימ"ל גמול לה טיבו, לא תתפרשן דא מן דא ודי לכוון למיזון דא לדין.

עאלת את ב אמרה ליה, רבון עלמא, ניחא קמד למרי בי עלמא, דברי מברכאנ לך לעילא ותטא. אמר לה קידשא בריך הוा, הא ודי בה אברי עלמא ואת תהא שירוטא למרי עלמא.

קיימת את א לא עאלת. אמר לה קידשא בריך הוा אל"ף אל"ף למה לית אנט עאלת קמאי כשר

כֵל אֲתֹוֹן. אָמְרָה קָמִיה רְבּוֹן עַלְמָא בְגִין דְחַמִּינָא דְכֶל אֲתֹוֹן בְפֻקְדָה מִן קָמָךְ בְלֹא תַועֲלָתָה מָה אֲנָא אַעֲבִיד תִּמְןָן. וְתוֹ דָהָא (דף ג ע"ב) יְהִיבָתָא לְאַת בֵּית נְבוּזָא רְבָרְבָא דָא, וְלֹא יְאַוֵּת לְמַלְפָא עַלְאָה לְאַעֲבָרָא נְבוּזָא דִיְהָב לְעַבְדוֹ וְלִמְיָהָב לְאַחֲרָא. אָמַר לְה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַל"ף אַל"ף אַף עַל גֵב דָאַת בֵּית בְה אַבְרִי עַלְמָא, אַת תְהָא רִישׁ לְכָל אֲתֹוֹן, לִית בֵי יְהוּדָא אַלְא בְה. בְה יְשָׁרוֹן כָל חִוְשְׁבָנִין וְכָל עַזְבָּדִי דְעַלְמָא, וְכָל יְהוּדָא לֹא הוּי אַלְא בָאת אַל"ף.

וְעַבְדָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֹוֹן עַלְאַיִן רְבָרְבָן, וְאֲתֹוֹן תְתָאַיִן זְעִירִין. וּבְגִין כֶּה בֵּית בֵּית בְּרִאשִׁית בְּרָא. אַל"ף אַל"ף אֱלֹהִים אַת. אֲתֹוֹן מְלַעַילָא וְאֲתֹוֹן מְתַתָּא, וּכְלָהו כְחַדָא הוּוּ מְעַלְמָא עַלְאָה וְמְעַלְמָא תְתָא. בְּרִאשִׁית רַבִּי יוֹדָאי אָמַר מַאי בְּרִאשִׁית, בְּחַכְמָה, דָא חַכְמָה, דְעַלְמָא קַיִמָא עַלְהָ, לְעַלְאָ גּוּ רַזְיָן סְתִימִין עַלְאַיִן. (בראשית מ ע"ב) וְהַכָּא אֲגַלִּיפָה שִׁית סְטְרִין רְבָרְבִּין עַלְאַיִן דְמְנַהּוֹן נְפִיק כָּלָא, דְמְנַהּוֹן אַתְעַבִּידָו שִׁית מִקּוּרִין וּגְחַלִּין, לְעַלְאָ גּוּ יְמָא רַבָּא. וְהַיָּנוּ בְּרָא שִׁית מִהָּכָא אַתְבָּרִיאוֹ. מַאן בְּרָא לֹוֹן, הַהּוּא דָלָא אַדְפָר הַהּוּא סְתִים דָלָא יַדְעַ.

רַבֵּי חַיָּא וְרַבֵּי יוֹסֵי הוּא אֶזְלִי בָּאֲרָחָא, כִּד מְטוֹ לְחַד בַּי
חַקָּל, אָמַר לֵיהֶ רַבֵּי חַיָּא לְרַבֵּי יוֹסֵי הָא דְּאָמְרִיתָו
בָּרָא שִׁית וְדָאי הַכִּי הוּא, בְּגַין דְּשִׁית יוֹמִין עַלְאַיִן גַּבֵּי
אוֹרִיְתָא וְלֹא יִתְיר. אַחֲרָגִינִין סְתִימִין אַנוֹן.

אָבָל חַמִּינִין גֹּו סְטִרי בְּרָאשִׁית דָאָמַר הַכִּי. גַּלְיפִי (גַּלְיפּוֹ)
אֲגַלִּיף הַהוּא סְתִימָה קְדִישָׁא גֹּו מְעוֹי דְּחַד טְמִירוֹ
דְּנָקִיט (דְּנָקִיד) בְּנָקוֹדָה דְּנָעִין. הַהוּא גַּלְיפִי (גַּלְיפּוֹ) אֲגַלִּיף
וְטְמִיר בֵּיה כְּמַאֲן דְּגַנִּינוֹ כֵּלָא תְּחוֹת מְפֻתָּחָה חַדָּא, וְהַהוּא
מְפֻתָּחָה גַּנִּינוֹ כֵּלָא בְּהִיכְלָא חַדָּא, וְאֶפְעַל גַּב דְּכַלָּא גַּנִּינוֹ
בְּהַהוּא הִיכְלָא, עַקְרָא דְּכַלָּא בְּהַהוּא מְפֻתָּחָה הוּא. הַהוּא
מְפֻתָּחָה סְגִיר וּפְתָחָה.

בְּהַהוּא הִיכְלָא אִית בֵּיה גַּנִּיזִין סְתִימִין סְגִיאַיִן אַלְיַיִן עַל
אַלְיַיִן. בְּהַהוּא הִיכְלָא אִית תְּרֵעַין עֹובֵד סְתִימָיו
וְאַפְוֹן חַמְשִׁין. אֲגַלִּיפּוֹ לְאַרְבָּע סְטִרְיַין וְהָוּ אַרְבָּעִין (ס"י
וְתַשְׁעַ). חַד תְּרֵעָא לִית לֵיהֶ סְטִרָא, לֹא יִדְעַ אֵי הוּא
לְעַילָּא, אֵי הוּא לְתַתָּא (ס"י אֵי הוּא לְעַילָּא אֵי הוּא לְתַתָּא).
וּבְגַין כֵּה הַהוּא תְּרֵעָא סְתִים.

גֹּו אַפְוֹן תְּרֵעַין אִית מְגֻעוֹלָא חַדָּא, וְחַד אַתְר דְּקִיקָּק
לְעַלְלָא הַהוּא מְפֻתָּחָה בֵּיה, וְלֹא אַתְרִישִׁים אֶלְאָ
בְּרִשְׁמֵי דְּמְפֻתָּחָה, לֹא יִדְעַיּוּ בֵּיה אֶלְאָ הַהוּא מְפֻתָּחָה (ס"י
דְּפֻתָּחָה) בְּלַחְזֹדי. וְעַל רַזָּא דְּנָא בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים.

בראשית דא מפתחה דכלא סתים ביה, והוא סגיר ופתח, ושית טרעין כלילן ביה. בההוא מפתחה דסגיר ופתח. כד סגיר אונן טרעין וכלייל לון בגויה (נ"א וכללה בגויה) בדין ודן כתיב בראשית מלחה גליה בכלל מלחה סתימה. ובכל אחר בר"א מלא סתימה אלה. סגיר ולאفتح.

אמר רבי יוסי ודן כי הויא, ושמענא לבונצינא קדיישא דאמר וכי, דמלחה סתימה אלה אויה בראש סגיר ולאفتح. ובעוד להוה סגיר במלחה דברא, עלמא לא הויא ולא אתקאים, להוה חפי על כלל תה"ו, וכד שלטאות האי תה"ו, עלמא לא הויה, ולא אתקאים. אימתי ההוא מפתחה פטה טרעין ואודמן לשמושא ולמעבד תולדין כד אתה אברהם כתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ותנינן באברהם. ומה להוה כלל סתים במלחת ברא, אתהדרו אתהון לשמושא, ונפק עמודא דעבד תולדין, אשר יסודא קדיישא דעלמא קיימה עלייה.

כד האי אשר אתרשים במלחת ברא בדין ראשים סתימה עילאה (נ"א קדישא לגילאה) ראשינו אחרא לשמייה וליקיריה. ודא אהו מ"י. וברא אלה וגם בן שמא קדיישא דאתברכה דאייה מה אתרשים. ואפיק מן ברא אשר.

והוא רשים באלה מسطרא דא ואבר מسطרא דא. סתימאה קדישא. אלה קיימה. אבר קיימה. בד אשתלים דא אשתלים דא. גלייף להאי אבר ה. גלייף להאי אלה י.

את ערו אتون לאשלמא להאי סטרא וללהאי סטרא, כדיין אפיק מ"מ. נטיל חד להאי סטרא וחד להאי סטרא, אשתלים שמא קדישא ואתעביד אלhim גם כן שמא (דף ד ע"א) דאברהם. בד אשתלים דא אשתלים דא.

ויש אומרים דגטלו קודשא בריך הוא מי ושדי באלה ואתעביד אלhim. ונטלו קודשא בריך הוא מה ושדי באבר ואתעביד אברה"ם. (ומלת מ"י רומי לחמשים שעורי ביתה ואות פה י"ד אותן קדמאות דשׁמא קדישא. ומלה מ"ה רומי למיניא דשׁמא קדישא, ואות ביתה תנייניא דשׁמא קדישא יהוה. במא דעת אמר, (תהלים קמד) אשרי העם שכבה לו וגוי) (איוב כו) תולח ארץ על בלי מ"ה. ובדין אתקיימו תרין עלמיין. ביר"ד עולם דאיתני, ובה"א עולם דא. בלומר במ"י ברא עולם הבא ובמ"ה ברא עולם הזה. וזה הוא רמז עילא ותתא).

ובדין עביד תולדות ונפק שמא שלים מה דלא היה קדם דנא, הדא הוא דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, פלו הוו תלין עד דאתברי שמייה דאברהם. פיוון דאשתלים שמא דא דאברהם, שמא קדישא אשתלים. הדא הוא דכתיב ביום עשות יי אלhim ארץ ושמיים.

אֲשֶׁתְּתָחַ רַבִּי חִיאָ בָּאֲרֹעָא וַנְשַׁק לְעִפְרָא, וּבָכָה וַיֹּאמֶר
עִפְרָא עִפְרָא כַּמָּה אַת קָשֵׁי קָדָל, כַּמָּה אַת
בְּחִצְיפָּנוּ. דְּכָל מְחֻמְדִי עִינָּא יִתְבְּלוּן בָּה, כָּל עַמּוֹדִי בְּהַוּרִין
דְּעַלְמָא תִּכְבּוֹל וַתִּדְוֹק. כַּמָּה אַת חִצְיפָּא, בּוֹצִינָא קָדִישָׁא
דְּהֹוּה נְהִיר עַלְמָא, שְׁלִיטָא רְבָרָא מִמְּנָא דְּזָכוֹתָה
מִקְיָים עַלְמָא אַתְבְּלִי בָּה. רַבִּי שְׁמַעוֹן נְהִירָוּ דְּבִיצִינָא
נְהִירָוּ דְּעַלְמָיִן אֲגַת בְּלִי בְּעִפְרָא וְאֲגַת קִיִּים וּבָגָע עַלְמָא.
אֲשֶׁתְּוּמָם רְגֻעָא חֲדָא, וַיֹּאמֶר עִפְרָא עִפְרָא לֹא תִתְגַּאֲי
דְּלָא יִתְמְסֹרוּן בָּה עַמּוֹדִין דְּעַלְמָא דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא
אַתְבְּלִי בָּה.

קָם רַבִּי חִיאָ וְהֹו בְּכִי. אֹזֶל וַרְבִּי יוֹסֵי עַמְּיָה. מֵהַוָּא
יּוֹמָא אֲתַעֲגֵי אַרְבָּעַיִן יוֹמַיִן לְמַחְמִי לַרְבִּי שְׁמַעוֹן.
אָמְרוּ לֵיה לִית אֲגַת רְשָׁאי לְמַחְמִי לֵיה. בָּכָה וְאֲתַעֲגֵי
אַרְבָּעַיִן יוֹמַיִן אַחֲרִיבָנִין. אֲחַזְיוֹא לֵיה בְּחִזּוֹוָא לַרְבִּי שְׁמַעוֹן
וַרְבִּי אַלְעָזָר בְּרִיה, דְּהֹו לְעָזָן בְּמַלְהָ דָא דָא מַר רַבִּי
יּוֹסֵי, וְהֹו כַּמָּה אַלְפִּין צִיִּיתִין לְמַלְוִילִיה. אֲדַהֲכִי חַמָּא
כַּמָּה גַּדְפִּין רְבָרְבִּין עַלְאַיִן וּסְלִיקָו עַלְיִיהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן
וַרְבִּי אַלְעָזָר בְּרִיה וּסְלִיקָו לְמַתִּיבָתָא דְּרָקִיעָא, וְכָל אַלְיַין
גַּדְפִּין הוּו מַחְכָּאָן לְהֹו. חַמָּא דְּמַתְהַדְּרָן וּמַתְחַדְּשָׁן בְּזִוְּוֹן
וּנְהִירָוּ יִתְיר מַגְהָרָא דְּזִוְּוֹא דְּשִׁמְשָׂא.

פָּתָח רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר יִיּוֹל רַבִּי חִיאָ וְלִיחְמִי בְּכַמָּה

דזמין קודשא בריך הוא לחדרת אנטיף צדיקין לזמן
דעתו. זכה אליו מאן דעהל הכא שלא בוטפה, וזכה
מאן דקאים בההוא עלמא בעמודא תקיף בכלל. וחמא
הזהה עאל, ותוה קם רבי אלעוז ושאר עמודין בידיבין
תפנ. והוא היה כסיף ואשמייט גרמיה עאל ויתיב לריגלי^ו.
דרבי שמעון.

קלא נפק ואמר מאיך עינך. לא תזקוף רישך, ולא
תשתקל. מאיך עינוי וחמא נהורא להזהה נהיר
למרחוק. קלא אהדר כמלךדים ואמר עלאין טמירין
סתימין פקייח עינא אפונ דמשטטין בכל עלמא אסתכלו
וחמא. תפאיין (ב"א פגא) דמייכין סתימין בחורייכון אתערו.
מאן מבכוון די חשובא מהפכו נהורא וטעמין מרירא
למתקא עד לא ייתון הכא. מאן מבכוון דמחפאנ
בכל יומא נהורא נהיר בשעתא דמלפנא פקיד (ייקהל קצץ
ע"א) לאילתא ואתייקר ואתקרי מלפנא מכל מלכין
עלמא. מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא,
ליית ליה חוליקא הכא.

אלה כי חמא כמה מן חביריא שחרגינה כל אפונ עמודין
דקויימין. וחמא דסליקו לוון למתיבתא דركיעא.
אלין סליקין ואלין נחתין, ועיילא דכובלהו חמא מארי
דגדיי להזהה אתי והוא אומי אומה דשמע מאחרוי

פְּרָגּוֹדָה דְּמַלְכָּא מֶפְקָד בְּכָל יוֹמָא וְדָכֵיר לְאַיְלָתָא דֵי
שְׁכִיבָת לְעִפְרָא, וּבָעֵט בְּעִיטִין בְּהַהוּא שְׁעַתָּא בְּתִלְתָּה (שְׁמוֹת
מ"ב) מֵאָה וְתִשְׁעִין רְקִיעִין, וּכְלָהוּ מְרֻתָּתִין וְזָעִין (דף ד ע"ב)
קְמִיה. וְאוֹרִיד דְּמַעַיִן עַל דָא, וְנִפְלֵי אֲנוֹן דְּמַעַיִן רְתִיחִין
בְּאָשָׁא לְגֹו יִמְאָרְבָא, וּמְאָפָונִין דְּמַעַיִן קָאִים הַהוּא מִמְפָא
דִּימָא וְאַתְקִיִּים וְקִדְישָׁה שְׁמִיה דְּמַלְכָא קִדְישָׁא וְקִבְיל
עַלְיהָ לְמַבְלָעַ כָּל מִימּוֹי דְּבָרָאשִׁית וְיִכְנֹשׁ לְהָוָה לְגֹוִיה
בְּשְׁעַתָּה דִּיתְפְּגָשָׁוֹן כָּל עַמְמִיא עַל עַמְמִיא קִדְישָׁא, וְיִנְגּוֹן
מֵיא, וַיַּעֲבֹרוּן בְּגִיבוֹ.

אֲדָהָכִי שְׁמַע קָלָא דָאמֵר פְּנֵוֹן אַתָּר, פְּנֵוֹן אַתָּר דָהָא
מֶלֶכָא מִשְׁיחָה אֲתִי לְמַתִּיבָתָא דָרְבִי שְׁמַעַון בְּגִין
דְכָל צְדִיקִיָּא דְתִמְןִין רִישִׁי מַתִּיבָתָא וְאֲנוֹן מַתִּיבָתִי דְתִמְןִין
רְשִׁימִין אֲפָונִין. וּכָל אֲפָונִין חֶבְרִין דֵי בְכָל מַתִּיבָתָא סְלִיקִי
(סְלִיקִין) מַמְתִיבָתָא דְהָכָא לְמַתִּיבָתָא דְרְקִיעָא. וּמִשְׁיחָה אֲתִי
בְכָל אֲפָונִין מַתִּיבָתִי וְחַתִּים אֲוֹרִיִּתָא מְפֻומִיָּהוּ דְרַבְּנָן.
וּבְהַהִיא שְׁעַתָּה אֲתִי מִשְׁיחָה מַתְעִטר מִן (כ"א רִישִׁי) רִיחִי
מַתִּיבָתִי בְּעַטְרִין עַלְאיִין.

בְּהַהוּא שְׁעַתָּה קָמוּ כָל אֲפָונִין חֶבְרִיא וְקָם רְבִי שְׁמַעַון
וְהַהִיא סְלִיק בְּהֹרִיה עַד רֹום רְקִיעָ, אָמֵר לֵיהֶ רְבִי
וּפְאָה אֲנָת דְאֲוֹרִיִּתָךְ סְלִיק אַתְלִת מֵאָה וְשָׁבָעִין בְּהֹרִין,
וּכָל גְּהֹרָא וְגְהֹרָא אַתְפְּרִשָּׁת לְשִׁית מֵאָה וְתִלְיסָר טְעִמִּין

סָלַקְיִן וְאִסְתְּחִין בְּהָרִי אֶפְרַסְמוֹנָא דְכִיא. וּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ
הוּא אֲיַהוּ חֲתִים אֲוֹרִיתָא מִמְתִיבְתָּה וּמִמְתִיבְתָּא דְחַזְקִיה
מֶלֶךְ יְהוָה וּמְגֹו מִתִּיבְתָּא דְאַחֲרִיה הַשִּׁילּוֹגִי. וְאַנְאָ לֹא
אָתִינָא לְמִחְתָּם מִמְתִיבְתָּה, אֶלָּא) מַאֲרִי דְגַדְפִּין אָתִי
הַכָּא, דְהָא יַדְעַנָּא דְלֹא יַעֲוֵל גֹּו מִתִּיבְתָּי אַחֲרִיתִי אֶלָּא
בְּמִתִּיבְתָּה.

בְּהָהִיא שְׁעַטָּא סָח לֵיהּ רַבִּי שְׁמֻעוֹן הַהוּא אָוּמָה דְאוּמִי
מַאֲרִי דְגַדְפִּין. כֶּדֶין אָזְדַעּוֹז מִשִּׁיחַ וְאַרְיִם קְלִיה
וְאָזְדַעּוֹז רְקִיעִין וְאָזְדַעּוֹז יְמָא רְבָא וְאָזְדַעּוֹז לוּוִיתָן
וְחַשִּׁיבַּ עַלְמָא לְאַתָּה פְּכָא. אֲדַהְכִי חַמָּא לְרַבִּי חַיִּיא
לְרִגְלוֹי דְרַבִּי שְׁמֻעוֹן. אָמֵר מָאֵן יְהִיבַּ הַכָּא בָּר נְשׁ לְבִישָׁ
מְדָא דְהַהְיָא עַלְמָא. אָמֵר (לייה) רַבִּי שְׁמֻעוֹן דָּא אֲיַהוּ רַבִּי
חַיִּיא בְּהִירּוֹ דְבוֹצִינָא דְאֲוֹרִיתָא. אָמֵר לֵיהּ יַתְכִּפְשֵׁהּ הוּא
וּבְנוֹי וְלִיהְוֹן מִמְתִיבְתָּא דִילְהָ. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן זְמָנָא
יַתְיִהְיֵב לֵיהּ. יַהְבּוּ לֵיהּ זְמָנָא וּנְפַק מִתְמַןּוּ מְזַדְעּוֹז וּזְלָגָן
עִינּוֹי דְמַעַין. אָזְדַעּוֹז רַבִּי חַיִּיא וּבְכָה וְאָמֵר זְפָא
חוֹלְקָהּוֹן דְצִדְיקִיָּא בְּהַהְוָא עַלְמָא, וּזְפָא חַוְלָקִיהּ הַבָּר
יוֹחָאִי דְזָכָה לְכָה. עַלְיָה בְּתִיבָּה, (משל ח) לְהַבְחִיל אַוְהָבִי יִשְׁ
וְאַזְרוֹתֵיכֶם אָמֵלָא.

בְּרָאשִׁית רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח (ישעה נא) וְאָשִׁים דְבָרִי בְּפִיקָה.
כַּמָּה אִת לֵיהּ לְבָר נְשׁ לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאֲוֹרִיתָא

יממָא וְלִילִיא, בְּגַין דָקֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא צִיִּית לְקַלְתָּוֹן
דָאָפּוֹן דְמַתְעַסְּקִי בְּאָוֶרֶיתָא, וּבְכָל מֶלֶה דָאָתְחָדְשָׁ
בְּאָוֶרֶיתָא עַל יְדָא דְהַהּוֹא דָאָשְׁתָדָל בְּאָוֶרֶיתָא, עֲבִיד
רְקִיעָא חֲדָא.

תִּגְנֹן בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא דְמֶלֶה דְאָוֶרֶיתָא אֲתָחָדְשָׁת מִפּוּמִיה
דְבָר נְשָׁ, הַהְיָה מֶלֶה סְלָקָא וְאֲתָעַתָּת קְמִיה
דָקֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּקֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּטִיל לְהַהְיָה
מֶלֶה וְנִשְׁיק לָהּ וְעַטָּר לָהּ בְשָׁבָעִין עַטְרִין גְּלִיפִין וּמְחַקְקָן.
וּמֶלֶה דְחַכְמָתָא דָאָתְחָדְשָׁא, סְלָקָא וִיתָבָא עַל רִישָׁא
דְצָדִיק חַי עַלְמִין. וּטְסָא מַתְמָן וּשְׁטָא בְשָׁבָעִין אַלְפָ
עַלְמִין וִסְלִיקָת לְגַבְיָ עֲתִיק יוֹמִין. וּכָל מַלְיָן דְעַתִּיק יוֹמִין
מַלְיָן דְחַכְמָתָא אָנוֹן בְּרוֹזִין סְתִימִין עַלְאַיִן.

וְהַהְיָה מֶלֶה סְתִימָא דְחַכְמָתָא דָאָתְחָדְשָׁת הַכָּא כְּד
סְלָקָא אֲתָחָברָת בְּאָפּוֹן מַלְיָן (רוֹזִין) דְעַתִּיק יוֹמִין
וּסְלָקָא וְנִחְתָּא בְּהַדִּיחָה וּעַאלָת בְּתִמְגִיסָּר עַלְמִין גְּנִיזִין
(ישעה ס) דָעֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים זָוְלָתָה. גְּפֻקִי מַתְמָן
וּשְׁטָאנוֹ וְאֲתִיָּין מַלְיָאן וּשְׁלָמִין וְאֲתָעַתָּהוּ קְמִי עֲתִיק יוֹמִין.
בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא אָרֶח עֲתִיק יוֹמִין בְּהָאִי מֶלֶה וְנִיחָא קְמִיה
מִפְלָא. בְּטִיל לְהַהְיָה מֶלֶה וְעַטָּר לָהּ (שמות י"ד)
בְתִלְתָּ מֶאָה וּשְׁבָעִין אַלְפָ עַטְרִין. הַהְיָה מֶלֶה טָסָת וּסְלָקָא
וְנִחְתָּא וְאֲתָעַבְיִידָא רְקִיעָא חֲדָא. וּכָנְכָל מֶלֶה וּמֶלֶה

דְּחַכְמָתָא (ס"א אתעבידין) (ס"א רקיעץ) **קִיִּימֵין בְּקִיִּימָא שְׁלִים קִמֵּי עַתִּיק יּוֹמִין.** והוא קרי לון שמימים חדשים, שמים מחדושים, סתיימין דרזין דחכמתא עלאה. וכל אונן שאר מלין דאורינייתא דמתחדשין קיימין קמי (דף ה ע"א) קידשא בריך הוא וסלקין ואתעבידו ארצות החיים. ונחתין ומתקערין לגבי הארץ חד, ואתחדש ואתעביד פלא הארץ.

חדש מהיה מלא דאתחדש באורייתא.

ועל דא כתיב, (ישעה ס) כי באשר השמים החדשין והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני וגוו. עשיתי לא כתיב אלא עושה, דעבד תדר מאונן חדשין ורזין דאורינייתא. ועל דא כתיב, (ישעה נא) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסוד הארץ. **השמיים לא כתיב אלא שמים.**

אמר רבי אלעזר מהו ובצל ידי כסיתיך. אמר ליה בשעתא דאתמסר אורניתא למשה, אותו כמה רבוא דמלאכי עליין לאוקדא ליה בשלוחבא דפומהון, עד דחפה עלייה קידשא בריך הוא. והשתא דהאי מלא סלקא ואתעטרת וקיימה קמי קידשא בריך הוא, فهو חפי על היה מלא וכPsi על היה בר בש דלא ישתמודע לגבייהו אלא קידשא בריך הוא. ולא יקגאון לגבייה עד דאתעבד מהיה מלא שמים חדשין וארץ חדשה הדא

הוּא דְכַתִּיב וּבֶצֶל יְדֵי כִּסְיִתִיכְךָ לְגַטּוֹע שָׁמִים וְלִיסּוֹד אָרֶץ. מִפְּאָן דְכֶל מִלְחָה דְסֻתִים מַעֲינָא סְלִקָא לְתֹועֲלַתָא עַלְאָה הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעה נא) וּבֶצֶל יְדֵי כִּסְיִתִיכְךָ. וְאַמְאִי אַתְּחַפֵּי וְאַתְּפֵסִי מַעֲינָא, בָּגִין לְתֹועֲלַתָא עַלְאָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב לְגַטּוֹע שָׁמִים וְלִיסּוֹד אָרֶץ בָּמָה דְאַתְּמָר. וְלִאמְרָל צִיּוֹן עַמִּי אַתָּה. וְלִאמְרָל אַפְנוֹן תְּרֻעָין וּמְלִין דְמַצְוִיּוֹנִין אַלְיָין עַל אַלְיָין עַמִּי אַתָּה. אֶל תְּקַרְבֵּי (בתיקון ייח דף לה ב) עַמִּי אַתָּה, אֶלָּא עַמִּי אַתָּה לְמַהוּי שָׂוֹתְפָא עַמִּי, מָה אָנוּ בְמַלְילָא דִילִי עֲבָדִית שָׁמִים וְאָרֶץ כְּמָא דָאַת אַמְרָל, (תהלים לג) בְּדִבְרֵי שָׁמִים נָעָשָׂו, אָוֹפֵה כְּבִי אַתָּה. זְכָרָן אַפְנוֹן דְמַשְׁתְּדָלִי בָאָוּרִיִּתָא. וְאֵי תִּמְאָה דְמִלְחָה דְכֶל בָּר נְשָׁה דְלָא יַדַּע עַבְדֵיד דָא.

תָא חִזֵּי, הַהוּא דְלָאו אַרְחִיה (יתרו פ"ז א) בְּרַזְוֹן דָאָוּרִיִּתָא וְחַדְשָׁ מְלִין דְלָא יַדַּע עַל בּוֹרִיְהוֹן פְּדָקָא יָאָוֹת, הַהְיָה מִלְחָה סְלִקָא וּנְפִיק לְגַבֵּי הַהְיָה מִלְחָה (משלי טז) אִיש תְּהֻפּוֹכּוֹת לְשׁוֹן שְׁקָר, מָגָו בּוֹקָבָא דְתַהוֹמָא רְבָא וְדָלִיג חַמְשָׁ מֵאָה פְּרָסִי לְקַבְּלָא לְהַהְיָה מִלְחָה וּנְטִיל לָה וְאַזְיל בְּהַהְיָה מִלְחָה לְגֹזֵנוּקְבִּיה וּעַבְדֵיד בָה רְקִיעָא דְשָׂוָא דְאַקְרֵי תְּהָגָה. וּטָס בְּהַהְוָא רְקִיעָא הַהְוָא אִיש תְּהֻפּוֹכּוֹת שִׁיתָא אַלְפִי פְּרָסִי בְּזַמָּנָא חַדָּא. בַּיּוֹן דַהְאֵי רְקִיעָא דְשָׂוָא קָאִים נְפִקָת מִיד (פקודי ער"ה) אִישָת זְנוּגִים וְאַתְּקִיפָ בְּהַהְוָא רְקִיעָא

דְּשֹׁוֹא (נ"א היא) (נ"א ואיש תהוכות) וְאִשְׁתַּתְפָּת בֵּיתֶה וּמִתְמַן נִפְקַת וּקְטַלָּת כְּפָה אֲלֵפִין וּרְבּוֹן, בְּגִין דְּכָד קְיִימָת בְּהַהוּא רְקִיעָא אִית לְהָ רְשָׁו וַיְכַלְתָּא לְמַהֲיוֹ טָס כֶּל עַלְמָא בְּרִגְעָא חֲדָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעה ח) הוּי מַשְׁכִּי הָעֹז בְּחַבְלֵי הַשּׁוֹא. הָעֹז דָּא דָכְוָרָא. וּכְעֻבוֹת הַעֲגָלָה חַטָּאָה. מִאן חַטָּאָה, דָא נַוקְבָּא דָאָקָרִי חַטָּאָה. אִיהוּ מַשְׁיךְ הַהוּא דָאָקָרִי עֹז בְּאָנוֹן חַבְלֵי הַשּׁוֹא. וְלֹבֶתֶר כְּעֻבוֹת הַעֲגָלָה חַטָּאָה, לְהַהְיָא נַוקְבָּא דָאָקָרִי חַטָּאָה, דְתִמְן אַתְּתַקְפָּת לְמַהֲיוֹ טָס לַקְטָלָא בְּגִינְנָשָׂא. וְעַל דָּא (משל ז) כִּי רַבִּים חַלְלִים הַפִּילָה, מִאן הַפִּילָה, דָא הַהְיָא חַטָּאָה דַקְטָלִית בְּגִינְנָשָׂא. מִאן גָּרִים דָא, תַּלְמִיד חָכָם דָלָא מַטִּי לְהֹזְרָה וּמוֹרָה, רַחֲמָנָא לְשִׁזְבָּן.

אמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרִיא בְּמִטוֹתָא מַפְיִיכָו דָלָא תַּפְקִין מַפְוִמְיִיכָו מַלְהָ דָאָרִיתָא דָלָא (יתרו פ"ז א) יַדְעַתָּו וְלֹא שְׁמַעַתָּו מַאיְלָגָא רַבְּרַבָּא כְּדָקָא יָאָות, בְּגִין דָלָא תַּהֲווֹן גַּרְמִין לְהַהְיָא חַטָּאָה לַקְטָלָא אַכְלָוֹסִין דָבָר נִשְׁלָמָגָנָא. פְּתַחוּ בְּלִהְוֹן וְאָמְרוּ רַחֲמָנָא לְשִׁזְבָּן, רַחֲמָנָא לְשִׁזְבָּן.

תָא חִזֵּי, בָאָרִיתָא בְּרָא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא, וְהָא אוֹקְמוֹתָה דְכְתִיב, (משל ח) וְאֵהָיָה אַצְלוֹ אֶמְוֹן וְאֵהָיָה

שעשבים יומם וְאֵיהוֹ אָסְתַּפֵּל בָּה זָמְנָא וְתַרְין וְתַלְתָּא
וְאֶרְבָּע זָמְנִין, וְלֹבֶתֶר אָמֵר לוֹן, וְלֹבֶתֶר עֲבֵיד בָּה
עֲבִידָתָא. לְאוּלְפָא לְבָנִי נְשָׁא דָלָא יִתּוֹן לְמַטְעֵי בָּה.
כַּמָּא דָאַת אָמֵר, (איוב כט) אָנוּ רְאָה וַיַּסְפַּרְתָּה הַכִּינָה וְגַם
חַקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם. וְלֹקְבִּיל אֶרְבָּע זָמְנִין אָנוּן דְכַתִּיב,
אָנוּ רְאָה, וַיַּסְפַּרְתָּה, הַכִּינָה, וְגַם חַקְרָה, בָּרָא קָוִידְשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא מָה דְבָרָא. וְעַד לֹא אָפֵיק עֲבִידָתָה, אָעֵיל אֶרְבָּע
תִּבְין בְּקָדְמִיתָא דְכַתִּיב בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֲתָּה, הַא
אֶרְבָּע. וְלֹבֶתֶר הַשָּׁמִים. אָנוּן לֹקְבִּיל אֶרְבָּע זָמְנִין
דְאָסְטַפֵּל קָוִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּאָוֹרִיתָא עַד לֹא יִפְיק
עֲבִידָתָה לְאוּמָנוֹתִיה.

רְבִי אֶלְעֹזֵר הַוָּה אָזֵיל לְמַחְמֵי לְרַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
לְקֹנוֹנִיא חַמּוֹי (דף ה ע"ב) וְרַבִּי אָבָא בְּהַדִּיה, וְהַוָּה טָעֵין
חד גִּבְרָא אָבְתָרִיהוּ. אָמֵר רַבִּי אָבָא נִפְתָּח פְּתַחְיָן
דְאָוֹרִיתָא דְהָא שְׁעַתָּא וְעַדְגָּא הַוָּא לְאַתְתָּקָנָא בָּאֶרְחָן.
פְּתַח רַבִּי אֶלְעֹזֵר וְאָמֵר (יִקְרָא ט) אֵת שְׁבַתּוֹתִי תִּשְׁמֹרָג.
פְּאָ חַזִּי, בְּשִׁית יוֹמִין בָּרָא קָוִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא
עַלְמָא. וְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא גַּלְיִ עֲבִידָתָה וַיַּהַב חִילִיה בְּהַוָּא
יוֹמָא. אִימְתֵּי גַּלְיִ עֲבִידָתָה וַיַּהַב חִילִיה. בְּיוֹמָא רַבִּיעָא.
בְּגִין דָאָנוּן תַּלְתָּ יוֹמִין קָדְמָאִין כּוֹלָהוּ הוּוּ סְתִימָין וְלֹא
אַתְגָּלוּ, בְּיַוָּן דָאַתָּ יוֹמָא רַבִּיעָא אָפֵיק עֲבִידָתָא וְחִילָא

דכולָהו. דֹהֶא אֲשָׁא וּמִיא וּרוֹחָא אֲפָעָל גַב דָאָפָעָן תָלַת יִסּוּדִין עַלְאַיִן, כְלָהו תְלִיִין, וְלֹא אַתְגָּלִי עַבִּידְתָא דְלָהּוֹן, עד דָאָרָעָא גַלִי לוֹן, כְדַיִן אַתִּידָע אַומְנוֹתָא דְכָל חַד מְפִיָּהוּ.

וְאֵי תִימָא הָא בַיּוֹם אַתְלִיתָה הוּה דְכִתִיב תְדִשָּׁא הָאָרֶץ דְשָׂא וּכְתִיב וּתְזִיאָה הָאָרֶץ (דְשָׂא). אַלֵא הָאֵי אֲפָעָל גַב דְכִתִיב בַיּוֹם אַתְלִיתָה, רַבְיעָא הָהּוּ וְאַתְבָּלִיל בַיּוֹם אַתְלִיתָה לְמַהְוֵי חַד בְלָא פִירּוֹדָא. וְלֹבְתָר יּוֹם אַתְגָּלִי עַבִּידְתָה לְאַפְקָא אַומְנָא לְאוֹמְנוֹתָה דְכָל חַד וְחַד. בְגִין דַיּוֹם אַתְבָּעָא אֵיהּ רַגְלָא רַבְיעָא דְפִרְסִיָּא עַלְאָה.

וְכָל עַבִּידְתִּיהוּ דְכָלָהוּ בֵין יוֹמָיו קְדֻמָּאיִין וּבֵין יוֹמָיו בַתְרָאיִין הוּוּ תְלִיִין בַיּוֹם דְשִׁבְתָא הָדָא הוּא דְכִתִיב (בראשית ב) וַיַּכְלֵל אֱלֹהִים בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי, דָא שְׁבָת, וְדָא הוּא רַגְלָא רַבְיעָא דְפִרְסִיָּא. וְאֵי תִימָא אֵי הַכִּי, מַהוּ אַת שְׁבָתוֹתִי תְשֻׁמוֹרוֹ תְרִין. אַלֵא שְׁבָת (תרומה קל"ה ב) דְמַעְלִי שְׁבָתָא וּשְׁבָתָא דַיּוֹם אַמְמָשׁ לִית לוֹן פִירּוֹדָא.

אָמַר (להו) הָהּוּא טִיעָא דָהּוּה טַעַין בַתְרִיהוּ, וּמַהוּ וּמִקְדְשֵׁי תִירָאוּ. אָמַר לֵיהּ דָא קְדוּשָׁא דְשְׁבָת. אָמַר לֵיהּ וּמַהוּ קְדוּשָׁא דְשְׁבָת. אָמַר לֵיהּ דָא קְדוּשָׁא דְאַתְמִשְׁכָא (עליה) מַלְעִילָא. אָמַר לֵיהּ אֵי הַכִּי עַבִּידָת

לשבת דלאו איה קדש, אלא קדושא דשריא עלי מלעילא.

אמר רבי אבא והכى הוֹא (ישעה נח) וקראת לשבת עוגג לקדוש יי' מכובד, אדרבר שבת לחוד וקדוש ה' לחוד. אמר ליה אי הָכִי מֵאַן קָדוֹשׁ הֵן. אמר ליה קדושא דבchatא מלעילא ושריא עלייה. אמר ליה אי קדושא דאתמשבא מלעילא אקרי מכובד אתחזי דשבת לאו איהו מכובד וכתיב וכבדתו.

אמר רבי אלעזר לרבי אבא-Anch להאי גברא דמלחה (חרטא) דחכמתא אית ביה דאנן לא ידענא ביה. אמרו ליה אימא אנת. פתח ואמר, (ויקרא ט) את שבתותי. את לאסגאה תחום שבת דאייהו תריין אלףין אמינו לכל סטרא (ויקהיל ריזא). ובגין כה אסギ את. שבתותי (נ"א דא) שבת עלאה ושבת תפאה דאנין תריין כלילן כחדא וסתימין כחדא.

אשთאר שבת (יתרו צ"ב א' בר"מ) אחרא דלא אדרבר והוה בכטופה. אמרה קמיה מארי דעלמא מיומא דעבדת לי שבת אתקרינה ויומא לאו איהו בלא ליליא. אמר לה ברתמי שבת אנת ושבת קריינה לך, אבל הא أنا מעטר לך בעטרה עלאה יתר. עבר פרוזא ואמר מקדשי תיראן.

וְדֹא שְׁבַת דְּמַעְלֵי שְׁבַתָּא דְּאֵיהֶ יְרָאָה, וְשְׁרֵיָא בָּהּ יְרָאָה. וּמְאָן אֵיהֶנוּ. דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲכְלִיל וְאָמָר אָנָּי הַ). וְאָנוּ שְׁמַעְנָא מְאָבָא דְּאָמָר הַכִּי. וְדִיקָּאת לְאָסְגָּה תְּחֻום שְׁבַת. שְׁבַתּוּתִי דָא עֲגֹלָא (רכ"ט א/, תצוה ק"פ א/, ויקהל ר"ה א) וּרְבּוּעַ דְּלָגָו, וְאָנוּן תְּרִין. וּלְקַבֵּיל אָפָון תְּרִין אֵית תְּרִי קְדוּשָׁתִי דְּאֵית לְנוּ לְאַדְכָּרָא, חַד וִיכְלָו, וְחַד קְדוּשָׁ.

וַיְכַלּוּ אֵית בֵּיהֶ תְּלַתִּין וְחַמֵּשׁ תִּיבִּין. וּבְקְדוּשָׁה (ובקידושא) דְּאָנוּ מִקְדְּשֵׁין תְּלַתִּין וְחַמֵּשׁ תִּיבִּין. וּסְלִיק כֵּלָא לְשָׁבָעִין שְׁמַהַנוּ דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל אֲתַעַטָּר בָּהּוּ. וּבְגִין דְּעֲגֹלָא וּרְבּוּעַ דָא אָפָון שְׁבַתּוּתִי, כְּלִילָנוּ תְּרוּיִיהוּ בְּשָׁמָור דְּכַתִּיב תְּשָׁמָרוֹג. דָהָא שְׁבַת עַלְאהָ הַכָּא לֹא אַתְּכַלֵּיל בְּשָׁמָור אֶלָּא בְּזָכוֹר, דָהָא מַלְכָא עַלְאהָ בְּזָכוֹר אַסְתִּיִּים. וּעַל דָא אַקְרֵי מַלְכָא דְּשָׁלְמָא דִילִיהָ, וְשָׁלְמָא דִילִיהָ זָכוֹר אֵיהֶנוּ. וּעַל דָא לִית מְחֻלוֹקָת לְעִילָא. בְּגִין דְּתְרִין שְׁלֹמוֹת לְתַתָּא חַד יַעֲקֹב וְחַד יוֹסֵף. וּבְגִין פֶּה כְּתִיב תְּרִי זָמִינִי (ישעה נז) שְׁלֹום שְׁלֹום לְרָחוֹק וּלְקָרוֹב. לְרָחוֹק דָא יַעֲקֹב, (דף ר ע"א) וּלְקָרוֹב דָא יוֹסֵף. לְרָחוֹק כְּמָא דָאת אָמָר, (ירמיה לא) מַרְחֹוק יְיָ בְּרָא הָלִי (שמות ב) וּמַתְּצָבָא אֲחֹותָו מַרְחֹוק. וּלְקָרוֹב כְּמָא דָאת אָמָר, (דברים ט) חַדְשִׁים מַקָּרוֹב בָּאוּ. מַרְחֹוק דָא נְקוּדָה עַלְאהָ דְּקִיִּימָא בְּהִיכְלִילָה.

וְעַל־דָּא כִּתְיבַּת שְׁמֹרוֹ אֲתַפְּלֵיל בְּשֶׁמֶר. (וְאַתְּחַנֵּן ר"ס)
 וּמִקְדָּשִׁי תִּירְאֹו דָא נְקוּדָה דְקִיּוּמָא בְּאַמְצָעִיתָא
 דָאִית לְדַחְלָא מִנְהָ יִתְיר מִכְלָא דְעַבְשִׁיה מִיתָּה. וְהִינֵּנוּ
 דְכִתְבֵּב, (שְׁמוֹת ל) מְחַלְלִיתָ מֹות יוֹמָת. מִאן מְתַחְלִיתָ. מִאן
 דְעַאל לְגֹו חַלְלָ דְעַגּוֹלָא וּרְבוּעָא לְאַתְרָ דְהַהוּא דְנְקוּדָה
 (נְקוּדָה) שְׂרִיא (בְּיה) וּפְגִים בֵּיה מֹות יוֹמָת. וְעַל־דָּא כִּתְיבַּת
 תִּירְאֹו. וְהִיא נְקוּדָה אֲקָרֵי אָנָּי, וְעַלְהָ שְׂרִיא הַהוּא
 דְסֻתִּים עַלְהָה דָלָא אַתְגָּלִיא וְהִינֵּנוּ יִי וּכְלָא חָד.

בְּחַתּוּ רְבִי אַלְעֹז וּרְבִי אָבָא וּנְשָׁקָוָהוּ. אָמְרוּ וּמָה כָּל
 חַכְמָתָא דָא אִיתְתִּחוֹת יְדָךְ וְאַתְּ טָעֵין אֶבְתָּרִין.
 אָמְרוּ לֵיה מָן אַנְתָּה. אָמַר לוֹן לֹא תְשַׁאֲלוּן מָן אַנְנָא,
 אֶלָּא אָנָּא וְאַתְּ�וּ נִזְלָ וּנְתַעַסֵּק בְּאֹרְקִיָּתָא וּכְלָחֵד יִימָא
 מְלִין דְחַכְמָתָא לְאַגְּהָרָא אָוֹרָחָא. אָמְרוּ לֵיה מָן יִהְבֶּלֶךְ
 לְמִזְלָה הַכָּא וּלְמַהְוִי (ולְמַהְוִי טָעֵון (טָעֵן) בְּחַמְרִי, אָמַר לוֹן
 יוֹדֵעַ בְּעֵד קָרְבָּא בְּתָרִין אַתְּ�וּן בְּכִ"ף וּסְמִ"ד לְאַתְקָשָׁרָא
 בְּהַדָּאי (נ"א בְּחַדָּא). כִּ"פְ לֹא בְּעָא לְאַסְתָּלָקָא וּלְאַתְקָשָׁרָא
 בְּתָרִין (נ"א בְּאַתְרִין) דָלָא יִכְלָא לְמַהְוִי רְגַעָא חָדָא אֶלָּא בֵּיה.
 סְמִ"ד לֹא בְּעָא לְאַסְתָּלָקָא בְּגַיְן לְסַעְדָא לְאַנוֹן דְגַפְלִין
 דְהָא בְּלִי סְמִ"ד לֹא יִכְלִין לְמַהְוִי.

יוֹדֵעַ אַתָּא לְגַבָּא יְחִידָה נְשִׁיקָה לֵי וְגַפִּיף לֵי בְּכָה עַמִּי
 וְאָמַר לֵי בְּרִי מָה אַעֲבִיד לְךָ, אָבֵל הָא אָנָּא

אסתלק וְאַנְאָ אֶתְמָלֵי מִפְמָה טְבִין וְאַתְּוֹן טְמִירִין עַלְאַיִן
יַקְרִין, בְּתַרְכָּן אִתְּיִ לְגַבְּךָ וְאַנְאָ אֲהֹוי סְעִיד לְךָ וְאַתְּוֹ
לְךָ אֲחַסְגַּתָּא דְתַרְיִן אַתְּוֹן עַלְאַיִן יַתִּיר מַאֲלִין דְאַסְתַּלְקָנוּ
דְאַפְנוּ יְשִׁיְּד עַלְאָה וְשִׁיְּזָן עַלְאָה לְמַהְוִי לְךָ אַזְרִין
מַלְיִיאָ מִפְלָל. וּבְגִין כֶּךָ בְּרִי זִיל וְהֹוי טְעִין חַמְרִי. וְעַל דָּא
אַנְאָ אַזְיִל בְּכֶךָ.

חֲדוּ רַבִּי אַלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא וּבְכָוּ וְאַמְרוּ זִיל רַכְיב וְאַנְנָן
נְטַעַין אַבְתָּרָה. אָמֵר לוֹן וְלֹא אָמְרִית לְכֹן דְפִיקְוָדָא
דְמַלְכָא אִיהוּ עַד דִיִּיתִי הַהוּא דְטַעַן (דְטַעַן) חַמְרִי. אַמְרוּ
לֵיהּ הָא שָׁמֶךָ לֹא אָמְרָת לֹן, אַתְּרָ בֵּית מַוְתָּבֵךְ מַאי הוּא.
אָמֵר לוֹן אַתְּרָ בֵּית מַוְתָּבֵי אִיהוּ טְבָה וְעַיְלָא לְגַבְּאֵי, וְאִיהוּ
(ריש תיקון ב"א דף נ"ב ע"א ובראשית לו"ז ע"ב) מַגְדָּל תַּדְפְּרָה בָּאוּרִא
רַב וִיְקִרְאָ. וְאַפְנוּ דְדִיְרִין בֵּיהּ בְּהָאֵי מַגְדָּלָא, קִינְדְּשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא וְחַד מַסְכָּנָא. וְדָא הַוָּא אַתְּרָ בֵּית מַוְתָּבֵי וְגַלְיָנָא
(ג"א וְעַלְיָנָא) מַתְמָן וְאַנְאָ טְעִין חַמְרִי. אַשְׁגַּחַת רַבִּי אָבָא
וְרַבִּי אַלְעָזָר בֵּיהּ וְאַטְעִים לוֹן מַלְוִי דְהַוּ מַתִּיקִין כְּמַפָּא
וְדַובְשָׁא. אַמְרוּ לֵיהּ שָׁמָא דְאַבּוֹךְ אֵי תִימָא נְגַשֵּׂיק עַפְרָא
דְרַגְלָה. אָמֵר לוֹן וְאַמְאֵי, לֹא אוֹרֶח דִילִי בְּכֶךָ לְאַתְּגָה
בָּאוּרִיתָא.

אֲבָל אָבָא דִילִי הַוָּה דִיְוִרְיהָ בִּימָא רַבָּא וְאִיהוּ הַוָּה חַד
נוֹגֵן דְהַוָּה (תקונים נ"ב, ובראשית לו"ב) אֲסַחַר יִמְאָ רַבָּא

מִסְטוֹרָא דָא לְסֶטֶרָא דָא, וְהַוָּה רַב וַיְקִירָא וַעֲתִיק יּוֹמִין,
עַד דְּהַוָּה בְּלֹעַ כָּל שָׁאָר בְּנוּגִין דִּימָא, וְלֹבֶתֶר אֲפִיק לוֹן
חַיִין וַקִּימִין מַלְיִין מִכֶּל טְבִין דְּעַלְמָא. וְשָׁאָט יִמְאָה בְּרָגְעָא
חַדָּא בְּתוֹקְפִיהָ, וְאֲפִיק לֵי בְּגִירָא בַּיְדָא דְּגַבְרָתְקִיתָה,
וְטָמֵיר לֵי בְּהַהוָּא אַתָּר דְּאָמְרִית לְכוֹ. וְהַוָּא תָּבִ לְאַתְּרִיה
וְאֲגַנְיוֹן בְּהַהוָּא יִמְאָה.

אֲשֶׁר גָּחָר רַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּמַלְוִי. אָמַר לֵיהּ אֲנָתָ הוּא בְּרִיהָ
דְּבוֹצִינָא קְדִישָׁא, אֲנָתָ הוּא בְּרִיהָ דְּרַב הַמְּנוּנָא
סְבָא, אֲנָתָ הוּא בְּרִיהָ דְּנָהִירָוּ דְּאָרוּרִיתָא וְאֲנָתָ טָעִין
אֲבָתָרָן. בְּכֹו כְּחַדָּא וּגְשֻׁקּוּהוּ וְאוֹלָגָו. אָמְרוּ לֵיהּ אֵי נִיחָא
קְמֵי מַאֲרָגָא לְאוֹדָעָא לוֹן שְׂמִיהָ.

פָּתָח וְאָמַר (שמואל ב בג) וּבְנֵיהּוּ בֶן יְהוּדָה. הָאֵי קְרָא
אָוּקְמוֹנָה וּשְׁפִיר אֵיהּוּ. אָבֵל הָאֵי קְרָא לְאֲחֹזָה רַזְיָן
עַלְאַיִן דְּאָרוּרִיתָא הַוָּא דְּאַתָּא. וּבְנֵיהּוּ בֶן יְהוּדָה, עַל רַזְאָן
דְּחַכְמַתָּא קָא אַתָּא מַלְהָ סְתִימָא אֵיהּוּ, וּשְׁמָא גְּרִים. בֶן
אִישׁ חֵי (וַיָּצָא קְסַ"ד א') דָא צְדִיק חֵי עַלְמִין.

רַב פָּעָלִים, מַאֲרִי דְכָל עוֹבְדִין וּכָל חִילִין עַלְאַיִן, בְּגִינַן
דְּכַלְהוּ נְפָקִין מִפְּנִיהָ. יֵי צְבָאות אֵיהּוּ, אָוֹת הַוָּא בְּכָל
חִילִין דִּידִיהָ רְשִׁים הַוָּא וּרְבָה מְפָלָא. רַב פָּעָלִים אֵיהּוּ
מִקְבָּצָאֵל הָאֵי אִילְנָא רַב וַיְקִירָא, רַב מְפָלָא. מִאן אַתָּר
נְפָקָ, מִאן דְּרָגָא אַתָּא, אַתְּהָדָר קְרָא וְאָמַר מִקְבָּצָאֵל

דָּרְגָּא עַלְּאָה סְתִימָאָה (דף ר ע"ב) דָּעֵין לֹא רָאָתָה וְגֹוֹ דָּרְגָּא
דָּכּוֹלָא בַּיְהָ, וּבְגִישָׁ בְּגִינִּיהָ מָגָו בְּהֹרֶא עַלְּאָה, וּמִגִּיהָ נְפִיק
כָּלָא. וְאֵיתָהּ הַיְכָלָא קְדִישָׁא סְתִימָא דָכּוֹל דָּרְגָּא בְּגִישָׁין
וּסְתִימָין בְּגִינִּיהָ. וּבְגֻפָּא הַהָאִי הַיְכָלָא (אלילנא) קְיִימָין, כָּל
עַלְמָיִן וְכָל חִילִין קְדִישָׁין מִגִּיהָ אֲתֹנוֹ וּקְיִימִי עַל
קְיֻמִּיהָן.

הוּא הַפָּה אֶת שְׁנִי אַרְיָאֵל מוֹאָב. תְּרִין מִקְדְּשֵׁין הוּא
קְיִימָין בְּגִינִּיהָ וְאֲתֹנוֹ מִגִּיהָ מִקְדֵּשׁ רָאשָׁון וּמִקְדֵּשׁ
שְׁנִי, כִּיוֹן דָּאֵיתָה אָסְטָלָק, נְגִידָוּ דָּהָוָה נְגִיד מַלְעִילָא
אַתְּמָנָע, כְּבִיכּוֹל הוּא הַפָּה לוֹן וְחַרְיבָּ לוֹן וְשַׁצִּי לוֹן.
וּפְרִסְיָא קְדִישָׁא נְפִלָּתָה הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א) וְאַנְגִּי^ב
בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה. הַהָא דָרְגָּא דָאָקָרִי אַנְגִּי, הוּא בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה.
אַמְּאִי. עַל נַהֲרָ פְּבָר. עַל נַהֲרָ דְבָגִיד וּנְפִיק דְפִסִּיק מִימָיוִ
וּמִבוּעוֹי וְלֹא אֲנָגִיד כְּדֵבֶר קְדָמִיתָא (פרק ב' קדמיה).

הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (איוב ז) וּבַנַּהֲרָ יְחַרְבָּ וּבִבְשָׁ. יְחַרְבָּ בְּבֵית
רָאשָׁון וּבִבְשָׁ בְּבֵית שְׁנִי. וּבְגִינִּי כֵּךְ הוּא הַפָּה אֶת
שְׁנִי אַרְיָאֵל, מוֹאָב. (ס"א דָהָא בְּקָדְמִיתָא) מוֹאָב דָּהָוָה מָאָב
דְבָשְׂמִיא וְאַתְּחַרְבָּ וְאַשְׁתְּצִיאָו בְּגִינִּיהָ, וְכָל נְהֹרִין דָּהָוָה
בְּהִירִין לִיְשָׁרָאֵל בְּלֹהָו אַתְּחַשְּׁכָו.

וְתוּ הָוָא יָרֵד וְהַפָּה אֶת הָאָרִי. בְּזָמְנִין קְדָמָאַיִן כְּדֵבֶר
נַהֲרָ הָוָה מִשְׁיךָ מִימָיוִ לְתַתָּא, הוּא קְיִימָין יִשְׁרָאֵל

בשלמיי, לדבוחין דבחין וקרבעין לכפרא על נפש'יהו, ובדין הוה נחית מלעילא דיוקנא חד אריה והוא חמאן ליה על גבי מדבחה רביז על טרפיה, אכילה קרבניין בגבר תקיפה. וכל כלבין הו מתחתרין מקמיה ולא נפקי לבר.

כיוון דגרמו חובין איה נחית לגו הרגין דלתתא וקטיל לההוא אריה, דלא בעא למיחב ליה טרפיה כרבקdemita, כביבול קטיל ליה. הוא הפה את האריה ודא. לתוך הבור לעינהו סטרא אחרא אתתקפת (בר"מ פ' בהר קי"א) דחמאת הבי ההוא סטרא אחרא אתתקפת וshedrat לחדר כלבא למיכל קרבניין. ומה שמייה זההוא אריה"ה אוריא"ל דאנפו אנפי אריה. ומה שמייה זההוא כלבא בלאדן שמייה. דלאו איהו בכלל אדם, אלא כלבא ואנפי כלבא.

ביום השלוג ביומא גרמו חובין ודיבנא אתדן לעילא מעם בי דינה עלאה. ועל דא כתיב לא תירא לביתה משלוג דא דינה עלאה. אמא בGIN דכל ביתה לבוש שניים ויכיל למיסבל אשא תקיפה. עד פאן רוזא דקרא.

מה כתיב בתירא (שמוראל ב בג) והוא הפה את איש מצרי איש מראה. הכא רוזא דקרא אתה לאודעא, די בכל

זמנא דישראל חבו איהו אסתלק ומגע מבייחו כל טבין
ובכל בהורין דתו בהירין לון. הוא הכה את איש מצרי דא
גהרא דההיא בהרא דתוהה בהיר לון ליישראל. ומאן
אייהו משה. דכתיב, (שמות ב) ותאמרנה איש מצרי האילנו
וגו. ותמן אתILD ותמן אטרבי ותמן אסתליך לבהרא
עלאה.

איש מראה כמה דעת אמר (במדבר יט) ומראה ולא
בחדות. איש כמה דעת אמר, (דברים לג) איש
האללים. בכיוול בעלה דההוא מראה כבוד ה'. דזקה
לאנaga דראגא דא בכל רעوتיה בארא (ב"א ב) מה דלא
זכי בר נש אחרא.

וביד המצרי חנית. דא מטה האלים דהוא אטמסר
בידיה כמה דעת אמר, (שמות ז) ומטה האלים
בידי. ודא אייה מטה דאתברי ערבע שבת בין השמשות
וחקוק ביה שמא קדישא גליפא קדישא ובהאי חב בסלע
כמה דעת אמר, (במדבר כ) ויד את הסלע במטהו פעים.
אמר ליה קדשא בריך הוא, משה לא יהבית לך מטה
דילו להאי, חיך לא יהא בידך מפאנ וללה לא.

מיד (ב"ח ב) וירד אליו בשבט בדיןא קשייא (שמואל ב כג)
ויגזול את החנית מיד המצרי. דמה היא שעטה
אטמע מגיה ולא תה בידיה לעלמי. ויתרגחו בחניתו.

על והוא חובה דמַחָא בְּהַהוּא מֶטֶה, מַת וְלֹא עַל
לְאָרֶץ קְדִישָׁא וְאַתְמָנוּ בְּהַרְאָה מִישראל.
(שמואל ב כט) מִן הַשְׁלָשִׁים (ק"ה ב) הַכִּי נְכַבֵּד, אַלְיִן שְׁלָשִׁים
שָׁנָה עַלְאיִין דָאִיהוּ נְטִילָה מְנֻהּוֹן וְאַגְיִיד לְתִפְאָה,
וּמְפִיעִיהוּ אִיהוּ הַוָּה נְטִילָה וְאַתְקָרְבָּה.

וְאֶל הַשְׁלָשָׁה לֹא בָא, אֲפָנוּ הוּא אַתִּיאָן לְגַבְיהָ וַיְהִי לִיה
בְּרֻעִיתָא דְלָבָא, וְאִיהוּ לֹא הוּא אַתִּי לְגַבְיהָוּן. וְאֶפְ
עַל גַּב דְלָא עַל בְּמַנִּינָא וְחוֹשְׁבָנָא (דְחוֹשְׁבָנָא) דְלָהּוֹן,
(שמואל ב כט) וַיִּשְׂימַהוּ דָוד אֶל מִשְׁמַעַתוֹ. דְלָא אַתְפֶּרֶשׂ
מְלוֹחָה דְלַבְּיהָ (דף ז ע"א) לְעַלְמִין. לִית פִּירּוֹדָה לְהֹן לְעַלְמִין.
דָוד שֵׁם לִיה לְבִיהָ וְאִיהוּ לֹאו לְדָוד. בְּגִין דְתַוְשְׁבָחָן
וּשְׁירִין וּרְחִמִין דְסִיחָרָא עֲבִיד לְשָׁמֶשָׁא, אִיהִי מִשְׁיכָת
לִיה לְגַבָּה לְמַהְיוֹן דִיּוֹרִיה בְּהַדָּה. וְדֹא אִיהוּ וַיִּשְׂימַהוּ דָוד
אֶל מִשְׁמַעַתוֹ.

בְּפָלוּ רַבִּי אַלְיָזֶר וְרַבִּי אָבָא קִמְמִיה. אֲדָהָכִי וְהַכִּי לֹא
חָמוּ לִיה. קָמוּ וְאִסְתְּכָלוּ לְכָל סְטְרִין וְלֹא חָמוּ לִיה.
יַתְבוּ וּבְכוּ וְלֹא יְכִילוּ לְמַלְלָא דָא לְדָא. לְבַתֵּר שְׁעַתָּא
אָמַר רַבִּי אָבָא וְדֹא הָא דְתַגִּינָן דְבָכָל אַרְחָא דְצִדְיקִיָּא
אַזְלִין וּמִילִי דְאֹורִיתָא בִּינִיְהוּ, דָאֲפָנוּ זְפָאִין דְהַהוּא
עַלְמָא אַתִּיאָן לְגַבְיהָוּן. וְדֹא הָא רַב הַמַּנִּינָא סְבָא
דְאַתָּא לְגַבָּן מַהְהוּא עַלְמָא לְגַלָּה לֹן מַלְיִין אַלְיִן, וְעַד

לא בשיתמודע ביה אֹזֶל לֵיה וְאַתָּכִסִּי מִנֶּן. קָמוּ וְהוּ בַּעֲזָבָן לְמַטָּעַן לְחַמְרִי וְלֹא אֹזֶל, בַּעֲזָבָן לְמַטָּעַן וְלֹא אֹזֶל. דְּחִילָה וְאַגְּחוֹ לֹזֶן לְחַמְרִי. וְעַד יָמָם הָוֹ קָרָא לְהַהְנוֹא אַתָּר, דָּוָקָה וְהַחְמָרִי.

פתח רבי אלעזר (ל"א ב', מ"ז א', י"ח א) **ואמר** (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגוי כמה הוא טבא עלאה ויקירה דזמין קידשא בריך הוא למעבד גביה בני נשא לאנון זכאיין עלאיין דחלוי חטאה דמשתדל באורייתא כד עליין לההוא עלמא. טובך לא כתיב אלא רב טובך. ומאן איהו (תהלים קמה) זכר רב טובך יביעו. וכא איהו עניגא דחין דנגדין מעלה מא דאתי לגבי חי עלה מא דאייהו זכר רב טובך. וכא איהו (ישעיה ס"ג) ורב טוב לבית ישראל וגוי.

תו מה רב טובך, הכא אגלייפ רוזא דחכמתא וכל רזין אתכלילו הכא, מ"ה, כמה דאתמר. רב דא אילנא ר"ב ותקיף. בגין דאית אילנא אחרא זוטא מגיה, וכא הוא רב ואעליל ליה ברום רקיעין. טובך דא אור דאתברי ביומא קדמאתה. אשר צפנת ליראיך בגין דגניז ליה לאזכיריא בההוא עלמא.

פעלת דא גן עדן עלאה. דכתיב, (שמות ט) מכון לשבתך **פעלת** יי, וכא הוא פעלת לחוסים בה. בראשית מו

ע"ב) נֶגֶד בְּנֵי אָדָם דָא גַן עֲדֹן דְלַתְתָא לְגַו מִתְיַבְתָא דְרָקִיעָא בְהַהוּא גַן עֲדֹן דְלַעַילָא. וּפְרָחִי וְאַסְתָחִין בְטַלִי בְהָרִי אַפְרֵסְמוֹנָא דְכִיא וּבְחָתִי וּשְׁרָאוֹן (ישְׁרִירָא) לְתַתָּא. וְלֹזְמָנִין אַתְחוֹזָן נֶגֶד בְּנֵי אָדָם לְמַעַבֵּד לוֹן נְסִין פְמַלְאָכִין עַלְאַין, פְגֻוָנָא דְחוֹזִינָא הַשְׁתָא בְהִירָוּ דְבוֹצִינָא עַלְאָה וְלֹא זְכִינָא לְאַסְתָכָלָא וְלִמְגַדֵּעָ רְזִין דְחַכְמָתָא יִתְיר.

פְתַח רַבִּי אָבָא וְאָמַר (שופטים יג) וַיֹּאמֶר מִנּוֹתָךְ אֵל אֲשֶׁתוֹ מוֹת נְמוֹת כִּי אֱלֹהִים רָאינוּ, אֲף עַל גַב דְמִנוֹתָךְ לֹא הוּה יְדַע מַאי עֲבִידָתְיהָ, אָמַר הַוָּאֵיל וּכְתִיב, (שמות לא) כִּי לֹא יַרְאָנִי הָאָדָם וְחַי, וְדָאִי אָבָן חַזִינָן וּבְגִין כֵּךְ מוֹת נְמוֹת. וְאָבָן חַמִינָן וּזְכִינָן לְבָהָרָא דָא דְהֹהָה אַזִיל בְהַדָּן וּבְתַקְיִים (וְאַתְקִיּוֹמָנוֹ) בְעַלְמָא. דָהָא קְוִדְשָׁא בָרִיךְ הוּא שְׁדָרִיה לְגַבֵּן לְאוֹדֵעָא לוֹ רְזִין דְחַכְמָתָא דְגַלִי, זְפָאָה חַוְלָקָנָא.

אַזְלוּ, מַטוּ לְחַד טוֹרָא וְהֹהָה בְטִי שְׁמָשָׂא. שְׁרוּ עַגְפִין דְאַילְגָא דְטוֹרָא לְאַקְשָׁא דָא בְּדָא וְאָמַרְיָ שִׁירָתָא. עַד דְהֹו אַזְלִי, שְׁמַעוּ חַד קְלָא תְקִיפָא דְהֹהָה אָמַר בְּנֵי אֱלֹהִין קְדִישֵין אָפָונִ דְאַתְבָדָרוּ בְּגִינִי חַיִיא דְהָאִי עַלְמָא, אָפָונִ בְּזַכִּינִי בְּנֵי מִתְיַבָּתָא, אַתְכְבָשׁוּ לְדוֹכְתִיְהוּ לְאַשְׁתַעַשְׂעָא בְמַאֲרִיכָוּ בְאֹורִיְתָא. דְחִילָוּ אַלְיָן וְקַאַימָו בְּדוֹכְתִיְהוּ וִיתְבִּי. אַדְחָכִי נְפִיק קְלָא כְמַלְקָדָמִין וְאָמַר

טברין תקיפין פטישין רמאיין הָא מְאֵרִי דגונין מרקמא
בצירין קאים על אצטוגא, עולו ואטפנשו.
בהיה שעתא שמעו קל ענפי דאלגין רב ותקיף והוא
 אמרי (תהלים כט) קול יי' שובר ארזים. נפל על
אנפיהו רבי אלעזר ורבי אבא ורחלו סגיא נפל עלייהו,
קאמו בהילו ואוזלו ולא שמעו מיד. נפקו מן טורא
ואזלו.

כד מטו לבי רבי יוסי ברבי שמעון בן לקוגיא חמו לרבי
שמעון בן יוחאי תפנן. חדו (דף ז ע"ב) חדי (חדיא), רבי
שמעון אמר לו ודי ארחה דגסין ואותין עלאיין קא
עברתוון, דנא דמיינא השטא וחמיןא לכוי ולבניהו בן
יהודע דכא משדר לכוי תריין עטרין על ידא חד סבא
לאעטרה לכוי. ודי בארא דא קוידשא בריך הוא הוות.
תו דחמיןא אנפיכו משכין. אמר רבי יוסי יאות
אמרתוון דחכם עדיה מביא.

אתא רבי אלעזר ושוי רישי בין ברכוי דאבי וסח (לייה)
עובדא. דחיל רבי שמעון ובכה אמר (חבקוק ג) יי'
שמעתי שמעך יראתי. הא קרא חבקוק אמר (אמרו)
בשעתא דחמא מיתתיה וatkiyim על ידא דאלישע.
אםאי אקרי חבקוק. בגין דכתיב, (מלכים ב ד) למועד הזה
בעת היה את חובהת בן. ודא בריה (פרה) דשונמית הוות.

וַתַּרְיַן (בשלח מ"ה ע"א) חֶבְוקִין הוּוֹ, חד דָאִימִיה וְחַד דָאַלִישָׁע. דָכְתִיב, (מלכים ב ד) וַיִּשְׂמַח פִיו עַל פִיו.

אֲשֶׁר חָנָא בְסְפִרָא דְשֶׁלֶמָה מַלְפָא, שָׁמָא גַלְיפָא דְשֶׁבְעַיִן וַתַּרְיַן שְׁמַהּוּ אֲגָלִיף עַלְוי בַתְבִין. בְגַין דְאַתּוֹן דָאַלְפָא בִיתָא דָאַגְלִיף בֵיהַ אֲבוֹי בְקַדְמִיתָא כְדַ מִתְפִרְחוּ מִגְנִיה. וְהַשְׁתָא דָאַלִישָׁע חַבְקָק לֵיהַ אַגְלִיף בֵיהַ כָל אַפּוֹן (בשלח נ"א ע"ב) אַתּוֹן דְשֶׁבְעַיִן וַתַּרְיַן שְׁמַהּוּ. וְאַתּוֹן דָאַלְיָין שְׁבַעַיִן וַתַּרְיַן שְׁמַהּוּ גַלְיפָן אַבּוֹן מַאֲתָן וְשִׁיטָסֶר אַתּוֹן. וּכְלָהּוּ אַתּוֹן אֲגָלִיף בְרוּחִיה (נ"א בְדִיבָרָא) אַלִישָׁע, בְגַין לְקִיְמָא לֵיהַ בְאַתּוֹן דְשֶׁבְעַיִן וַתַּרְיַן שְׁמַהּוּ. וּקְרָא לֵיהַ חֶבְקוֹק. שָׁמָא דְאַשְׁלִים לְכָל סְטְרִין. אַשְׁלִים לְחֶבְוקִין כְדַאֲתָמָר. וְאַשְׁלִים לְרוֹזָא דְמַאֲתָן וְשִׁיטָסֶר (פְקוּדוֹ רמ"ו ע"ב) אַתּוֹן דְשָׁמָא קְדִישָׁא. בַתְבִין אַתְקִיִים לְאַהֲדָרָא רְוֻחִיה, וּבְאַתּוֹן אַתְקִיִים כָל גּוֹפִיה עַל קְיּוּמִיה. וְעַל דָא אַקְרֵי חֶבְקוֹק.

וְאֵיהַג אָמֵר (חֶבְקוֹק ג) יי' שְׁמַעְתִי שְׁמַעְךָ יָרָאתִי, שְׁמַעְנָא מַה דְתֹהָה לֵי דְאַטְעִימָנָא מַהְנוּא עַלְמָא וְדַחְילָנָא. שָׁרָא לְמִתְבָעָ רְחַמִין עַל נְפִשִיה וְאָמֵר (נשא קל"ח ע"ב) ה' פְעַלְךָ דְעַבְדָת לֵי בְקָרְבָ שְׁנִים יְהוֹן חַיִיהָ. בְמָוֹחַיָו. וְכָל מָאֵן דְאַתְקָשָר בְאַבּוֹן שְׁנִים קְדֻמּוֹנִיות חַיִין אַתְקָשָרָו בֵיהַ. בְקָרְבָ שְׁנִים תֹודִיעַ לְהַהוֵא דָרְגָא דְלִית (ב"ה) חַיִין כָלָל.

בָּכָה רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמַר אָוֹף אֲנָא מִמֶּה דְשֵׁמֶעֶנָּא דְחִילְנָא לְקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא. זְקִיָּה יְדוּי עַל רִישִׁיה וְאָמַר וַמֵּה רַב הַמְנוּגָא סְבָא בְּהִירֹו דָאָרְיִיתָא זְכִיתּוֹן אַתָּוֹן לְמַחְמֵי אֲפִין בְּאָפִין וְלֹא זְכִינָא בְּיַהְיָה. נַפְלָל עַל אַנְפּוֹי וְחַמָּא לִיה מַעֲקָר טוֹרֵין מְנַהֵּר שְׂרָגִין בְּהִיכְלָא דְמַלְכָא מְשִׁיחָא.

אָמַר לִיה רַבִּי בְּהַהְוָא עַלְמָא תְּהֻזָּן שְׁבָבִין מַאֲרִי אוֹלְפִנִּין קְמִי קְוִידָשָׁא בָּרוּךְ הוּא. מִהַהוּא יוֹמָא הַזָּהָר לְרַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִיה וּלְרַבִּי אָבָא (ט א) פָּנִי"אַל כְּמָא דָאָת אָמַר,

(בראשית לט) **כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים.**

בִּרְאָשִׁית רַבִּי חַיָּא פָּתָח (תהלים קיא) **רָאָשִׁית** (י"א ב) חַכְמָה יָרָאת יי' שְׁכָל טוֹב לְכָל עֲוֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֲוֹמֶדֶת לְעֵד. רָאָשִׁית חַכְמָה, הָאֵי קָרָא הַכִּי מְבָעֵי לִיה, סָוֵף חַכְמָה יָרָאת ה', בְּגִין דִּירָאת ה' סָוֵף חַכְמָה אֵיה. (נ"א אלְאָא אֵיה רָאָשִׁית) **לְעַלְלָא לְגֹו דָּرְגָא דְחַכְמָתָא עַלְאָה הַדָּא** הוּא דְכַתְּבָב, (תהלים קיח) **פָּתָחוּ לֵי שְׁעָרֵי צְדָקָה**. זֶה הַשּׁוּר לְה' וְדָאֵי, דָאֵי לֹא יִיעַול בְּהָאֵי תְּרֻעָא לֹא יִיעַול לְעַלְמָין. לְמַלְכָא עַלְאָה דָאֵיהִי (דָאֵיהִי) עַלְאָה וְטִמְרָא וְגַנְיוֹן וְעַבְדִּים לִיה תְּרֻעָין אַלְיָן עַל אַלְיָן וְלִסְוָף כָּל תְּרֻעָין עַבְדֵי תְּרֻעָא חד בְּכָמָה מְגֻעוֹלִין בְּכָמָה פָּתָחֵין בְּכָמָה הַיְכְלִין אַלְיָן עַל אַלְיָן. אָמַר כָּל מַאֲן דְבָעֵי לְמַיְעַל לְגַבָּאֵי תְּרֻעָא דָא יְהָא קָדְמָה לְגַבָּאֵי, מַאֲן דְיַעַול בְּהָאֵי תְּרֻעָא יַעַול. אָוֹף הַכִּי

תרעה קדמה לחכמה עלאה יראת ה' איה. ודה איה ראשית

ב, תרין אפונ דמתחרין כחדא, ואפונ תרין בקונדין, חד גנייא וטמירה וחד קיימא באטגלא. נגין דלית להו פירודא אקרון ראשית. חד ולא תרין. מאן דנטיל האי גטיל האי. וכלה חד דהא הוא (شمיה) ישמיה חד דכתיב, (תהלים פג) וידעו כי אתה שמח כי לברך. אםאי אקרי יראת ה', בגין דאייהו אילנא דטוב ורע, זכי בר נש הא טוב ואי לא זכי הא (חוה) רע. (דף ח ע"א) ועל דא שרי בהאי אחר יראה. ודה תרעה לעאלא לכל טובא דעתמא. שכל טוב אילין תרין תרעים דאפונ כחדא.

רבי יוסי אמר שכל טוב דא אילנא דחיי דאייהו שכל טוב בלא רע כלל. ועל דלא שרי באיה רע אייהו שכל טוב בלא רע. לכל עושיהם, אילין חסדי דוד (ויחיריט ע"א) הבאמנים תמכין אוריתא. ואפונ דתמכין אוריתא בכוכול אפונ עבדין. כל אפונ דלעאן באוריתא לית בהו עשרה ועוד דלעאן בה. אפונ דתמכין לוזן אית בהו עשרה. ובתילא דא כתיב תחלת עומדת לעד וקיימא כורסייא על קיימה בדקא יאות.

רבי שמעון היה יתריב ולען באוריתא בליליא (אמור צ"ח א) דכליה אתחברת בעלה. דתביגן כל אפונ חבריא

דְבָנֵי הַיּוֹכֵל אֶל כָּלָה אֲצִטְרִיכָו בְּהַהְיָא לִילִיא דְכָלָה
אֲזִדְמָנָת לְמַהְיוֹ לִיּוֹמָא אַחֲרָא גֹו חִיפָה בְּבָעָלָה לְמַהְיוֹ
עַמָּה כָּל הַהְוָא לִילִיא, וּלְמַחְדִי עַמָּה בְּתַקְנִינָהָא דָאִיהִ
אֲתַתְקִנָת לְמַלְעֵי בְּאָוֹרִיִיתָה מַתְוָרָה לְגַבְיוֹאִים וּמְגַבְיוֹאִים
לְכַתּוּבִים וּבְמַדְרָשּׁוֹת דָקָרָא יְבָרוֹזִי דְחַכְמָתָא. בְגִין דָאַלְיָן
אָבוֹן תִּקְוָנִין דִילָה וְתִכְשִׁיטָהָא. וְאִיהִי וּעוֹלְמָתָהָא עַאלְתָה
וּקְיִימָת עַל רִישֵׁיָהוֹן וְאֲתַתְקִנָת בְּהִי וְחַדְתָ בְּהִוָּה כָּל הַהְוָא
לִילִיא. וְלִיּוֹמָא אַחֲרָא לֹא עַאלְתָ לְחוֹפָה אַלְא בְּהַדְיָהוֹן.
וְאַלְיָן אֲקָרְיוֹן בְּגִין חִופְתָה. וּכְיָן דְעַאלְתָ לְחוֹפְתָה קַוְדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא שָׁאֵיל עַלְיָהוּ וּמְבָרֵךְ לוֹן וּמְעַטֵּר לוֹן בְּעַטְרָהָא
דְכָלָה. זְפָאָה חִולְקָהוֹן.

וְהַוָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן וּכְלָהוּ חֶבְרִיָּא (פָּנִידִיה) מְרַבְגִּין בְּרַבָּה
דְאָוְרִיִיתָא וּמַחְדָשָׁן מְלִין דְאָוְרִיִיתָא כָּל חַד וּחַד
מְבִיאָהוּ. וְהַוָּה חַדִי רַבִּי שְׁמַעוֹן וּכְלָ שָׁאֵר חֶבְרִיָּא. אָמַר
לוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּנֵי זְפָאָה חִולְקָהוֹן בְגִין דְלַמְחָר לֹא
תִיעַל כָּלָה לְחוֹפָה אַלְא בְּהַדְיָיכָו. בְגִין דְכָלָהוּ דְמַתְקִנִין
תַּקְנִינָהָא בְּהָאִי לִילִיא וְחַדָּאן בְּהָ כָּלָהוּ יְהָוָן רְשִׁימִין
וּכְתִיבָן בְּסֶפֶרֶא דְדָכְרָנִיא וּקַוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא מְבָרֵךְ לוֹן
בְשַׁבְעַיִן בְּרַכָּא וּעַטְרָיִן דְעַלְמָא עַלְאָה.

פָתָח רַבִּי שְׁמַעוֹן וּאָמַר (תְּהִלִים ט) (תְּרוּמָה קְל"ז ב) הַשְׁמִים
מִסְפָּרִים כְּבָוד אֶל וְגֹוי קָרָא דָא הָא אָזְקִימָנָא לֵיה.

אבל בזמנא דא דכלא אתערא למעיל לחופה ביום
 דמחר אתתקנת ואתגהירת בקישותה באחדי חבריא
 דחדרן עמה כל היה ליליא ואיה חדאת עמהון.
 וביום דמחר כמה אונקלוסין (כמה) חילין ומשרין
 מתבנשין בהדרה. ואיה וכלהו מתחאנן לכל חד וחד
 דתakinvo לה בהאי ליליא. בינו דמתחרון כחדא ואיה
 חמאת לבעה מה כתיב השמים מספרים קבוע אל.
 השמים דא חתן דעאל לחופה. מספרים, מנתרין בזורה
 דספר, דגהייר זורה מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא.
 קבוע אל, דא קבוע כלה דאקרי אל, דכתיב, (תהלים ז)
 אל זעם בכל יום. בכל יומי שתא אكري אל,
 והשתא דהא עאלת לחופה אكري קבוע, ואكري אל. יקר
 על יקר. בהירו על בהירו. ושלטנו על שלטנו. פдин
 בהיה שעתא דשים עאל לחופה ואתי ונהייר לה, כל
 אבון חבריא דatkino לה כלו אתפרשי (אתפרשו) בשמהן
 תמן חדא הוא דכתיב, (תהלים יט) ומעשה ידיו מגיד הרקיע.
 מעשה ידיו, אלין אבון מארי קיימא דברית בהדי כלה,
 ואבון מארי קיימא דברית אكري מעשה ידיו, פמא דאת
 אמר, (תהלים ז) ומעשה ידין) פונגהו דא ברית קיימא
 דחתים בבשרא דבר נש.

רב המונגה סבא אמר הבי (קהלת ח) אל תתן את פיך

לְחַטִּיא אֶת בָּשָׂרֶךָ, דְּלֹא יְהִיב בֵּר נְשׁ פּוֹמִיה לְמִתִּי
לְהִרְהֹרָא בַּיְשָׁא, וַיְהִיא גְּרִים לְמַחְטֵי לְהִיא בְּשָׁר קְדֻשָּׁ
דְּחַתִּים בֵּיה בְּרִית קְדִישָׁא. דְּאֵילוּ עֲבֵיד כֹּן מַשְׁכִּין לֵיה
לְגִיהָנָם. וְהַהּוּא דְּמִמְגָנָה עַל גִּיהָנָם דּוֹמָה שְׁמִיה. וּכְמֵה
רְבּוֹא דְּמַלְאָכִי חַבְלָה בְּהִדִּיה. וּקְאִים עַל פְּתַחָא דְּגִיהָנָם,
וְכָל אֶבֶן דְּגַטְרוֹ בְּרִית קְדִישָׁא בְּהָאִי עַלְמָא, לִית לֵיה
רְשֹׁו לְמִקְרָב בָּהָנוֹ.

דָּוד מַלְכָא בְּשַׁעַתָּא דְּאִירָע לֵיה הַהּוּא עַוְבָּדָא דְּחִילָ.
בְּהַהּוּא שַׁעַתָּא סְלִיק דּוֹמָה קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
וְאָמָר לֵיה מְאֵרִי דְּעַלְמָא (דף ח ע"ב) כתיב בְּתוֹרָה (וַיַּקְרָא כ) וְאִישָׁ
אֲשֶׁר יִנְאָפֵף אֶת אִשָּׁת אִישׁ. וּכְתִיב וְאֵל אִשָּׁת עַמִּיתָךְ וְגּוֹ.
דָּוד דְּקָלְקָל בְּרִית בְּעַרְוָה מַהְוָה. אָמָר לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא דָוד זְפָאָה הָוּא, וּבְרִית קְדִישָׁא עַל תְּקוּנִיה קִיִּימָא,
דָהָא גְּלִי קְדָמִי דְּאוֹזְמָנָת לֵיה בַּת שְׁבַע מֵיּוֹמָא דְּאַתְּבָרִ
עַלְמָא.

אָמָר לֵיה אֵי קְמָךְ גְּלִי קְמִיה לֹא גְּלִי. אָמָר לֵיה וְתוּ
בְּהַתִּירָא הָוָה מַה דְּהָוָה. דָהָא כָּל אֶבֶן דְּעַלְמָא
לְקָרְבָּא לֹא עַל חד מִפְּיָיו עד דְּאָפְטָר בְּגַט לְאַגְּתָתָיה.
אָמָר לֵיה אֵי הָכִי הָוָה לֵיה לְאוֹרְכָא תְּלַת יְרֵחִי וְלֹא
אוֹרֵחִי. אָמָר לֵיה בְּמַאי אָוּקִים מְלָה בְּאָתָר דְּחִינִישִׁין
דְּהָיָא מְעוּבָרָת, וְגַלִּי קְדָמִי דְּאוֹרִיה לֹא קָרֵיב בָּה לְעַלְמָין

זהא שמי חתים בגוניה לסתהו. כתיב אוריה וכתיב אוריה שמי חתום בהדייה (בהדייה) דלא שימוש בה לעלמיין. אמר ליה, מאריך דעלמא הא מה דאמרית אי קמך גלי דלא שכיב בהדה אוריה, קמיה מי גלי, הויה ליה לאורכאה לה תלת ירחוי. ותו אי ידע דלא שכיב בהדה לעלמיין אמא שדר לה דוד ופקיד עליה לשימוש באגנתה דכתיב, (שמואל ב יא) רד לביתה ורחץ רגליך.

אמר ליה ודי לא ידע, אבל יתר מثالث ירחוי אוריך דהא ארבע ירחוי הו. דהכי תנינו בחמשה ועשרים דגיסן עבר דוד כרוזא בכל ישראל, והוא עם יואב בשבעה יומיין דסיוון ואלו וחבלו ארעה דבנוי עמון. סיוון ותמיון ואב ואלול אשთהו שם. ובארבעה ועשרים באלו הויה מה דהוה מבת שבע. וביו מא דכפורי מחל ליה קודשא בריך הוא, ההוא חובה. אית אמר בז' באדר עבר כרוזא ואתפגשו בחמיסר דאייר, ובחמיסר באלו הויה מה דהוה מבת שבע, וביו מא דכפורה אתبشر (שמואל ב יט) גם יי הער חטאתק לא תמות. Mai לא תמות, לא תמות בידא דדומה.

אמר דומה מאריך דעלמא הא מלא חדא אית לי גביה דאייהו אפתח פומיה ואמר (שמואל ב יט) חי יי כי בן מות האיש העושה זאת ואיהו דן לנפשיה טרונגייא אית

לי עלייה. אמר ליה, לית לך רשו דהא אידי לגבאי ואמר חטאתי לה' וاتفاق על גב דלא חב. אבל במא דחטא באפריה עונשא כתבית עלייה ויקבל. מיד אהדר דומהה לאטריה בפח נפש. ועל דא אמר הווד (תהלים צ) לויל' (צ"ד) יי' עורתה לי כמעט שכנה דומהה נפש. לויל' ה' עורתה לי דהוה אפוטרופא דיל'. כמעט שכנה וגוו. מהו כמעט, בחוטא דקיק בשיוערא דאית בגין ובין סטרא אחרא, בההוא שוערא הות דלא שכנה דומהה נפש.

ובגין כה בעי לאסתمرا בר נש דלא יימא מלה בדוד. בגין דלא יכול למשمر לדומה (קהלת ח) כי שגגה היא, כמה דהוה לדוד ונצח ליה קודשא בריך הויא בדין. למה יקצוף האלים על קולך על ההוא קול דאייהו אמר. וחבל את מעשה יدىיך דא בשער קדש ברית קדיישא דפיגים ואתמשך בגיהנום על ידא לדומה. ובגין כה (תהלים ט) ומעשה ידיו מגיד הרקיע אלין אבן חבריא דאתחברו בכלה דא ומאריך קיימא דיללה. מגיד ורשيم כל חד וחד. מאן הרקיע. דא אייהו (ל"ד א) הרקיע דביה חמה ולבנה וככבייא ומזלי, ודא אייהו ספר (יתרו דף ע"א) זפרון. אייהו מגיד ורשימ להו וכתיב להו למותי בגין הייכלא ולמעבד רעotta hon תדייר.

(תהלים ט) يوم ליום יבע אומר, יומא קדיישא מאנוין יומין

על אין דמלכა משבחין לון לחבריה ואמרין היה מלה
דאמר כל חד לחבריה. יומא ליום יביע ההוא אומר
ומשבח ליה. ולילה ללילה כל דרגא דأسلים (ג"א דשליט)
בליליא משבח דא לדא ההוא דעת הכל חד לחבריה,
ובשלימיו (ס"א וברחימיו) סגי אתעבידו לון חברין ורחיםין.
אין אומר ואין דברים בשאר מילין דעתמא. דלא
אשתטמו קמי מלפה קדיישא ולא בעי למשמע לון.
אבל הגי מילי בכל הארץ יצא קום. עבדי (דף ט ע"א) משיחא
אbone מלין מדורי עליyi ומדורי תפאי (לעיל דף ח' ב'), מאlein
אתעבידו רקיעין ומאלין ארץ מהיה תושבתה. וαι
תימא דאbone מלין באתר חד. משפטא בעלמא בקצה
תבל מליהם. וכיוון דאתעבידא (ראתאבד) רקיעין מגנון,
מן שרייה בהון. הדר ואמר לשמש שם אهل בהם. ההוא
שם שא קדיישא שיי מדוריה ומשבניה בהו ואתעטר בהו.
כיוון דשיי באbone רקיעין ואתעטר בהו, כדי והוא כחן
יוצא מחתפו. כדי ורהייט באbone רקיעין. נפק
מפנייה וועל ורהייט גו מגדלא חד אחרא באתר אחרא.
מקצה השמים מוצאו, ודאי מעלמא עלאה נפיק ואיתא
(ואיתא) דאייהו (לעיל א' ב) קצה השמים לעילא. ותקופתו (על
קצתם), מן תקופתו, דא קצה השמים לתחא דאייה
תקופת השנה דאסחרא לכל סיפין. ואתקורתה מן

השָׁמִים עד רקיּעַ דָא. וְאֵין גַּסְטֶר מַחֲמַתּוֹ דְהָהִיא תְּקוֹפָה
 דָא וְתְּקוֹפָה דְשָׁמֶשָׁא דְאַסְחָר בְּכָל סְטְרָא.
 וְאֵין גַּסְטֶר לִית דְאַתְּפֵסִי מִפְּנֵיה מִכָּל דְרָגֵין עַל אֵין דְהָוּ
 בְּלָהָו מִסְתְּרוֹן וְאַתְּיַיְן לְגַבְיוֹתָה וְכָל חַד וְחַד לִית מַאן
 דְיַתְּפֵסִי מִגְּנִיה. מַחֲמַתּוֹ בְשֻׁעַתָּא דְאַתְּחַמֵּם וְתָב (וְתָאַבֵּ)
 לְגַבְיוֹתָה בְתִיּוֹבָתָא (בְתִיאוֹבָתָא) שְׁלִימָם. כָּל שְׁבָחָא דָא וְכָל
 עַלְפִּיאָא דָא בְגִין אָוֹרְיִיתָא הָוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים ט) תּוֹרַת ה'
 תְּמִימָה. שִׁית זְמִינִין פְּתִיבָה הַכָּא ה', וְשִׁית קְרָאִי מִן הַשָּׁמִים
 מִסְפְּרִים עַד תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה וְעַל רֹזָא דָא פְּתִיבָה בְּרָאשַׁת
 הָא שִׁית אַתְּזָוָן. בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ, הָא
 שִׁית תְּבִין. קְרָאִי אַחֲרַבְיָן לְקַבֵּל שִׁית זְמִינִין ה', שִׁית קְרָאִי
 בְגִין שִׁית אַתְּזָוָן דְהָכָא. שִׁית שְׁמָהּוּ בְגִין שִׁית תְּבִין
 דְהָכָא.

עד דְהָוּ יִתְּבִּי עַלְוֹ רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִיה וְרַבִּי אָבָא. אָמַר
 לוֹן וְדָאִי אָנְפִּי שְׁכִינַתָּא אַתְּיַיְן, וְעַל (ב) דָא פְּנִי"אַל
 קְרִינְגָא לְכוֹ, דָהָא חַמִּיתָוֹן אָנְפִּי שְׁכִינַתָּא אָפִין בְּאָפִין.
 וְהַשְׁתָּא דָקָא יַדְעַתָּוֹן וְגַלִּי לְכוֹ קְרָא דְוּבְנִיהָו בְּן יְהוּדָע,
 וְדָאִי דְמָלָה דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא אִיהָו וְקְרָא דְאַבְתָּרִיהָ.
 וְהַהְוָא דְסָתִים מִכָּל אָמְרוֹ.

וְהָאִ קְרָא אִיהָו בְּאַתָּר אַחֲרָא בְגֻוְנָא דָא. פָּתָח וְאָמַר
 (דברי הימים א יא) וְהַוָּא הַפְּהָא אֶת הָאִישׁ הַמִּצְרִי אֶיְשׁ מְדֹה

חמש באהמה, וכלא רוזא חדא איהו, מהאי (ס"א האי) מצרי, והוא דאשתחמודע, (שמות יא) גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי וגוי רב ויקירא כמה דגלי הוא סבא.

והאי קרא במתיבתא עלאה אתמר. איש מדח פלא חד. (שמואל ב כג) איש מראה ואיש מדח פלא חד. בגין (לעיל ה ע"ב) דאייה שbat ותחומא דכתיב, (במדבר ל) ומדותם מחוץ לעיר, וכ כתיב, (ויקרא ט) לא תעשו עiol במשפט במדח. ועל דא איש מדח איהו. ואיהו ממש איש מדח אישו ארבייה מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא. אדם הראשון הכה הוה. ואיתמא הא כתיב חמץ באמה. אפונ חמץ באמה מסייפי עלמא עד סייפי עלמא הוה.

(דברי הימים א יא) וביד המצרי חנית כמה דאת אמר במנור אורגים, דא מטה האלים דהוה בידיה חזיק בשמא גליפה מפרש בנhero דצrossofi אתוון דהוה גליפה בצלאל ומתייבתא דיליה דאקרי אורג דכתיב, (שמות ל) מלא אתם וגוי, תרש וחשב ורוקם וגוי. וההוא מטה הוה בנhero שמא גליפה בכל סטרין בנhero דחכימין דהו מגליפין שמא מפרש (פקודי ר"ס א) בארבעין ותרין גווני. וקרא מכאן וללה לה מה דאמר זפאה חולקיה. תיבו יקרין תיבו

ונחידש תקון דכלה בהאי ליליא. אבל מאן דאשთתף בהדה בהאי ליליא יהא גטיר עילא ותתא כל היה שטא ויפיק שטא בשלם. עלייהו כתיב (תהלים ח) חוגה מלאך יי' סביר ליראו ויחלצם טעמו וראו כי טוב יי':

פתח רבי שמעון ואמר בראשית בראש אליהם. האי קרא אית לאסתכלא ביה. אבל מאן דאמר אית אלהא אחרא אשתיyi מעלמיין. כמה דאתمر (ירמיה י) פדנה תמרון להום אלהא (אלהייא) די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעה ומן תהות שמיא אלה. בגין דלית אלה אחרא בר קודשא בריך הוא בלחודי.

והאי (דף ט ע"ב) קרא איהו תרגום בר ממלה בסוף קרא. אי תימא בגין דמלאכין קדישין לא נזקקין לתרגום (נ"ח ע"ה א) ולא אשתחמודען ביה, מלה דא יאות היא למימר בלישנא קדישא בגין דישמעון מלאכין קדישין ויהונ נזקקין לאודאה על דא. אלא ודאי בגין כד כתיב תרגום דלא נזקקין ביה מלאכין קדישין לא (ולא) יקנאות בבר נש לאבאשא ליה, בגין דבהאי קרא בכללא אפונ מלאכין קדישין, דהא אפונ אלהים אקרים ובכללא דאלהים הו, ואפונ לא עבדו שמיא וארקא. וארכא, וארעא מבעי ליה. אלא בגין (כב"ז א) דארקא איה חדא מאפונ שבע ארעים דלתתא. ובזהו אטר אית בני בניו

דָקִין. לְבַתֵּר דָאַתְּרֵךְ מַעַל אֲפִי אַרְעָא (ב"ד ב) נְחִית לְתִמְןָן וּעֲבִיד תַּולְדוֹת וְאַשְׁתַבֵּשׁ תִּמְןָן דְלָא יְדֻעַ כָּלוּם. וְאֵיהוּ אַרְעָא כְּפִילָא דָאַתְּכָפֵל מַחְשׂוֹכָא וּבְנַהֲרָא.

וְאֵיתָ תִּמְןָן תְּרִין מִמְּבָנָן שְׁלִיטֵין דֵי שְׁלִיטֵין דָא בְּחַשׂוֹכָא וְדָא בְּנַהֲרָא. וְתִמְןָן קְטַרוֹגָא דָא בְּדָא. וְשַׁעַתָּא דְנְחִית לְתִמְןָן קִין, אַשְׁתַּתְּפּוֹ דָא בְּדָא וְאַשְׁתַּלְּימּוֹ בְּחַדָּא. וְכֹלָא חַזִּי דָאַפְּנוּ תַּולְדוֹת דָקִין. וְעַל דָא אַפְּנוּ בְּתְרִין רְאַשִּׁין בְּתְרִין חִיּוֹן, בָּר דְכָד הַהוּא בְּנַהֲרָא שְׁלִיט בְּצָחַד דִילִילָה וּבְצָחַד עַל אֶחָדָא. וְעַל דָא אַתְּכָלֵלוֹ דֵי בְּחַשׂוֹכָא בְּנַהֲרָא וְהַוָּה חַד. אַפְּנוּ תְּרִין מִמְּבָנָן עַפְרִירָא וּקְסְטִימּוֹן. וְדִיּוֹקָנָא דְלַהֲוָן בְּדִיּוֹקָנָא דְמַלְאָכִין קְדִישֵׁין בְּשִׁית גִּדְפִּין. חַד דִיּוֹקָנָא בְּתוּרָא, וְחַד דִיּוֹקָנָא כְּנַשְׂרָא. וּבָכָד מַתְּחַבְּרוֹן אַתְּעַבְּידָוּ דִיּוֹקָנָא דָאָדָם.

כֵּד אַפְּנוּ בְּחַשׂוֹכָא מַתְּהִפְכִּין לְדִיּוֹקָנָא דְנְחַש בְּתְרִין רְאַשִּׁין וְאַזְלִין כְּחוֹיא וְטָאַסִּין גַּו תַּהֲמָא וְאַסְתַּחַיִין בְּיַמָּא רְבָא. כֵּד מַטְאָן לְשַׁלְשָׁלָה דְעֹזָא וּעוֹזָא"ל מְרַגִּיזִין לוֹן וּמְתֻעָרִי לוֹן. וְאַפְּנוּ מְדַלְגִּין גַּו טָוִרִי חַשׂוֹכָן וְחַשְׁבִּי דְקִינְדָּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּעֵי לְמַתְבֵּעַ לוֹן דִּינָא. וְאַלְיָן תְּרִין מִמְּבָנָן שְׁאַטִּין בְּיַמָּא רְבָא וּפְרַחִין מַתְּמָן וְאַזְלִין בְּלִילִיא לְגַבִּי (י"ט ב, נ"ה ב) נְעַמָּה אַמְהוֹן דְשִׁדְיָין דְטַעַו אַבְתְּרָהָא דְחַלִּין קְדָמָאיִן וְחַשְׁבִּין לְמַקְרֵב לְגַבָּה. וְאֵיהִ

דְּלִיגֶת שְׁתִין אֶלְפִין פְּרִסִין וְאַתְעֲבִידָת בְּכֹמָה צִוּרִין לְגַבִי
בְּנִי נְשָׂא בְּגִין דִּיטְעָוִן בְּגִין נְשָׂא אַבְתָּרָה.

וְאַלְיִן תְּרִין מְמֻגָן פְּרָחִין וְמְשֻׁטְטָן בְּכָל עַלְמָא וְאַהֲדָרָן
לְאַתְרִיְיהָ. וְאַפְנוּ מְתֻעָרִין לְאַפְנוּ בְּנִי בְּנָוִי דְּקָנִין
בְּרוֹחָא דִּצְרִין בְּיִשְׁין לְמַעַבְדָת תּוֹלְדוֹת. שְׁמִיא דְּשַׁלְטִין
תִּמְפְּנָן לְאוֹ פְּהִנִי. וְלֹא אָוְלִידָת אַרְעָא בְּחִילָא דְּלָהָוָן זְרוֹעָא
(שלח קע"ב א) וְחַצְדָא כְּהִנִי. וְלֹא אַהֲדָרָן אֶלְאָ בְּכֹמָה שְׁבִינָן
וְזְמִגְינָן. וְאַפְנוּ אַלְהָא (אלְהִיא) דֵי שְׁמִיא וְאַרְקָא לֹא עַבְדוּ.
יְאַבְדוּ מְאַרְעָא עַיְלָא דְתִבְלָל, דְלֹא יְשַׁלְטִין בָה וְלֹא
יְשֻׁטְטוּן בָה וְלֹא יְהָוֵן גְּרָמִין לְבָנִי נְשָׂא לְאַסְתָּאָבָא
מְמֻקָּרָה לִילִיא. וְעַל דָא יְאַבְדוּ מְאַרְעָא וּמִן תְּחוֹת שְׁמִיא
דְּאַתְעֲבִידָו (לעיל דף ג א) בְּשָׁמָא דְאַלְהָה כְמָה (ב א) דְאַתְמָר.
וְעַל דָא הָאֵי קְרָא תְּرָגּוּם דְלֹא יְחַשְׁבוּן מְלָאָכִי עַלְאי
דְעַלְיָהו אָמְרִין, וְלֹא יְקַטְרָגוּ לֵן. וְעַל דָא רְזָא דְאַלְהָה
כְמָה דְאַתְמָר אֵיהֶן מְלָה קְדִישָׁא דְלֹא אַתְחַלְפָ בְתְרָגּוּם.
אָמָר לֵיהֶ רְבִי אַלְעָזָר, הָאֵי קְרָא דְכַתִּיב, (ירמיה י) מֵי (שמות
צ"ה ע"ב) לֹא יְרָאך מִלְךָ הָגּוּם כִּי לְךָ יִתְהָה, מַאי
שְׁבַחָא אֵיהֶן. אָמָר לֵיהֶ אַלְעָזָר בְּרִי, הָאֵי קְרָא בְּכֹמָה
דְוֹכְתִּי אַתְמָר, אַבְלָ וְדָאֵי לֹאֵו אֵיהֶן (נ"א ה'ב) דְכַתִּיב, (ירמיה
) כִּי בְכָל חַכְמִי הָגּוּם וּבְכָל מִלְכּוֹתָם דָהָא אַתָּא לְמַפְתָּח
פּוּמָא דְחַיִיבִין דְחַשְׁבִּין דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא יְדֹעַ

הרהורין ומתחשבין דילחון. ובגין כה אית לאודעא שטוטא דליהון. זומנא חדא אתה פילוסופא חדא דאותות העולם לגבאי, אמר לי אתה אמרין דאללהכון שליט בכל רומי שמיא. בלחון תיילין ומשרין לא אדבען ולא ידע אתר דיליה. האי קרא לא אסגי יקירה כל פה. דכתיב כי בכל חכמי הגויים ובכל מלכותם מאיון במזה. מי שיקולא דא לבני נשא כי לית (דף י נ"א) לון קיומה.

וthon דאתון אמרין (דברים ח) ולא קםنبيא עוד בישראל כמשה, בישראל לא קם אבל באומות העולם קם. אוף כי אנא אימא בכל חכמי הגויים אין במזהו, אבל בחכמי ישראל אית. אי כי אלה דאית בחכמי ישראל כוותיה לאו איה עלה שליטה. אסתכל בקרא ותשכח דידי קנא כדי קא יאות. אמרנו ליה ודי שפיר קא אמרת.

מן מהיה מתים אלא קידשא בריך הוא בלחוודי, אתה אליהו ואליشع ואחיי מתייא. מן מורי גשים אלא קידשא בריך הוא בלחוודי אתה אליהו ומגע לון ונחית לון בצלותיה. מן עבד שמיא וארעה אלא קידשא בריך הוא בלחוודי, אתה אברהם אתקיימן בקיומוה בגיניה. מן מגהיג שמשא אלא קידשא בריך

הוּא אַתָּא יְהוֹשֻׁעַ וְשִׁבֵּיךְ לֵיה וּפְקִיד לֵיה דִיקּוּם עַל
קִיּוּמָה וְאֲשַׁתְּכָר וְכַתִּיב, (יהושע י) וַיַּדּוּם הַשְּׁמֶשׁ וַיַּרְחַ עַמְדָה.
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא גָזָר גָזָר דִין אוֹפֵה הַכִּי מִשְׁהָ גָזָר גָזָר
דִין וְאַתְקִיִּמוּ. וְתוֹךְ קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא גָזָר גָזָר גָזָר
וְצְדִיקִיא דִיְשָׂרָאֵל מַבְטָלֵין לוֹ דְכִתִּיב, (שמואל ב בג) צְדִיק
מוֹשֵׁל יְרָאת אֱלֹהִים. וְתוֹךְ דָאֵהוּ פְקִיד לוֹן לְמַהְךְ בָּאוֹרְחוֹי
מִמְשָׁ לְאַתְדָּמָא לֵיה בְּכָלָא. אַזְלָה הַהוּא פְּילּוֹסּוֹפָא
וְאַתְגִּיר בְּכִפְר שְׁחָלִים וְקָרְוִין לֵיה יוֹסֵי קְטִינָה. וְאַוְלִיף
אָוּרִיתָא סְגִיאָ. וְאֵיהוּ בֵין חַפְּיכִימִין וּזְפָאִין דְהַהוּא אַתָּר.
הַשְׁתָּא אֵית לְאַסְתְּכָלָא בְּקָרָא וְהָא כְּתִיב, (ישעה מ) כָּל
הָגּוּם כָּאֵין גָּדוֹ. מָאֵ רְבוּיָה הַכָּא. אַלְאָ מִי לֹא
יְרָאֵךְ הָגּוּם וּכְיְמָלֵךְ הָגּוּם אֵיהוּ וְלֹאָוּ מִלְּךְ
יְשָׂרָאֵל. אַלְאָ בְּכָל אַתָּר קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּעָא
לְאֲשַׁתְבָּחָא בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא אַתְקִרְיָא אַלְאָ עַל יְשָׂרָאֵל
בְּלַחְזֹדָיו. דְכִתִּיב, (שמות ה) אֱלֹהִי יְשָׂרָאֵל אֱלֹהִי הָעֲבָרִים,
וְכִתִּיב, (ישעה מ) כֵּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יְשָׂרָאֵל. מֶלֶךְ יְשָׂרָאֵל
וְדָאֵ. אָמְרוּ אֲוֹמָת הָעוֹלָם פְּטוּרָן אַחֲרֵן אֵית לוֹנְ בְּשָׁמְרָא
דָהָא מְלַכְּיכָוּן לֹא שְׁלִיט אַלְאָ עַלְיִיכָוּ בְּלַחְזֹדִיכָוּ וּבְלַבָּא
לֹא שְׁלִיט.

אַתָּא קָרָא וְאָמַר מִי לֹא יְרָאֵךְ מֶלֶךְ הָגּוּם (נ"א מֶלֶכָא
עִילָּאה לְרֹדָאָה לוֹן וְלֹאַלְקָאָה לוֹן וְלֹמַעַבָּד בְּהָזָן

רעותיה. כי לך יאתה לדחלה מבחן לעילא ותתא. כי בכל חכמי הגויים) אלין שליטין רברבן די ממון עלייהו. ובכל מלכותם בההוא מלכו דלעילא. דהא ארבע מלכונות שליטין אית לעילא ושליטין ברעותיה על כל שאר עמיין. ועם כל דא לית בהו דיעביד אפלו מלא זעירא אלא במה דפקיד לוון כתיב, (דניאל ד) וכמצביה עביד בחיל שמייא ודידיiri ארעה. חכמי הגויים אפונן ממון ורברבן דלעילא דחכמתא דלהון מבנייהו הויה. בכל מלכותם מלכותא דשליט כמה דאטמר. ודא הויא קרא כפשתיה. אבל בכל חכמי הגויים ובכל מלכותם. הא אשכחנא בספרי קדמאי, דאפונן משראיין וחילין אף על גב דאטפקדו על מלון דעלמא נפקיד לכל חד למעבד עבידתא, מאן הו (סתימה קדישא ולא ברעותיה) דיעביד שום חד מבנייהו כמוך. בגין דאנט רשים בעילויא, ואת רשים בעובדך מבלהו. ודא הו מאין כמוך זי, מאן הו סתימה קדישא דיעביד ולחווי כמוך עילא ותתא. ויהא דמי לך (בכל) (בכולא), עוזבדא דמלכא קדישא שמים ואرض, אבל אפונן (ישעה מד) תהו ותחמודיהם בל יוועילג. בקדשה בריך הו באטיב בראשית בראש אלחים וגוי, במלכותם כתיב והארץ הייתה תהו ובהו.

אמר רבי שמעון לחבירייא בני הלולא דא, כל חד

מִבְּכוֹן יַקְשֵׁט קָשׁוֹתָא חַד לְפֶלֶת. אָמֵר לְרַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִיהֶת. אַלְעֹזֶר הַבָּנוֹזֶבֶת חַד לְפֶלֶת דְּהָא לְמַחַר אֲסַתְּכֵל (קדישא בריך הוא) (נ"א ב"ה) פָּד יַעֲול לְחוֹגֶה בְּאֶבֶן שִׁירֵין וְשִׁבְחֵין דִּיְהָבוֹ לְהַבְּנִי הַיְכָלָא לְקִיְמָא קִמְמִיתָ.

פָּתָח רַבִּי אַלְעֹזֶר וְאָמֵר (שיר השירים ג') מֵי (קע"ז ב) זֹאת עוֹלָה מִן הַמְּדָבֵר וְגֹוי, מֵי זֹאת, כֵּלָלָא דְתַרְיֵין קָדוֹשִׁין (קדישין) דְתַרְיֵין עַלְמַיִן בְּחֻבּוֹרָא חַדָּא וּקְשׂוֹרָא חַדָּא. עוֹלָה מִמְּשָׁלְמַיִן קָדֵשׁ קָדְשִׁין. דְהָא קָדֵשׁ קָדְשִׁין מַיִם. וְאַתְּחַבְּרָא בְּזֹא"ת. בְּגִין לְמַהֲיוֹ (זאת) עוֹלָה דָאִיהִי קָדֵשׁ קָדְשִׁין. מִן הַמְּדָבֵר דְהָא מִן הַמְּדָבֵר יַרְתָּא לְמַהֲיוֹ כֹּלה וְלִמְיַעַל לְחַפֶּה. תֵּן מִן הַמְּדָבֵר אִיהִי עוֹלָה כְּמָא דָאִתָּ אָמֵר, (שיר השירים ד) וְמַדְבֵּר נָאוֹתָה בְּהַהוּא מַדְבֵּר דְלַחְיָשׁו בְּשִׁפְוּוֹן אִיהִי עוֹלָה.

וְתַגְבִּין מַאי דְכַתִּיב, (שמואל א' ד) הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֶלְהָ אֶלְהָ הַם הָאֱלֹהִים הַמִּפְרִים אֶת מִצְרִים בְּכָל מִפְהָ בְּמַדְבֵּר. וְכִי כָּל דִּיעַבֵּד לוֹן קְוִידֵשָׁא בְּרִיךְ הַנוּ בְּמַדְבֵּר הַוְהָ, וְהָא בִּישׁוֹבָא הַוְהָ. אֶלְאָ בְּמַדְבֵּר, בְּדִבּוֹרָא, כְּמָא דָאִתָּ אָמֵר, (שיר השירים ד) וְמַדְבֵּר נָאוֹתָה. וּכְתִיב, (תהלים עה) מַמְּדָבֵר תְּרִים. אוֹף הַכִּי עוֹלָה מִן הַמְּדָבֵר, מִן הַמְּדָבֵר וְדָאִי. בְּהַהְיָה מִלְהָ דְפּוֹמָא אִיהִי סְלִקָּא וְאַעֲלָת בֵּין גְּדִפִּי דָאִמָּא, וְלֹבֶתְר בְּדִבּוֹרָא נְחַתָּא וְשִׁרְיָא עַל רִישִׁיְהוּ דָעַמָּא קָדִישָׁא.

היך סלקא בדברוֹרָא. דהא בשירותא כד בר נש קאים בצדרא אית ליה לברכה למאיריה. בשעתה דפקח עיגוי היך מברך. הכי הו עבדי חסידי קדמאי, בטלא דמייא הו יתבי קמייהו, ובזמנא דאתערו בליליא אסתן ידייהו. וקיימי ולעאן באורייתא ומברכיך על קרייתה (וכו). פרנגולא קרי וכדין פלגות ליליא ממוש, וכדין קודשא בריך הו (ס' ב) אשתח עם צדיקיא בגנטא דעדן, ואסир לברכה בידין מסואבות ומזהמות. (ומברכיך). וכן כל שעטה.

בגין דבשעתה דבר נש נאים, רוחיה פרחה מגיה. ובשעתה דרוחיה פרחה מגיה, רוחא מסבא זמין ושריא על ידו ומסאב לוון ואסир לברכה בהו ולא בטילה. ואי תימא אי הבי הא ביממא דלא נאים ולא פרח רוחיה מגיה ולא שריא עליה רוחא מסבא וכד עאל לבית הפסא לא יברך ולא יקרה בתורה אפלו מלה חדא עד דיסחי ידו. ואי תימא בגין דמלוכלים אבן, לאו הבי הו, ומה אתלבכgo. אלא ווי לבני עלמא דלא משגיחין ולא ידען ביקרה דמאיריהון ולא ידע על מה קיימא עלמא. רוחא חדא אית בכל בית הפסא דעלמא דשריא תפין אתהגי מההוא לכלוֹקָא וטנופא ומיד שריא על אבן אצבען דידיי דבר נש.

פָתַח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמַר כֵל מֵאַנְדָחִיד בְאַפּוֹן מַעֲדִיא
וְלֹא יַהֲיב חִילְקִיה לְקוֹדְשָׁא בָרִיךְ הוּא, הַהוּא רַע
עַזְן שֶׁטָן שׂוֹגָא אָתוֹ וְקָא מַקְטְּרָג לִיה וְסַלִיק לִיה מַעַלְמָא
וּכְמָה עַקּוֹ עַל עַקּוֹ מַסְבֵב לִיה. חִילְקִיה דְקוֹדְשָׁא בָרִיךְ
הַוּא, לְמַחְדִי לְמַסְפֵנִי בְפּוֹם מַה דִיכְיל לְמַעַבְדָ. בְגִין
דְקוֹדְשָׁא בָרִיךְ הוּא בִיּוֹמִיא אַלְין אָתִי לְמַחְמִי לְאַפּוֹן
מַאֲגִין תְבִירִין דִילִיה, וְעַל עַלְיִיה וְחַמִי דָלָא אִית לְהֹזֵן
לְמַחְדִי, וּבְכִי עַלְיִיהוּ. סַלִיק לְעַילָא (יבע) לְחַרְבָא עַלְמָא.
אָתָאנוּ בְנֵי מַתִּיבְתָא קְמִיה וְאָמְרִי רַבּוֹן עַלְמָא, רְחוּם
וְחַגְנוֹן אֶתְקְרִיאָת יְתָגֵלְגָלוֹן רְחַמְךָ עַל בְנֵה. אָמַר
לוֹן וּבְכִי (בְנֵי) עַלְמָא לֹא (ידעין דָלָא) עַבְדִית לִיה אַלְאָעַל חַסְדָ'
דְבָתִיב, (תהלים פט) אָמְרָתִי עַולְמָמְסָד יְבָנָה, וְעַלְמָא עַל דָא
קְיִימָא. אָמְרִי קְמִיה מְלָאֵיכִי עַלְאי, רַבּוֹן עַלְמָא הָא
פְלָנִיא דְאַכְיָל וּרוֹי וַיְכִיל לְמַעַבָד טִיבו עַם מַסְפֵנִי וְלֹא
יַהֲיב לוֹן מִידִי. אָתִי הַהוּא מַקְטְּרָגָא וַתְבַע רְשָׁו וַרְדָף
אֶבְתָּרִיה דְהַהוּא בָר נְשָׁ.

מֵאַנְדָחִיד לֹן בְעַלְמָא גָדוֹל מַאֲבָרָהּ דַעֲבָד טִיבו לְכָל בָרִיךְ.
בִיּוֹמָא דַעֲבָד מִשְׁתִּיאָא, מַה בְתִיב, (בראשית כא) וַיָּגַדְל
הַיּוֹלֵד וַיָּגַמֵּל, וַיַּעֲשֵׂה אָבָרָהּ מִשְׁתָּחָה גָדוֹל בַיּוֹם הַגָּמֵל אֶת
יַצְחָק. עַבָד אָבָרָהּ מִשְׁתִּיאָא וַיָּקֹרֵא לְכָל רְבָרְבִי דָרָא
לְהַהְיא סְעוֹדָתָא. וַתְבִגְנֵן בְכָל סְעוֹדָתָא דְחַדּוֹתָה, הַהוּא

מִקְטָרֶגָּא אֹזֵיל וְחַמֵּי אֵי הַהוּא בָּר נְשׁ אֲקָדִים טִיבוֹ
לְמִסְכָּנִי, וּמִסְכָּנִי בְּבִיתָא, הַהוּא מִקְטָרֶגָּא אֲתָפֶרֶשׂ
מִהַהוּא בִּיתָא וְלֹא עַל תִּמְןָן, וְאֵי לֹאו עַל תִּמְןָן. וְחַמֵּי
עֲרָבוֹבִיא חַדּוֹה בְּלֹא מִסְכָּנִי וּבְלֹא טִיבוֹ דָאֲקָדִים
לְמִסְכָּנִי, סְלִיק לְעִילָּא וּמִקְטָרֶגָּא עַלְיהָ.

אַבְרָהָם כִּיּוֹן דְּזַמְּינָן לְרַבְּרַבִּי דָּרָא, נַחַת מִקְטָרֶגָּא וּקְם
עַל פִּתְחָא כְּגֻוֹנָא דְמִסְכָּנָא וְלֹא הַוָּה מְאָן
דָּאֲשָׁגָּח בֵּיה. אַבְרָהָם הַוָּה מִשְׁמֵשׂ לְאָנוֹן מַלְכִּין וּרְבָּרַבִּין.
שָׂרָה אָוְנִיקָּת בָּנִין לְכָלָהוּ, דְּלֹא הוּו מִהְמַבִּין כְּדֹא אֵיהִי
אוֹלִיךְתָּא אֵלָא אָמָרוּ אָסּוּפִי הוּא וּמַן שָׁוֹקָא אִתְּתַיאָו לֵיה.
בְּגַיִן כְּךָ אַתִּינְן בְּנֵיהֶה בְּהַדִּיְהוּ וּגְנַטְלָת לֹזֶן שָׂרָה וְאָוְנִיקָּת
לוֹזֶן קְמִיְהוּ. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית כא) מֵי מַלְלָה (דף יא נ"א)
לְאַבְרָהָם הַגִּיקָה בְּנִים שָׂרָה, בְּנִים וְדָאי. וְהַהוּא מִקְטָרֶגָּא
עַל פִּתְחָא. אָמָרָה (שְׁרָה) צְחוֹק עַשְׂה לֵי אֱלֹהִים.

מִיד סְלִיק הַהוּא מִקְטָרֶגָּא קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמָר
לֵיה רְבּוֹן עַלְמָא אַתָּה אָמְרָת אַבְרָהָם אָוְהָבָי, (הָא
אַבְרָהָם) עָבֵד סְעוֹדָתָא וְלֹא יַהֲבֵךְ מִידָּי, וְלֹאו לְמִסְכָּנִי,
וְלֹא קָרִיב קָדְמָה אָפִילָו יוֹנָה חַד. וַתוּ אָמְרָת שָׂרָה דְתִיעִיכָת
בָּה. אָמָר לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאָן בְּעַלְמָא כְאַבְרָהָם.
וְלֹא זוּ מִתְמָן, עַד דְבָלְבָל כָּל הַהִיא חַדּוֹה, וּפְקִיד קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְמִקְרָב לִיצְחָק קָרְבָּנָא, וְאַתְּגֹּזֶר עַל שָׂרָה

דְּתַמּוֹת עַל צַעֲרָא דְּבָרָה. כֵּל הַהוּא צַעֲרָא גְּרִים, דְּלֹא יְהִיב מִידִי לְמַסְכָּנִי.

פתח רבי שמעון ואמר מי דכתיב, (ישעה לח) ויסב חוקיו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'. תא חזי, כמה הוא חילא תקיפה אוורייתא, וכמה הוא עלאה על כלא. אבל מאן דاشתדל באורייתא לא דחיל מעילאי ומatta. ולא דחיל מרעין בישין דעלמא. בגין דאייה אחיד באילנא דחוי ויליף מיניה בכל יומא.

דהא אוורייתא תוליפ לבר נש למיזל באראח קשות. תוליפ לייה עיטה היך יתוב קמי מאירה לבטלא ההיא גורה. דאפיקו אתגזר עליה שלא יתבטל האי גורה, מיד אתבטל ואסתלק מבה ולא שרייא עליה דבר נש בהאי עלמא. בגין כד בעי לייה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא ולילי ולא יתעדוי מיניה הדא הוא דכתיב (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. ואי אתעדוי מיניה אוורייתא או אתפרש מיניה כאלו אתפרש מאילנא דחוי.

תא חזי, עיטה לבר נש, כד איה סליק בליליא על ערסיה בעי לקבלה עליה מלכותא דליילא בלבא שלים ולאקדמא למסר קמייה פקדונא דגפשיה (בראשית יט ע"ב) ומיד אשתויב מכל מרעין בישין ומכל רוחין בישין

ולא שלטין עליה. ובצפרא קם מערסיה בעי לברכה
למאריה ולמייל לביתה ולמסגד קמי היכליה בדחלו
סגיא, ובתר כן יצלי צלוטיה ויסב עיטה מאנון אבן
קדישין דכתיב, (תהלים ח) ואני ברוב חסך אבוא ביתך
אשתחו אל היכל קדש ביראתך.

הכ' אוקמה לא לבע' לי' לבר נש לעאלא לבי
בנישטא אלא אי אמליך בקדמתא באברהם יצחק
ויעקב, בגין דאנון תקינו צלוטא לקמי קודשא בריך
היא. הדא הויא דכתיב ואני ברוב חסך אבוא ביתך, דא
אברהם. אשתחו אל היכל קדש, דא יצחק. ביראתך,
דא יעקב. ובע' לאכללא לוז ברישא, ובתר כן ייעול
לבי בנטה ויצלי צלוטיה. כדיין כתיב, (ישעה ט) ר' אמר
לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתחPEAR.

רבי פינחס היה שכיח קמי דברי רחומאי בכיפ' ימא
דגנוסר. ובר נש רב וקשיشا דיומין היה ועינוי
אסתלקו מלמחמי. אמר לרבי פינחס ודאי שמענה
דיוחאי חרבנא אית ליה מרגלית אבן טבא, ואסתפלית
בנהורא דההיא מרגלית נפקה בנהירו דشمשה מפרתקה
ונחרא כל עלמא. וההוא נהורא קאים ממשmia לארעא
ונ hairy כל עלמא עד דיתיב עתיק יומין ויתיב על פרסייא
בדקה יאות. וההוא נהורא כליל כלא בביתך. ומגהורא

דָּתְכְּלִיל בַּבִּיתָה. נִפְקַד בְּהִירֹו דָקִיק וּזְעִיר וּנְפִיק לְבָר וּבְהִיר כָּל עַלְמָא, זְפָאה חֻולְקָה. פּוֹק בָּרִי, פּוֹק, זִיל אֲבִתְּרִיה דְּהַיָּא מִרְגָּלִית דְּהַיָּר עַלְמָא, דְּהָא שְׁעַתָּא קַיִימָא לְהָ.

נִפְקַד מִקְמִיה וּקְאִים לִמְיֻעָל בְּהַהְיָא אַרְבָּא וְתָרִין גּוּבְּרִין בְּהִדְיָה. חַמְא תָּרִין צְפְּרִין דְּהָוָי אַתְּיָן וּטְסִין עַל יַמָּא, רַמְא לְוָן קָלָא וּאַמְרֵץ צְפְּרִין צְפְּרִין דְּאַתְּוָן טָאַסְיָן עַל יַמָּא, חַמְיתָוָן דָוָךְ דְּבָר יוֹחָאי תָּמָן, אַשְׁתָּהִי פּוֹרְתָּא אַמְרֵץ, צְפְּרִין צְפְּרִין זִילָו וְאַתְּיָבוֹ לִי. פְּרָחוֹ וְאַזְילָו, עַאלָו בִּימָא וְאַזְלָי לְהָוָן. עַד דְּנִפְקָד, הָא אַפְוָן צְפְּרִין אַתְּיָן וּבְפּוּמָא דְּחַדָּא מְנִיחָהוּ פְּתָקָא חַדָּא וְכַתְּבֵץ בְּגַוְתָּה דְּהָא בְּרֵי יוֹחָאי נִפְקַד מִן מַעֲרָתָא (הָא) וּרְבִי אַלְעָזָר בְּרֵי. אַזְל לְגַבְּיהָ וְאַשְׁכָּח לֵיהֶ מְשֻׁנִיא וְגַוְפִּיהָ מְלִיאָ חֻלוֹדִין. בְּכָה (דף יא ע"ב) בְּהִדְיָה וּאַמְרֵץ וּוֹי דְּחַמְיתִיךְ בְּכָה. אַמְרֵץ זְפָאה חֻולְקִי דְּחַמְית לֵי בְּכָה דְּאַלְמָלָא לֹא דְּחַמְיתָא לֵי בְּכָה לֹא הַוִּינָא

בְּכָה

השלמה מוחהשנות (סימן בג)

תָּא חַזִּי הָאֵי הָר לִישְׁנָא דְּתָקִיפָו הַוָּא. אַיְנוֹ הָרִים לְעַילָא וְאַלְין צְדִיקִים דְּאַחִידָן בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְאַקְרֵינוּ הָר צִיּוֹן הָרִים דְּסִחרְגִּי יְרוֹשָׁלָם בְּגִין דְּאַיְנוֹ מְצֹוִיּוֹנִין וְאַמְרֵין הָאֵי לְהָאֵי בְּסִטרָא דְּיְחִוְדָא לְשִׁפּוֹט אַת

הר עשו דקטריגו מקטרגא מסטרא דשמאלא בההוא זמגא (עובדיה א') והיתה לוי המלוכה. בקדמיתא אקרי מלכיה בגין דינקה לתרין סטרין לימגא ולשמאלא. והשתא מלוכה אקרי בגין דינקה לימגא. הרא הו דכתיב (הושע ב') ואראשתיך לי לעולם. ובגין דגולותא לאו לעולם הו דהא יתבא בגלוותא.

טא חזי דסמייך לייה (זכריה י"ד) ויהיה יי' מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד בגין דעד השטא כד ישראל בגלוותא שכינתה עמהון ומלהכא بلا מטרוגита לאו מלכא איהו. אבל ההוא זמגא ויהיה יי' מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד, כד אתדקhta שכינתה בצדיק כדיין הוא יהונא דהכי אוליינה ברוזא דקרית שמע דבעי בר נש ליחדא למאריה ולקשרא קשרין דמיהמנותא ברעותא דלבא. וכד מטי לאחד אבעי ליה לבונא בא' סתימה עתיקה (ס"א עמיקא) דכלא זה תמניא דרגין על אין מהכמה עלאה עד צדייק. ווד' רbeta אתדקחותא הנטסת ישראל דאייה חולקיה דוד דאקרי עני ואביון כד אתדקחת לאינו דרגין דלעילא דרמיין בא"ח. כדיין איה רbeta ועלמא כויליה יניך מינה ואינו שדים דאיון (שיר השירים ח) כמגדלות או הייתי בענייו כמושחת שלום.

תא חזי hei קרא על הכנסת ישראל אתמר כד איה בגולותא עם בנהא בין אומין דעלמא אקרי זעירא הדא הוא דכתיב (שם) אחות לנו קטבה ועד ישראל אמרו באורייתא ואולין באלה קשות כדיין אתמלייא ושלום אהבה בהו. אתיבת איה ואמרת אני חומה ושדי **כמגדלות.**

בזהוא זמנה דאתחבר עמי איז ושלום. א' רוז דעתיקא קדיشا דכלא, ז' שבע דרגין ושלום דAKERI צדי"ק כיון דהני דרגין מתחברן כדיין איז הייתי בעיניו כמושחת שלום. ומאן עייגין. איןון ז' דרגין דAKERON עיני יי, פני יי, יכדין שלמא לעלמא ושריא טיבו דעתיקא באתר דדבר ונוקבא ובגין כה פקד משה באורייתא ואמר (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. **לקשרא כולהו קשרין דמהימנותא.**

תא חזי, כל המאריך באחד מאריכין לו ימי ושבותיו. Mai טעמא בגין דאייהו אתר דכל יומין ושבין דעלמא ביה תלין ברוז דאינון דרגין הרמיין באחד ואיבון עשרה וכלהו חד ואטערו ביה חבריא ואמרו בدل"ת ושפיר. בגין דהאי אתרא דדל"ת היא ולית לה נהורא מדיליה. וביעי בר נש לארכא בה ולאמשכא לה ברכך מאיבון שית סטרין שית בנין על אין על ידי דעתיך ואיבון שית סטרין רמיין בה' ברוז דתמניא.

שית אלין ותרין לעילא חכמה ובינה אבא ואימה לאוספה ולאכללה להו לעילא ולמייב להו ברכאנ מאבא ואימה עלאה. דהא לא שרייא טיבו דעתיקא אלא באתר שלים, באתר דاشתבח דבר ונוקבא. הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג') צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה וגוי ביום חתונתו וגוי. ביום חתונתו דיקא. ועל דא אמרו ובלבד שלא יחטוף בחית'ת אלא בעי לאמשכא ברכאנ מאתר עלאה דcols. ולא רקה באינון שית בנין. לברת להאי בת דלית לה אחסנא בבית אבוה ואימה אלא האי ברא. ומכאן אוליפנא דברא יritis לאבא ולאימה וברתא לא, אלא דאית לה מזוני מן ברא אלא בעי לארכא בהאי דל"ת. ותמן אמרי כמה בעי בר נש לארכא בה, כשייעורא דימליך יטה לעילא ולחתטא ולארבע זווין דעלמא, רוא דshit סטרין עלאין דכלחו יתחברון עמה ולא יתפרשו לעלמיין. וכד בר נש מאריך בהאי כל אינון יומין ושגין עלאין מוסרין ברכאנ על רישיה וקודשא בריך הוא קרי ליה (ישעה מ"ט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

תא חזי כלא דאוריתא בהאי קרא רמיין וכלא דכל אינון אמירן דאתברי בהון עלמא באחד רמיין

הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (איוב כ"ג) וְהוּא בָּאֶחָד וּמֵי יִשְׁיבָנוּ וּנְפַשְׁוּ
אֹתָה וַיַּעֲשֵׂה. וּבָהוּן אֲתָבֵרִי עַלְמָא וּעַל דָּא תְּגִיבָּן בַּעֲשָׂרָה
מְאֻמָּרוֹת נְבָרָא הַעוֹלָם וּכְוֹ וְאוֹקִימָנָא דְכוֹלָהוּ י' וּכְלָהוּ
כְּלִילָן בְּקָרָא קְדָמָה דָּאָרְיִיתָא: (עד כאן מההשומות)

השלמה מההשומות (סימן כד)

בְּרָאשִׁית רֹזָא דְחַכְמָה. בָּרָא. עַלְאָה סְתִימָא דָלָא
אֲתִידָע (פֶתַר) אֱלֹהִים בִּגְנָה. אֲתָכְלָא
דְחַסְד וְגַבּוּרָה. הַשְׁמִים תְּפָאָרָת וְאֲתָכְלָא דְגַנְצָח
וְהוֹד. וְאַזְוָת לְאַכְלָלָא צְדִיק. הַאֲרִץ כְּלָלָא דְכִנְסָת
יִשְׂרָאֵל אָרֶץ הַחַיִם וּבָתֵּר פְּרַטָּא דָאָרְיִיתָא בְּרֹזָא דְאַינְזָן
יּוֹמִין עַלְאַין. בְּרָאשִׁית מְאֻמָּר הוּא לְקַבֵּל דָרְגָא דְחַכְמָה
וְאֲקָרֵי רָאשִׁית.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אָור לְקַבֵּל דָרְגָא דְחַסְד דָאַיהוּ
לַיְמִינָא. דָהָא מַתָּמָן נְפִיק נְהֹרָא לְכָלָהוּ עַלְמִין
בְּרֹזָא דִיּוֹם, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (תְּהִלִּים נ"ב) חַסְד אֶל כָּל הַיּוֹם
וּלְקַבְּלִיה לְתִתְפָּא אֶבְרָהָם דָאַחַיד בְּהָאֵי חֹולְקָא. וּבְגִינַּן כְּפָד
פְּתִיב הַכָּא יוֹם אַחֲד, וְחַכָּא (יחזקאל לג) אַחֲד הִיא אֶבְרָהָם
וּבְיה פְּתִיב (ישעיה מ"א) מֵהַעַיר מִמְּזֹרֶח בְּרֹזָא דָאָרְדָנָה
מִמְּזֹרֶח.

וְתָא חֹזֵי לֹא תִשְׁבַּח בְּכָלָהוּ ז' זְפָאַיְן דָאַחַידָן לְעַילָּא :

ברוא דשְׁמַתְהוֹן בְּשִׁירוֹתָא אֶלְף אֶלְף אֶבְרָהָם וְאֶהָרֶן
דָאַחַידָן בְּהָאֵי חַסְדָּד דָהָא כְּהַנִּים מִסְטָרָא דְחַסְדָּד אֲתָנוֹ.
וְאַפְעַל גַּב דָאַחַיד אֶהָרֶן בְּהָוֹד, בְּחַסְדָּגְמַי אַחַיד וּמְשָׁה
אַפְעַל גַּב דָאַחַיד בְּגַנְצָה, בְּתִפְאָרָת נְמַי אַחַיד. לְאַחֲזָה
דְכֹולָא חד וְאֶבְרָהָם רִישָׁא לְכַלְהָו זְפָאַין וּמְפִיה אַתְפְּרָשָׁו
לְתַתָּא (רְנֵי ע"א) דָאַיְהוּ לִימִינָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַקְרֵי
פָּהָנוּ הָדָא הוּא דְכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"י) אַתָּה פָּהָנוּ לְעוֹלָם עַל
דְבָרָתִי מַלְכֵי צְדָקָה. וְאֶהָרֶן דָאַיְהוּ פָהָנוּ אַחַיד בְּהָאֵי,
אַבְלָדָרְגָא דִילִיה הַוָּד אַיְהוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַמִּים וַיְהִי מְבָדֵיל וּכְז'
לְקַבֵּל דָרְגָא דְגָבוּרָה דָאַחַיד תְּמַן יְצָחָק
וּלְקַבְּלִיה תִּפְאָרָת (ס"א לְקַבְּלִיה. תְּא ח"ז) מִיא אָוְלִידָו אַשָּׁא בְּגַיְן
כֵּד יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַמִּים וַיְהִי מְבָדֵיל. וּבְגַיְן כֵּה לְתַתָּא
אֶבְרָהָם הַוְלִיד אֶת יְצָחָק (וּבְהַהָא יוֹמָא) וּבְיוֹמָה הַהָוָא אַתְבָּרִי
גִּיהְגָּם דְגַפְיָק מַהְהָוָא אַשָּׁא תְּקִיפָא בְּהַהָוָא מְחַלּוֹקָת וּבְגַיְן
כֵּה הַהָוָא יוֹמָא, יוֹמָא דִידִינָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָקוּנוּ הַמִּים לְקַבֵּל דָא דָרְגָא דְתִפְאָרָת
דְאַקְרֵי קוּה אַמְצָעִי וּלְקַבְּלִיה דִיעָקָב דָאַיְהוּ
תְּלִיתָא וּגְטִיל תְּרִין חַוְלָקִין בְּהַהָוָא דָאַש וּמִים (דְאַש הַשְׁמִים)
מִשְׁמִים וּלְקַבְּלִיה יוֹם תְּלִיתָא וּעַל דָא דְאַקְרֵי יְעָקָב
(בראשית כ"ה) אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אַחֲלִים. שְׁלִים בְּכֹולָא. שְׁלִים

בחסד. שלים בדין. שלים במיא שלים באשא. יושב אלהים תrin, חס"ד וגבורה וגטיל כלל ואתעביד בידיה רחמים:

ויאמר אלהים תדרשו הארץ דשה עשב מורייע זרע עז פרי וגוו. דרגא צדיק דאקרי עז החיים וายה עוזה פרי, דהא לית בכלחו דיעביד פרי בר יהו. זרעו בו על הארץ דיקא. ולקליה לחתא (בראשית טט) בין פורת יוסף בין פורת עלי עין. ואקרי ברית שלמא. ובגין כה תרי זמגי בהאי יומא כי טוב, חד לקל דרגא דתפארת חד לקל דרגא צדיק דאיהו יומא דשבתא דלעילא ובעידתא אחרת לית ביה אלא זוג לאפקא פרי נשמתין לעלמא, פרי עובדי דקידsha בריך הוא. הכי נמי לחתא דזוגא שרוי ביה משבת לשבת.

תא חזי רזא עלאה דאוריתא, Mai עז פרי עוזה פרי, לקליל יומא דשבתא איהו. ומאי טעמא אתכליל ביום תליתאי, רזא עלאה איהו. בגין דתגינן רבוי שמעון בן יוחאי אומר Mai טעמא פתיב באוריתא (דברים כד) כי יקח איש אשה ולא כי תלקח אשה לאיש בגין דארחות דבר נש לאהדרא ולמתבע אנטוף. מטל לבך נש דאתאביד ליה אבדתא מاري דאבדתא מהזר למתבע אבידתא דיליה, והאי צדיק איש אקרי. הדא הוא דכתיב (בראשית מ"ג) והורידו לאיש מנחה בדוקימנא.

וכנסת ישראל מרים ביום רביעיא ברוז דמארת חסר סמכתא רביעאה מלכotta לדוד. בגין כה אף על גב דאתרים דהאי צדיק יומא דשבתא אתפליל ואתרמיו ביום תליתאי למשוי סמיך ליום רביעיא ואיהו אנטו דיליה בגין כה מאריה דאביידתא מחר על אבדתו ובגין כה כתיב לתחטא (בראשית מ"ב) וויסוף הוא השליט על הארץ.

אבל בזמנא דאייה באחרית הימים ביום שתיתתאי דאייה אלפה שתיתתאה כד ייתי משיחא, ביום דקונדשא בריך הווא אלף שנין אף על גב דכנסת ישראל חולקא דידה יומא רביעאה, אולא ואתרמייזא ביום שתיתתאה למשוי סמיכא לבעה דאקרי צדיק יומא דשבתא לתקנא ליה פטורא והאי דכתיב (ירמיה ל"א) כי ברא יי' חדשה בארץ נקבה תסובב גבר דא אייה בזמנא דמשיחא דאייה ביום שתיתתאה ובגין כה כתיב ויה ערבי ויה בקר يوم הששי. ומאי טעםם אתוספ' ה' מה דלא תהה בן בשאר יומי. אבל בכל אתרא ה' דא בנסת ישראל דאתיא לאזדווגא לבעה יומא דשבתא, כד ייתי לבעה (ס"א לה בעלה) לאקמא לה מעפרא. ובגין כה כתיב (ישעיה ב"ז) ובאו האובדים בארץ אשור. דא צדיק וננסת ישראל.

דבר אחר מאי טעם אTCPיל ביום תליתאי רוז
 הצדיק בגין דתלת הרגין מימינא ותلتא
 משמאלא ואיהו הוה אמרעתא דגופא לאשכחא לכולא
 בגין למנגד שקיותה ליום רביעאי דאייה נסח ישראל
 דלית לה בהורא מגראמה, סמיך להאי צדיק. ותא חזי האי
 יומה דשבתא אסיד למעבד עבידתא בגין כה אTCPילו
 ביה תרין ויאמר, קיבל תרין הרגין והוכפל ביה כי טוב.
 ויאמר אלהים ימי מארת לקבל הרגא דצד"ק, מלכויות
 דלעילה דלית לה בהורא מדילה אלא מה
 דאתיהיב לה על ידי הצדיק ובגין כה דוד לחתא עני
 ואביוון אחיד בה ואצטריך לאוספה לייה יומין ושנין והא
 אוקימנא שבעים שנה דייקא ואקרוי יום רביעאי:
 ויאמר אלהים ישרצו המים. לקבל הרגא דנצח דאייהו
 סמכא ימינה דאוריתא ולקבליה משה לחתא
 סמיך לעלמא באורייתא הדא הוא דכתיב (ירמיה ל"ג) אם
 לא בריתי יום ולילה וגוי:

ויאמר אלהים תוצאה הארץ לקבל הרגא דהו"ד דאחיד
 אהרון ואקרוי يوم שתיתאי. תא חזי אהרן לחתא
 אף על גב דאתי מחס"ד אחיד לחתא ביום שתיתאי
 דאקרי הו"ד ועבד קרבנין באינון מיגי בעירן דכין
 ואתבריאו ביום דיליה (לקראא) לאקרבא נסח ישראל

דָּתְרֵמִיא בֵּיה (בצד"ק) **בְּצִדִּיקָה לְקַשְׁרָא דָּרְגָּין**
דָּמָה יִמְגֹּנֶת אַ וְלִבְחַתָּא רְחַמִּי לְעַלְמָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בָּעֵשָׂה אָדָם. הָאֵי אָמִירָא לְקַבֵּל דָּרְגָּא
עַלְאָה דְכָלָא סְתִימָה דְסְתִימָין. בְּעָא לְמַעֲבֵד
יִקְרָא לְדִיוּקְנָא בְּרוֹזָא דָאָדָם וּבְכַלְחוֹ דָרְגָּין לְתַתָּא יְהִיב
חִילָּא לְאַפְקָא כָּל חַד בְּדַקָּא חַזִּי לֵיה וּעַבְדָּא אָדָם דְשָׁלִיט
בְּכָלָא בְּעַלְאָי וְתַתְּאָי. וְתָא חַזִּי עַד לֹא אַשְׁלִימָו אִינּוֹן
שְׁבַע דָרְגָּין יוֹמִין עַלְאַיְן לֹא אַשְׁתְּלִים אָדָם לְעַילָּא. כִּיּוֹן
דְאַשְׁתְּלִים לְעַילָּא אָדָם עַלְאָה, אַשְׁתְּלִים לְתַתָּא אָדָם
תַתָּא. וּבְכַלְחוֹ עַלְמִין בְּשָׁלִימָו. בְּגִינַּן כֵּךְ שְׁלִיטִיה לְאָדָם
תַתָּא הָעַל כָּל דָאַתְבֵּרִי בְּעַלְמָא בְּגִינַּן דָאָדָם עַלְאָה שָׁלִיט
עַל כָּלָא. וּבְגִינַּן כֵּךְ רְמֹז בְּהָאֵי קִרְא שְׁבַע דָרְגָּין. דָאַתְ
בֵּיה שְׁבַע דָרְגָּין עַלְאַיְן דָאַקְרִי בְּהָוּ אָדָם דְלְעַילָּא
וְאַשְׁתְּלִים בְּהָוּ. בְּגִינַּן כֵּךְ בָּעֵשָׂה אָדָם בְּצַלְמָנוּ, לְמִיחַב לֵיה
שְׁפָעַ מְהֻהּוּא אַתְרָא דָאַקְרִי חַסְדָּ.

תָא חַזִּי, מָאוֹן דָהָאֵי צוֹלָמָא עַלְיהָ, חַסְדָ אל לֹא אַעֲדֵי
מְפִיה וַיִּתְבֹּא עַל רִישִׁיה וְאַתְּחַבְּרָת בֵּיה שְׁבִינְתָּא
בְּסִיפָא (בְּסִופָא) **דִיּוֹמוֹי בְּגִינַּן דָהָאֵי חַסְדָ יּוֹם רָאשׁוֹן וְאֵיהּוּ**
רִישָׁא דְכָל יוֹמִין דְלְעַילָּא וְהָאֵי צוֹלָמָא דָאַתְיָא לֵיה מְפִיה
לֹא אַסְתְּלַק עַד דְאַשְׁתְּלִיםְיוּ יוֹמָיו בְּהָהּוּא דָרְגָּא דָאַקְרִי
אַחֲרִית הַיְמִים וְהָוּא דָרְגָּא דָצָק וְאֵיהּ שְׁבִיעָה, שְׁנַת

השְׁמִיתָה בַּהֲוֹא דָרְגָא אֲשֶׁלִימָו יְוָמָיו דָבָר נְשׁ כְּדַ אֲשֶׁתְלִימָו שְׁבָעֵין שְׁנֵין לְקַבֵּל שְׁבָע דָרְגָיִן, עַשְׂרָה לְכָל דָרְגָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (תְּהִלִּים צ) יְמִי שְׁבָוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה. מֵאָנוּ בָּהֶם, בָּאִינּוֹן יוֹמִין וּשְׁנִין דְלַעַילָא. וְאֵם בְּגִבּוּרוֹת שְׁמָנִים.

תֵא חָזֵי, בְּנֵי חֵי וּמְזֻוגִי לֹא בְּזָכוֹתָא תְּלִיאָ מְלַתָּא. רְזָא דָאִינּוֹן שְׁבָ בְּדָרְגִין (לְדַעַתִּי צ"ל שְׁבָע דָרְגִין) דְבָהּוֹן זָכוֹת וְחוֹבָא בְּרְזָא דְחַסְד וְגִבּוֹרָה. דָאֵי הַכִּי לֹא הוּה לֵיהֶ לְבָרֶנֶשׁ לְמַהְיוֹן חֵי בָּר מְשָׁבָעִין. אַלְאָ בְּמִזְלָא עַלְאהָ עַתִּיקָא דְכָלָא תְּלִין. בָּגִין כֵּךְ אִיהוּ מּוֹסִיף עַל כֵּל יוֹמָיו דְכָל בָּר נְשׁ כְּרֻעָוִתִיה.

וְתֵא חָזֵי הַכִּי אָוְלִיפְנָא בְּסֶפֶרֶא דְשְׁלָמָה מְלַכָּא, דְבָלִילִיא בְּתְרָאָה דְחַגָּא, אֵי יִסְתְּכֵל בָּר נְשׁ בְּצֹוֹלָמָא דִילִיה וְחוֹזֵי לֵיהֶ שְׁלִימָ, לֹא אֲתַגּוֹר עַלְוִי מִיתָּה. וּמְאֵי טַעַמָּא בְּהָאֵי לִילִיא, בָּגִין דָזָן יוֹמִין דְחַגָּא לְקַבֵּל שְׁבָעָא יוֹמִין עַלְאֵין אִיבּוֹן. דְכָל יוֹמִין וּשְׁנִין דְעַלְמָא בְּהָוֹתְלִין, וָאִינּוֹן רְמִיזָין בְּקָרְאָ (דְבָרַי הַיּוֹם אַטְטָה) דְלַךְ יְיָ הַגְּדוֹלָה וְגֹוֹ שִׁירָוֹתָא דְלַהּוֹן חַסְד וְסִיוּמָא דְלַהּוֹן מִמְלָכָה, בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל, אַחֲרִיַּת הַיּוֹם. אֲשֶׁתְכָח שְׁבִיעָה אַחֲרִית. וּכְדַ אֲתִיאָהָא לִילִיא דְשְׁבִיעִי אַתְחָזֵי אֵי אֲשֶׁתְלִימָו יוֹמָיו בְּהָאֵי אַחֲרִית. וְאֵי הָאֵי צוֹלָמָא עַלְאהָ חָזֵי

עליה, חס"ד אל יתחר עלייה כדקדרmitta ולא מסתפי מהאי דינה דעתך ואיה בהדייה בשלימו בחזרות ואהדרת ליה אנטפין. ובгинן כה אזהר לוון קודשא בריך הוא לישראל לאשתזבא מדינוי דהאי צד"ק, ולחפהה ספת שלמה עלייהו ולמייתב בצלא דמלהימנותא. הדא הויו דכתיב (ויקרא כ"ג) בספות תשבי שבעת ימים לאבללא להאי דרגא דלעילא ולאוספה ביתה ברכה מים (במפני) עלאין, בגין דהאי יומא שביעאה איהו נסחת ישראל אנן מקיפין להאי מזבח עלאה באינון תרין למודים דAINON ערבי נחל ועבדין בה גסוך המים ויהיב צד"ק באינון שתין דAINON מוי ימי בראשית פלא ברזא דחכמתא.

ולבדה (במדבר כ"ט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם. עבדו כבנישתא לאינון שבע יומין עלאין ועבדו יומא טבא, בגין דASHOTZBTON MEDINOI דההוא יומא שביעאה. בגין כה כתיב בצלמנו כdmotano לקליל יומא תנינה גבורה, חילקה דצח. כדין אית לבר נש למשוי להאי dmotano ולאתדרמי בעובדי לאינון עלאין. וכל דא למה בגין דקודשא בריך הוא יהב בידי דבר נש, דאי בעי בר נש למדקמי גרמיה לאינון דלעילא אשפטלים בהו ולא מסתפי מהאי מdat דינה עלאה.

וירדו בדגת הים לקל דרגא דנצ"ח דאחד בית משה
בדגת הים בההוא דרגא אתריאו ויהיב לון
סתימה דסתימין חילא לשלט עלייהו, אי דמי בר בש
לעלאין, ואילא דמי לעלאין ירדג. ונוני ימא שלטין
בזהו בבני נשא. ובגין כך אזהרת לון אוריתא
דאתייה בית על ידי דמשה (דברים ל) ובחורת בחימים.

תא חזי משה פד אתרמי לימה לא שלטו עליה נוני ימא
ולא אסתפי מניהו בגין דאייה תהזה זמין לקרבא
לעילא ולא תדבקא בקודשא בריך הויא, ולבתר פד
אתדבק שליט על נוני ימא. ורמזו לאחרן אחוי דימחי ית
ימה וימותון נוני ואיה לא עביד חבי, בגין דההיא
דרגא דיליה שליט עלייהו ו biome אתריאו ולא בעא
קודשא בריך הויא דימחי אייה, בגין לאתהPCA להו
לאויב. וכד בר נש אויל באrhoויDKודשא בריך הויא
כתיב עלייה (ישעה מ"ג) כי תעבור במים איתך אבוי וגוו. דהא
וירדו בדגת הים ובוועף השמים לקל דרגא דשים.
בדההוא דרגא שליט עלייהו ודא תפארת.

ואף על גב דברדרגא דנצ"ח אתבעידו כל נוני ימא
ועופי, לא כתיב תמן אלא עוף כנף אבל השטא
קרי לה עוף השמים בגין דבר נש לא שליט עלייהו
אלא מטרא דשים. ובבמה שליט עלייהו ברזא

דָּהוֹד דִּיהְיָב לֵיה סִיוּעָא דְּהָא בְּהַהוּא יוֹמָא אֲתַבְּרִיאוֹ
בְּעִירָן. וּבָכֶל הָאָרֶץ שְׁלִיט בְּרֹזָא דְּצִדִּיקָה דָּאָקָרִי כְּלָל
וְאַיְהוּ שְׁלִיט עַל הָאָרֶץ אֲרֻעָא עַלְאהָ. הַכִּי נְמִי בָּר גַּשְׁ
לְתַתָּא שְׁלִיט עַל אֲרֻעָא תַּתָּא בְּגִינָן דְּכּוֹלָא בִּיה. וּבָכֶל
הַרְמִישׁ הַרְמִישׁ עַל הָאָרֶץ שְׁלִיט עַלְיָהוּ בָּר נְשָׁ מַסְיוּעָא
דָּאַתִּיהְיָב לֵיה מְאָרֶץ הַחַיִים מַלְכּוֹת עַלְאהָ: (עד כאן

(מההשנות)

פָּתָח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּפַקוֹדִי אֲוֹרִיִּתָּא. וְאָמַר פַּקוֹדִי
אֲוֹרִיִּתָּא דִּיהְבָּ קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּלָהּוּ
בְּאֲוֹרִיִּתָּא בְּאָרֶחָ כָּלְלָה בְּתִיבָּי: בְּרִאשָׁת בְּרָא אֱלֹהִים.
הָדָא הִיא פַּקוֹדָא קַדְמָאָה דְּכָלָא. וְאָקָרִי פַּקוֹדָא דָא
יִרְאָת הָאָקָרִי רִאשָׁת. דְּכִתְיבָּ, (תְּהִלִּים קִיָּא) רִאשָׁת חַכְמָה
יִרְאָת יְיָ. (מִשְׁלִי א) יִרְאָת יְיָ רִאשָׁת דָעַת. בְּגִינָן דְּמָלָה דָא
רִאשָׁת אָקָרִי. וְדָא אֲיַהִי תְּרֻעָא לְאַעֲלָא גּוּ מַהִימָנָותָא.
וְעַל פַּקוֹדָא דָא אֲתָקִים כָּל עַלְמָא.

יִרְאָה אֲתִפְרֵשׁ לְתִלְתִּלְתָּ סְטְרִין. תְּרִין מְבִיְהוּ לִית בְּהָוּ
עַיְקָרָא בְּדַקָּא יָאָתָה, וְחַד עַיְקָרָא דִּירָא. אִית בָּר
גַּשְׁ דְּחִילָמְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִינָן דִּיְיחָוָן בְּנוֹהִי וְלֹא
יִמוֹתָנוּן. אוֹ דְּחִילָמְעוֹנְשָׁא דְּגַופִּיהָ אוֹ דְּמַמוֹגִיהָ. וְעַל דָא
דְּחִילָלְיהָ תְּדִיר. אֲשַׁתְּבָחָ יִרְאָה דָאֲיָה דְּחִילָלְקַוְדְּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לֹא שְׁווִי לְעַקָּרָא. אִית בָּר נְשָׁ דְּדַחִילָמְן

קוֹדֶשׁ שָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּדַחֵל מַעֲונָשָׁא דְּהַהוּא עַלְמָא וַעֲונָשָׁא דְּגִיהָבָם. תְּרִין אַלְיָן לֹא עִקְרָא דִּירָא אַפְוָן וְשִׁרְשָׁא דִּילְיָה.

יְרָאָה דְּאֵיהָ עַקְרָא, לְמַדְחָל בָּר נְשׁ לְמַאֲרִיה בְּגִין דְּאֵיהָ רָב וְשָׁלִיט עַקְרָא וְשִׁרְשָׁא דְּכָל עַלְמִין וְכָלָא קְמִיה כָּלָא חַשְׁיבָּין. פְּמָה דְּאַתְּמָר (דְּנִיאָל ד) וְכָל דִּירָי אַרְעָא כָּלָא חַשְׁיבָּין. וְלִשְׂוָאָה רַעֲוִיתָה בְּהַהוּא אַתְּרָה דְּאַקְרָי (נ"א ב) יְרָאָה.

בְּכָה רָבִי שְׁמֻעוֹן וְאָמַר וּוְיָא אִימָא וּוְיָא אִימָא. אִי אִימָא יְנַדְעֵוּן חַיְיבָּין הַיְךְ יְפָלוּן לְמַאֲרִיהָוּן. אִי לֹא אִימָא יְאַבְדוּן חַבְרִיָּא מֶלֶה דָא. בְּאַתְּרָה קְדִישָׁא שָׁרִי, מְלַרְעָ אִיתְ יְרָאָה רַעָה דְּלָקִי וּמַחִי וּמַקְטָרָג וְאֵיהָ רְצֹועָה לְאַלְקָאָה חַיְיבָּיא. וּמְאָן דְּדַחֵל בְּגִין עַוְגָשׁ דְּמַלְקִיּוֹתָא וְקַטְרוֹגָא כְּמָה דְּאַתְּמָר. לֹא שְׁרִיא עַלְיהָ הַהְיָא יְרָאָתָה דְּאַקְרָי יְרָאָתָה לְחַיִים. אֶלָּא מְאָן שְׁרִיא עַלְיהָ הַהְיָא יְרָאָה רַעָה. וְאַשְׁתָּכָח דְּשְׁרִיא עַלְיהָ הַהְיָא רְצֹועָה יְרָאָה רַעָה וְלֹא יְרָאָתָה.

וּבְגִין כֵּה אַתְּרָה דְּאַקְרָי יְרָאָתָה רַאֲשִׁית דַעַת אַקְרָי. וּעַל דָא אַתְּבָלֵיל הַכָּא פְּקוּדָא דָא. וְדָא עַקְרָא וְיִסּוּדָא לְכָל שָׁאָר פְּקוּדִין דְּאָוְרִיִּתָּא. מְאָן דְּבָטִיר יְרָאָה (ךא) בְּטִיר כָּלָא. לֹא נְטִיר יְרָאָה לֹא נְטִיר פְּקוּדִי אָוְרִיִּתָּא, דָהָא דָא

תרעה דכלא. ובגין כה כתיב בראשית דאייה יראה,
ברא אלהים את השמים ואת הארץ. דמאן עבר על דא
 עבר על פקודי אורייתא. ועונגשא דמאן עבר על דא
 הא רצועה רעה אלקי ליה. ותניינו והארץ היה תהו
 ובהו וחשך על פנוי תהום ורוח אלחים. הא אלין ארבע
 עונגשין לאענשא בהון חייביא.

תהו דא חנק, דכתיב, (ישעה ל) קו תהו (ובירה ב) חבל מדקה.
 בהו דא סקללה, אבגין דמשוקעין גו תהומה רבא
 לעונגשא חייביא. וחשך דא שריםה, דכתיב, (דברים ח)
 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך (דברים י) וההר בוער
 באש עד לב השמים חשך כו. ודא אש תקיפה ועל
 רישיהון חייביא שרי לאוקדא לוזן. ורוח דא הרג
 בסיניה. רוח סערה חרבא משגנא היא מלחתא ביה. כמו
 דאת אמר, (בראשית ג) ואת להט החרב המתהפהת ואקר
 רוח. האי עונגשא למאן דיעבר על פקודי אורייתא.
 וכתיב לברther יראה, ראשית, דאייה כללא דכלא. מכאן
 והלאה שאר פקונדין אורייתא.

פקודא תנינא דא אייה פקודה. דפקודא דיראה
 אתה חדת בה ולא נפקא מינה לעלמיין. ואייה
 אהב"ה. לмерחם בר נש למאריה רוחימו שלים. ומאן אייה
 רוחימו שלים. דא אהבה רביה דכתיב, (בראשית י) התחלק

לפנֵי זהיה תמים שלים בرحימותא. וזה הוא דכתיב
ויאמר אלהים יהי אור דא רחימתו שלימותא דאקרי (פקודי
רביד ב) אהבה רבה. והכא איהו פקודא למחם בר נש
למאריה בדקה אותן.

אמר רבי אלעזר, אבא, רחימתא בשלימיו אנה שמענא
ביה. אמר ליה אםא ברוי קמי דרבי פינחס דהא
איה ביהאי דרגא קאים. אמר רבי אלעזר אהבה רבה
הינו אהבה שלימתא בשלימיו בתרעין סטרין, ואי לא
אתכליל בתרעין סטרין לאו (דף יב ט"א) איה אהבה בדקה
יות בשלימיו.

ועל דא תנין בתרעין סטרין אתפרש אהבה רחימתו
דקונדשא בריך הוा. אית מאן דרחים לייה מגו
דאית לייה עיתרא, אורפא דיוםין, בנין שחגניה, שליט
על שנאו, ארחו מתקנן לייה, ומגו כף רחים לייה. ואי
להאי יהא בהפוכה ויהדר עליה קונדשא בריך הוा
גלוילא דידיינא קשיא, יהא שניא לייה ולא יرحم לייה
כלל. ובгин כף רחימתו דא לאו איה אהבה דאית לייה
עקרא.

רחימתו דאקרי שלים ההוא דתו בתרעין סטרין בין
בדינא בין בטיבו. ותקונא דארחו דרחים לייה
למאריה כמה דתגין אפלו הוא נטיל נשמהך מינה. דא

איהו רחימנו שלים דהוו בתרין סטרין (זע"ב). ועל דא אור דמעשה בראשית גפק ולבדת אגניז. כד אגניז גפק דינא קשיא ואתכלילו תרין סטרין פחדא למשהו שלימו דא אהבה בדקה יאות.

נטלה רבינו שמעון ונשקייה. אתה רבינו פינחס ונשקייה וברכיה ואמר בודאי קודשא בריך הוא שדרני הכא. דא הוא (לעיל דף י"א ע"א) בהירוי דקיק דאמרו לי דאתכליל בביתאי ולבדת נהיר כל עלמא. אמר רבינו אלעזר ודאי לא איצטרא לאתגשי יראה בכל פקידין, כל שכן בפקודא דא איצטרא יראה לאתדקא בהאי. היה אתדקא. אהבה איה בסטרא חד טב כמה דאתמר דיהב עיתרא וטב אורבא דהוי בני מזוני, כדיין איצטרא לאתערא יראה ולמدخل דלא יגרום חובה. ועל דא כתיב, (משל כי) אשרי אדם מפחד תמיד, בגין דהא כליל יראה באהבה.

והכי איצטרא בסטרא אחרא דдинא קשיא לאתערא ביה יראה. כד חממי לדינא קשיא שריא עליוי, כדיין יתרד יראה וידחל למאריה בדקה יאות ולא יקשה לביה. ועל דא כתיב, (משל כי) ומקשה לבו יפול ברעה. בההוא סטרא אחרא דאקרי רעה. אשתחח יראה דאתאחדת בתרין סטרין ואתכלילת מניהו. ודא איה אהבה שלימתא בדקה יאות.

**פָקוֹדָא תִלִיתָה לְמַנְדָע דָאִית אֱלֹהָא רְבָרְבָא וְשְׁלִיטָה
בְעַלְמָא.** וְלִיְחָדָא לֵיה בְכָל יוֹמָא יְהוּדָא בְדָקָא
יִאָוֶת בְאָפָון שִׁית סְטְרִין עַלְאַיִן. וְלִמְעָבֵד לוֹן יְהוּדָא חֲדָא
בְשִׁית תְּבִין דְשָׁמָע יְשָׁרָאֵל וְלִכְוֹנוֹא רְעוֹתָא לְעַילָא
בְהַדִּיְהוּ. וְעַל דָא אַחַד אַצְטְרִיךְ לְאַרְכָא לֵיה (נ"א פְשִׁית)
בְשִׁית תְּבִין. וְדָא הוּא דְכְתִיב יָקוֹו הַמִּים מִתְחַת הַשְׁמִים
אֶל מָקוֹם אֶחָד. יְתַפְגְשׁוּן דְרָגִין דִתְחֻות שְׁמִיא לְאַתְאָחָדָא
בֵיה (יראָה) לְמַהָוִי בְשָׁלִימָו לְשִׁית סְטְרִין בְדָקָא יִאָוֶת. וְעַם
כָל דָא בְהַהוּא יְהוּדָא אַצְטְרִיךְ לְקַשְׁרָא בֵיה יִרְאָה
אַצְטְרִיךְ לְאַרְכָא בְדָלָת דָאַחַד. דָלָת דָאַחַד גְדוֹלָה.
וְהִיְינָהוּ דְכְתִיב וְתְרָא הַיְבָשָׂה דִתְתְּחֹזֵי וְתַתְקִשֵּר דָלָת
דָאַיְהוּ יִבְשָׂה בְהַהוּא יְהוּדָא.

וְלִבְתֶר דְאַתְקִשְׁר תִּמְן לְעַילָא אַיְצְטְרִיךְ לְקַשְׁרָא לֵה
לְתִתְא בְאַכְלוֹסָהָא בְשִׁית סְטְרִין אַחֲרָגִין
דְלִתְתָא, בְרוֹךְ שֶׁם כְבָוד מְלֻכָתוּ לְעוֹלָם וְעַד. דָאִית בֵיה
שִׁית תְּבִין אַחֲרָגִין דִיְהָדָא. כְדַיָן מַה דִתְהוּת יִבְשָׂה
אַתְעַבִּידָת אָרֶץ לְמַעְבֵד פִּירִין וְאַיְבִין וְלִגְטִיעָא אַיְלָבִין.
וְהִיְינָהוּ דְכְתִיב וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לִיְבָשָׂה אָרֶץ בְהַהוּא יְהוּדָא
דְלִתְתָא אָרֶעָא רְעֹוָא שְׁלִימָם בְדָקָא יִאָוֶת. וְעַל דָא כִי
טוֹב, כִי טּוֹב תְּרִי זָמָנִי. חַד יְהוּדָא עַלְאָה וְחַד יְהוּדָא
תִתְפָאָה. כִיּוֹן דְאַתְאָחִיד בְתְרִין סְטְרִין מִפְאָן וְלִהְלָא

תִּדְשָׁא הָאָרֶץ דְּשָׁא. אֲתַתָּקְנָת לְמַעַבְדֵ פִּירִין וְאַיִבֵּן
כְּדָקָא יָאוֹת.

פְּקוּדָא רְבִיעָא לְמַגְדָּע דָה' הוּא הָאֱלֹהִים, כַּמَا דָאָת
אָמֵר, (דברים ז) וַיַּדַּעַת הַיּוֹם וַהֲשֹׁבוֹת אֶל לְבָבְךָ כִּי
יְהִי הוּא הָאֱלֹהִים. וְלֹא תִכְלַלְא שְׁמָא דָאֱלֹהִים בְּשָׁמָא דִי'.
לְמַגְדָּע דָאָנוֹן חַד וְלִית בָּהוּ פְּרוּדָא. וְהַיָּנוּ רָזָא דְכִתְיבָּהִי
מָאָרָת בְּרַקְיָע הַשְׁמִים לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ. לְמַהְיוֹן תְּרִין
שְׁמַהֲן חַד בְּלֹא פְּרוּדָא כָּלָל. לְאַתְכַלְלָא מָאָרָת חַסְר
בְּשָׁמָא דְשָׁמִים (נ"א זרשים) דָאָנוֹן חַד וְלִית בָּהוּ פְּרוּדָא.
בְּהָוָרָא אָוּכְמָא בְּנַהּוָרָא חַיּוּרָא לִית בָּהוּ פְּרוּדָא וּכְלָא חַד.
(דף יב ע"ב) וְדָא הוּא עַנְגָּא חַיּוּרָא דִימָמָא וְעַנְגָּא דְאַשְׁתָּא
בְּלִילְיָא. (במה דָאָמָרוּ חֶבְרִיא) מִדְתַּת יוֹם וּמִדְתַּת לִילָה. וְלֹא תִתְקַנוּ
דָא בְּדָא לְאַנְהָרָא כַּמָּה דָאָתָמָר לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ.

וְדָא חֻובָה דְהַהוָא נַחַשׁ קְדָמָה חַבָּר לַתְתָא וְאַתְפַרְשָׁ
לְעַילָא. וּבְגַיְן כֵּה גַּרְמָם מַה דַּגְרָם לְעַלְמָא. בְּגַיְן
דְאַצְטְּרִיךְ לְאַפְרָשָׁא לַתְתָא וְלַחֲבָרָא לְעַילָא. וּבְהָוָרָא
אָוּכְמָא אַצְטְּרִיךְ לְאַתְאָחָדָא לְעַילָא בְּחַבְוָרָא חַדָא.
וְלֹא תִאָחָדָא לְבַתֵּר בְּאַכְלָוָסָהָא בִּיחִוּדָהָא וְלֹא פְרָשָׁא לָהָ
מִסְטוֹרָא בִּישָׁא. וּעַם כֵּל דָא אַצְטְּרִיךְ לְמַגְדָּע דָאֱלֹהִים יְיִ
כְּלָא חַד בְּלֹא פְּרוּדָא. ה' הוּא הָאֱלֹהִים. וּכְדָיְנָדָע בְּרָ
בְּנָשָׁה דְכַלָּא חַד וְלֹא יְשֻׁוִי פְּרוּדָא, אֲפִילּוּ הַהִיא סְטוֹרָא

אחרא יסתלק מעל עלמא ולא אתמשך לחתתא.
 והיינו רוז דכתיב והיו למותות. הא קליפה בתר
 מוחא סלקא. מוחא אור. סטרא אחרא מות. אור
 בחבור האתוון. מות בפירודא. ובד האי אור אסתלק
 מתמן, מתחברא באתוון מות דפирודא. מיlein אתוון
 שיריאת חוה וגרמת בישא על עלמא. כמה דכתיב,
 (בראשית ג) ותרא האשה כי טוב אהדרת אתוון למפרע
 אשтар מאו ואנוון אולו ונטלו אותן תי"ו בהדייהו וגרמת
 מותא על עלמא כמה דכתיב ותרא. אמר רבי אלעזר,
 באבא, הא אוילפנא מ"מ אשтарת יהידאה, וא"ו דאייהו
 חיין תדריך אתהפכת ואולת (פנחס רלו ע"א) ונטלת תי"ו
 דכתיב ותקח ותתן ואשתלים תיבה דא ואתחוורי אתוון.
 אמר לייה בריך אננת ברוי והא אוקימנא מלאה דא.

פקודא חמישאה כתיב, (בראשית מז ע"ב) ישרצו המים שרצ
 נפש היה. בהאי קרא אית תלת פקודין. חד
 למלעי באורייתא. וחד לאתעסקא בפריה ורביה. וחד
 למגוז לתמניא יומין ולא עברא מתמן ערלהתא. למלעי
 באורייתא ולאשתדלآل בה ולא אפשר לה בכל יומא
 לתקנא בפשיה ורוחיה.

דבר נש אתעפק באורייתא (נח ס"ב ע"א) **אתתקן** (ש"ב
 ע"א) **בגשمتא אחרא קדישא.** **דכתיב שרצ נפש**

חיה. נפש דההיא חייה קדישא. וכך בר נש לא אתעסק באורייתא לית ליה נפשא קדישא. קדושא דלעילא לא שריא עלי. וכך אשתדל באורייתא, בההוא רוחישן דרוחיש בה זכי לה היא נפש חייה, ולמהדר פמלאכין קדישין. דכתיב, (תהלים קג) ברכו יי מלאכיו, אלין אפונ דמתעסקין באורייתא דאקרון מלאכיו באראעה.

ודא הוא דכתיב ועופת יעופף על הארץ. האי בהאי עלמא. בההוא עלמא תנינן דזמין קוידשא בריך הויא ל麻痹 לון גדרין בגשרין ולאשתא בכל עלמא דכתיב, (ישעיה מ) וקונו יי יחליפו כה יעלו אבר בגשרים. והינו דכתיב ועופת יעופף על הארץ דא אורייתא דאקרי מים ישרצין ויפקון רחשא דנפש חייה מאתר דההיא חייה ימשכוון לה לחתא כמה דאתמר. ועל דא אמר דוד (ישוב קי"ב ע"ב) (תהלים נא) לב טהור בראש ל' אלהים, למלעי באורייתא, וכדין ורות בכוון חדש בקרבי:

פקודא שתיתאה לאתעסקא בפריה ורביה. דכל מאן דאתעסק בפריה ורביה, גרים (ישוב קפ"ז ע"ב) לההוא נהר למותי נבייע תדר ולא יפסקוון מימי. וימא אתמליה בא כל סטרין. (קנ"ב א) ובשותאין חדתין מתחדרן ונפקין מההוא אילנא. וחילין סגיאין אתרביאו לעילא בהדי אפונ גשותין. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ישרצנו

המימים שירצ בפש חיה, דא ברית קיימת קדישא בהר דבגיד ובפיק, ומיא דיליה אתרביאו ורחשין רחשה ורבפייא דבשmeta לה היא חיה.

ובאנו נשותין דעאלין בה היא חיה נפקי כמה עופי דפרחן וטאון כל עלמא. וכד נשמתא נפקא להאי עלמא ההוא עופא דפרח ונפק בהדי האי נשמתא מההוא אילנא נפק עמייה. כמה נפקו בכל נשמתא ונשmeta. (קס"א ב, כ"א, מ"א ב) תריין, חד מימינא וחד נשmeta. אי זכי אבון נטרין ליה דכתיב, (תהלים צא) כי מלאכיו יצוה לך. ואי לא אנון מקטרגי עליה.

אמר רבי פינחס (דף יג ע"א) תלתא אבון דקיימי אפטוטופסין עליה דבר נשבד זכי. דכתיב, (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מבוי אלף להגיד לאדם ישרו. אם יש עליו מלאך הוא חד. מליץ תרי. אחד מבוי אלף להגיד לאדם ישרו הוא תלת. אמר רבי שמואון, חמש, דכתיב יתר, ויחבבו ויאמר. ויחבבו חד. ויאמר תריין. אמר ליה לאו הכי, אלא ויחבבו דא קודשא בריך הוא בלחוודוי, דהא לית רשו לאחרא אלא ליה.

אמר ליה שפיר קא אמרת. ומאן דאתמנע מפריה ורביה כביבול אוזיר דיוונא דבליל כל דיקיגין. וגרים לה היא בהר דלא בגדיין מימי ופגים קיימת

קדישא בכל סטראין. ועליה כתיב, (ישעה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים ב'. ב' וዳי דא לגופא. ובשمتיה לא עיל לפרגודא (דמלכתא) כלל ואטריד מיהוא עלמא,

פרקודא שביעאה למgor לתרמnia יומין ולא עברא זותמא דערלהתא, בגין דההיא חייה איהי דרגא תמיןאה לכל דרגין, וההייא נפש דפרחה מינה אצטראיכא לאתחזאה קמה לתרמnia יומין כמה דאייה (בראשית לג' ג') דרגא תמיןאה. וכדיין אתחזי ודאי דאייה נפש חייה. נפש דההיא חייה קדישא ולא מסטרא אחרא. ודא אייה ישרצו המים. בספרא דחנוך יתרשםון מיא דזורעא קדישא רשיימו דנפש חייה. ודא רשיימו דאת יוניד דאטרשים בבשרא קדישא מכלiar רשומין דעלמא. ועוף יעופף על הארץ. דא אליהו דטאס כל עלמא באربع טאסין למחיי תפן בההוא גזירא דקימא קדישא. ואצטראיך לתקנא ליה פורסיא ולא דפרא בפורמיה דא (לך לך צ'ג ע"א) פרסיא דאליהו. ואילו לא שاري תפן. ויברא אלהים את התפנינים הגדולים. תרין אלין ערלה ופריעה. גזירוי דערלה ופריעה לבתר. ואנון דבר ונוקבא. ואת כל נפש החיה הרומשת, דא רשיימו דא"ת קיימה קדישא דאייה נפש חייה קדישא

כְּדָקָא מְרוֹן. אשר שְׁרֵצֶוּ הַמִּים מִין עַלְאֵין דָא תְּמִשְׁכוּ לְגַבְהָה דָא תְּרַשְׁימָוּ דָא.

וּבָגִין דָא אַתְּרַשְׁימָוּ יִשְׂרָאֵל בְּרַשְׁימָוּ קַדְיִשָּׁא וְדָכִיּוּ לְתַתָּא, בְּגֻוּנָא דָאָנוּ רַשְׁימָיִן קַדְיִשְׁינָא, לְאַשְׁתְּמֹדְעָא בֵּין סְטָר קַדְיִשָּׁא לְסְטָר אַחֲרָא דְמָסָאָבוֹ, אוֹף יִשְׂרָאֵל רַשְׁימָיִן לְאַשְׁתְּמֹדְעָא בֵּין (סְטָר) קַדְוּשָׁא, לְעַמִּין עוֹבְדִי פּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת דָאָתִיִּן מְסִטְרָא אַחֲרָא דְמָסָאָבָא כְּמָה דָאָתָמָר. וּכְמָה דְרַשְׁים לֹוֹן הַכִּי רַשְׁים בְּעִירִי וּעוֹפִי דְלָהּוֹן לְבָעִירִי וּעוֹפִי דְעַמִּין עוֹבְדִי עֲבוֹדָת פּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת. זְפָא חַוְלָקָהּוֹן דִּישְׂרָאֵל:

פְּקוּדָא תִּמְינָה לְמִרְחָם גַּיּוֹרָא (על) דְעַל לְמִגְזָר גִּרְמִיהָ (יתרו ע' ע"א) וְלֹא עַלְאָה תְּחוֹת גַּדְפּוּ דְשִׁכְינָתָא.

וְאֵיהִי אַעֲילָא לֹוֹן תְּחוֹת גַּדְפּהָא לְאָנוּן דְמִתְפְּרַשְׁן מְסִטְרָא אַחֲרָא מְסָאָבָא וּמִתְקָרְבִּין לְגַבְהָה. דְכַתִּיב תֹּצֵא הָאָרֶץ בְּפֶשׁ חִיה לְמִיְבָה. וְאֵי תִּמְאָה דְהָאֵי בְּפֶשׁ חִיה דְכָלִילָא בִּישְׂרָאֵל לְכָלָא הִיא אַזְדְּמָנָת. הַדָּר וְאָמָר לְמִיְבָה. כִּמָּה אַפְסְּדָרִין וְאַדְרִין דָא לְגוֹ מִן דָא אִיתָה לְהָאֵי אָרֶץ דְאֵיהִי חִיה תְּחוֹת גַּדְפּהָא.

גַּדְפּהָא יִמְינָה אִיתָה לְהָתְרִין אַפְסְּדָרִין. וּמַהָאֵי גַּדְפּהָא אַתְּפְּרַשְׁן לְתְרִין אָוְמִין (משפטים צ"ה ע"א) אַחֲרְנִין דָאָנוּן קְרִיבִין בִּיחָדָא (נ"א בִּיחָסָא) לִישְׂרָאֵל לְאַעֲלָא לֹוֹן לְגוֹ

אֲכִסְדָּרִין אֶלְיִין. וְתַחַות גָּדְפָא שֶׁמְאַלָּא אִית תְּרִין
אֲכִסְדָּרִין אַחֲרָנִין וּמַתְפִּרְשָׁן לְתְרִין אֹמְנִין אַחֲרָנִין דָּאָפָונִין
עַמּוֹן וּמוֹאָב. וּכְלַהּוּן אַקְרוֹן נְפָשׁ חַיָּה. וּכְמָה אַדְרִין
סְתִימִין אַחֲרָנִין וְהַיְכָלִין אַחֲרָנִין בְּכָל גָּדְפָא וּגְדָרָפָא.
וּמְבִיאֵיהוּ נְפָקוּ רְוִיחִין לְאַפְרֵשָׁא (שלח לך קס"ח ע"א) לְכָל אָפָונִין
גִּיוֹרִין דִּמְתַגְּיִירִין. וְאַקְרוֹן נְפָשׁ חַיָּה, אָבָל לִמְינָה. וּכְלַהּוּ
עֶאלְיִין תַּחַות גָּדְפוּי דְשִׁכְיִנְתָּא וְלֹא יִתְּרִיר.

אָבָל נְשִׁמְתָּא דִּישְׁרָאֵל נְפָקָא מְגֻנוּ גּוֹפָא דְהַהוּא אַיְלָנָא,
וּמְתַמֵּן פְּרָחִין נְשִׁמְתִּין לְגַ� הָאֵי אָרֶץ גַּו מְעָהָא לְגַ� לְגַ�.
וּרְזֹא (מלאכי ג) כִּי תַהְיוּ אַתֶּם אָרֶץ חַפְצָן. וּעַל דָּא יִשְׁرָאֵל בָּן
יִקְרֵר דְּהָמוּ מְעָהָא עַלְיָה וְאַקְרוֹן (ישעה מו) הָעַמּוֹסִים מִבַּיִּנָּה
בְּטֻנוּ וְלֹא מְגַדְפֵין לְבָר. וְתוּ (דף יט ע"ב) גִּיוֹרִין לִית לְזֹן חַוְלָקָא
בְּאַיְלָנָא עַלְאָה כָּל שְׁכַנָּה בְגּוֹפָא דִילִיה. אָבָל חַוְלָקָא
דְּלַהּוּן בְגַדְפֵין אֵיהוּ וְלֹא יִתְּרִיר. וְגִיוֹרָא תַּחַות גַּדְפֵי
שִׁכְיִנְתָּא וְלֹא יִתְּרִיר (לך לך צ"ו ע"א) גִּירִי הַצְּדָקָה אָפָונִין דְתַמְנוֹן
שְׂרָאֵן וְאַתְּאַחֲדָנוּ וְלֹא לְגַ� כָּמָה דְאַתְּמָר. וּבְגַיִן כַּךְ תֹּזְצָא
הָאָרֶץ נְפָשׁ חַיָּה לִמְינָה. וְלֹמְאָן, בְּהָמָה וּרְמַשׁ וְתִיחְטוּ אָרֶץ
לִמְינָה כְּלַהּוּ שְׁאַבִּין נְפָשׁ מַהְיָה חַיָּה, אָבָל כָּל חַד
לִמְינָה בְּדַקָּא חֹזֵי לָהּ:

פְּקוּדָא תִּשְׁיעָאָה לְמִיחַן לְמִסְבָּנִי וּלְמִיחַב לְזֹן טְרָפָא.
דְּכַתִּיב נָעָשָׂה אָדָם בְּצַלְמָנוּ כְּדָמוֹתֵנוּ. נָעָשָׂה

אֶת־עַמּוֹ, מִשּׁוֹתֶפֶא כָּלְלָה דָּכָר וּנוֹקָבָא. בְּצַלְמָנוּ, עֲתִירִי. בְּדִמוֹתָנוּ, מַסְכָּנִי. דָּהָא מִסְטָרָא דְּכֻורָא עֲתִירִי, וּמִסְטָרָא דְּנוֹקָבָא מַסְכָּנִי. כַּמָּה דָּאָבוֹן בְּשִׁוּתֶפֶא חֲדָא. וְחַס דָּא עַל דָּא, וַיַּהַיב דָּא לְדָא וְגַמְיל לִיהְיָה טִיבוֹ, הַכִּי אַצְטְּרִיךְ בָּר בְּשׁ לְתַתָּא לְמַהְוִי עֲתִירָא וּמַסְכָּנָא בְּחַבּוּרָא חֲדָא, וְלִמְיַהַב דָּא לְדָא וְלִגְמַלָּה טֻוָּבָא דָּא לְדָא.

וַיַּרְדוּ בְּדִגְתַּת הַיּוֹם וְגַוְ' רָזָא דָּנָן חַמִּינָן בְּסִפְרָא דְּשֶׁלֶמָה מַלְפָא, דָּכְלָה מִאֵן דְּחַס עַל מַסְכָּנִי בְּרַעֲוָתָא דְּלָבָא, לֹא מִשְׁתַּגִּי דִּיוֹקָנִיהָ לְעַלְמָם מַדְּיוֹקָנָא דָּאָדָם הַרְאָשׁוֹן. וּכְיוֹן דִּיוֹקָנָא דָּאָדָם אַתְּרָשִׁים בֵּיהֶה, שְׁלִיט עַל כָּל בְּרִיאֵין דְּעַלְמָא בְּהַהוּא דִּיוֹקָנָא. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית ט) וּמוֹרָאָכָם וְחַטָּבָם יְהִיָּה עַל כָּל תְּחִית הָאָרֶץ וְגַוְ' כָּלְהֵי זַעַן וְדַחֲלֵין מַהַהוּא דִּיוֹקָנָא דְּאַתְּרָשִׁים בֵּיהֶה, בְּגִין הַדָּא הוּא פְּקוּדָא מַעַלְיאָ לְאַסְתָּלָקָא בָּר נְשָׁה בְּדִיוֹקָנִיהָ דָּאָדָם עַל כָּל שָׁאָר פְּקוּדִין.

מִנָּא לֹן מְגֻבּוֹכְדָגָצָר (ח'יבא). אַף עַל גַּב דְּחַלְמָם הַהוּא חַלְמָא, כָּל זִמְנָא דְּהַהּוּה מִיחַן לְמַסְכָּנִי לֹא שְׁרָא עַלְיהָ חַלְמִיהָ. כְּיוֹן דָּאָטִיל עִינָא בִּישָׁא דָלָא לִמְיחַן לְמַסְכָּנִי, מַה בְּתִיב, (דְּנִיאַל ד) עוֹד מַלְתָּא בְּפּוֹם מַלְפָא וְגַוְ', מִיד אַשְׁתַּגִּי דִּיוֹקָנִיהָ וְאַטְרִיד מִן בְּגִי נְשָׁא. וּבְגִין כֵּה בָּעֵשָׂה אָדָם. בְּתִיב הַכָּא עֲשִׁיהָ, וּבְתִיב הַתָּם (רוּה ב) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשָׂיתִי עִמוֹ הַיּוֹם בּוֹעֵז.

**פָקוֹדָא עֲשִׂירָה לְאַנְחָא תְּפִלִין וְלֹא שֶׁלֶםָא גְּרָמִיה
בְּדִיּוֹקָנָא עַלְאהָ. דְכִתְיבָ, (בראשית א) וַיַּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. פָתָח וַיֹּאמֶר (שיר השירים ז) רָאשֵׁךְ
עַלְיךָ כְּפִרְמָל הָאֵי קָרָא אָזְקִימָנָא וְאָתָמָר. אֲבָל רָאשֵׁךְ
עַלְיךָ כְּפִרְמָל, דָא רִישָׁא עַלְאהָ תְּפִלִין דְרִישָׁא, שֶׁמָא
דִמְלָפָא עַלְאהָ קְדִישָׁא יְדוֹד בְּאַתּוֹן רְשִׁימָין, פֶל אֶת וְאֶת
פִרְשָׁתָא חָדָא, שֶׁמָא קְדִישָׁא גְּלִיפָא בְּסֻדוֹרָא דְאַתּוֹן
כְּדָקָא יָאוֹת. וַתַּבְנֵן (דברים כח) כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עַלְיךָ וַיַּרְאָו
מִפְּנָה, אֵלֵין תְּפִלִין דְרִישָׁא, דְאָנוֹן שֶׁמָא קְדִישָׁא בְּסֻדוֹרָא
דְאַתּוֹו.**

**פִרְשָׁתָא קְדָמָה (שמות יג) קָדְשׁ לֵי כָל בָּכָר. דָא יְדָאָה
קָדְשׁ. בּוֹכֶרֶא דָכָל קְוִידָשִׁין עַלְאיַין. פָטָר כָּל
רְחַם, בְּהַהוּא שְׁבִיל דְקִיקָדְבָתָה מִן יוֹד דְאָיהוּ אָפְתָח
רְחַמָּא (רחמה) לְמַעַבְדָ פִירִין וְאַבְינָן כְּדָקָא יָאוֹת. וְאָיהוּ קָדְשׁ
עַלְאהָ.**

**פִרְשָׁתָא תְּגִינָה (שמות יג) וְהִיא כִּי יְבִיאָה. דָא הַיִכְלָא.
דְאַתְפָתָח רְחַמָּא (רחמה) דִילָה מְגֹו יוֹד בְּחִמְשִׁין
פָתָחִין אַפְסִידָרָאִין וְאַדְרִין סְתִימָין דְבִיה. דְהַהוּא פָטָר
דְעַבְיד יוֹד בְּהָאֵי הַיִכְלָא לְמַשְׁמָעָה קָלָא דִי נְפָקָא מְגֹו
שׁוֹפֵר דָא. בְגִין דְשׁוֹפֵר דָא הוּא סְתִים בְּכָל סְטְרִין, וְאַתָּא**

יונ"ד ופתח ליה לאפקא מיגיה קלא. ובין דאפתח ליה תקע ליה ואפיק מגיה קלא לאפקא עבדין לחרינו. ובתקיעו דשופרא דא נפקו ישראל ממצרים. וכך זמין זימנא אחרא לסוף יומיא. וכל פורקנא מהאי שופר אתיא. ובגין כך אית בה יציאת מצרים בפרשタ דא. דהא מהאי שופר ATI בחילא דיו"ד דפתח רחמא דילא ואפיק קליה לפורקנא בעבדין. ודא ה את תנינא דשמע קדישא.

פרשタ תליתאה רוז יהודא (דברים ז) דשמע ישראל. דא ואיז דכליל כלל, ובייה יהודא דכללא. ובייה ATI יהדן והוא גטיל כלל. **פרשタ רביעאה** (דברים ח) והיה אם שמוע, כלילו דתרין סטרין (דף ז ע"א) דאתאחדת בהי בנסת ישראל גבורה דלתפה. ודא ה בתראה דגטלא לוון ואתכלילת מហון. ותפלין אתוון דשמע קדישא אפונ ממש. ועל דא ראש עלייך הכרמל אלין תפליין (בא מג'ג', ואתחנן רס"ד א) קדישא). (שיר השירים ז) ודלת ראש היה א תפלה של יד דאייה מסכנא לגבי עילא אוף הבי שלימוי אית לה בגונא דלעילא.

(שיר השירים ז) **מלך אסור ברהטים קשור אליו ואחד באפונ** בת לאתאחדה בההוא שמע קדישא בדקא יאות. ועל דא מאן דאתתקן בהו אהוי הו בצלם אללים. מה

אלְהִים אֲתִיחַד בֵּיה שָׁמָא קָדִישָׁא, אֲפַף הוּא אֲתִיחַד בֵּיה שָׁמָא קָדִישָׁא כְּדֹקָא יָאוֹת. זֶכֶר וּגְנֻכָּה בָּרָא אֹתָם. תְּפִלִין דָּרִישָׁא וִתְּפִלָה שֶׁל יָד וְכֹלָא חָד.

פקודא חֲסֵר לְעַשְׂרָא מַעֲשָׂרָא דָאָרְעָא. הָכָא אִית תְּרִין פְּקוּדִין. חָד לְעַשְׂרָא מַעֲשָׂרָא דָאָרְעָא. וְתַד בְּפּוּרִי דְּפִירִי אַיְלָנָא. דְּכַתִּיב (בראשית א) הַגָּה נָתָתִי לְכֶם אֶת כָּל עַשְׂבָּז וּרְעֵז וּרְעֵז אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ. פְּתִיב הָכָא הַגָּה נָתָתִי. וְכַתִּיב הַתָּם (במדבר י) וְלִבְנֵי לְוִי הַגָּה נָתָתִי אֶת כָּל מַעֲשָׂר בִּישראל. וְכַתִּיב, (ויקרא ט) וְכָל מַעֲשָׂר הָאָרֶץ מִזְרָע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעַז לְה' הוּא.

פקודא תְּרִיסָר לְאִיתָתָה בְּפּוּרִי דְּאַיְלָנָא דְּכַתִּיב, (בראשית א) וְאֶת כָּל הָעַז אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עַז וּרְעֵז וּרְעֵז. כָּל מָן דָאַתְחַזֵּי לֵי, לְכוֹן אַסְרָא לְמִיכָל. אַתִיר לוֹן וַיְהִיב לוֹן כָּל מַעֲשָׂרָא דִילִיה וּבְפּוּרִין דְּאַיְלָנִין. נָתָתִי לְכֶם, לְכֶם וְלֹא לְדָרִין דְבָתְרִיכָוּן.

פקודא תְּלִיסָר. לְמַעַבֵּד פּוֹרְקָנָא לְבָרִיה לְקַשְׁרָא לֵיה בְּחִינִין. דְתְרִין מִמְּנָן נִגְהָוּ חָד דְתִיְין וְתַד דְמוֹתָא וְקִיְמִין עַלְיהָ דְבָר נְשָׁ, וְכָד יִפְרֹזֵק בָּר נְשָׁ לְבָרִיה, מִידָא דְהָהּוּא מוֹתָא פְּרִיק לֵיה, וְלֹא יִכְיל לְשַׁלְטָא הָעַלְיהָ. וּרְזָא דָא וַיֵּרֶא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּכָלָל. וְהַגָּה טוֹב דָא מַלְאָך חַיִים. מָאֵד דָא מַלְאָך הַמִּותָה. וְעַל דָא בְּהָהּוּא

פּוֹרְקָנָא אַתְקִיִּם דָּא דְּחִיִּים וְאַתְחַלֵּשׁ הַהוּא דְּמוֹת.
בּוֹרְקָנָא דָא קְנִי לִיהְיָה חִיִּים כִּמָּה דָא תָּמָר. וְהַהוּא סְטֶרֶא
בִּישָּׁא שְׁבָק לִיהְיָה וְלֹא אֲחִיד בֵּיהְיָה:

פּוֹרְקָנָא אַרְבִּיסֶר לְגַטְרָא יוֹמָא דְּשַׁבְתָּא, דָא יְהוּ יוֹמָא
דְּנִיְחָא מִבְּלָעַד עַזְבָּדִי בְּרָאשָׁית. הַכָּא פְּלִילָן תְּרִין
פּוֹרְקָנָא. חַד בְּטִירָא דִּיּוֹם הַשְּׁבָתָה. וְחַד לְקַדְשָׁא הַהוּא יוֹמָא
בְּקָדוֹשָׁיהָ. לְגַטְרָא יוֹמָא דְּשַׁבְתָּא כִּמָּא דָא דְּפָרָנָא
וְאַתְעָרָנָא עַלְיָהוּ דָא יְהוּ יוֹמָא דְּנִיְחָא לְעַלְמִין. וְכֹל
עַבְדֵּינוּ בֵּיהְיָה אַשְׁתְּכָלְלוּ וְאַתְעַבְדֵּנוּ עַד דָא תְקָדֵשׁ יוֹמָא.
כִּיּוֹן דָא תְקָדֵשׁ יוֹמָא אַשְׁתָּאָר בְּרִיאָה דְּרוֹחִין דָלָא אַתְבָּרִי
לֹזֶן גּוֹפָא. וּכְיַיְלָא הַהָּוֹה יְדַע קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הַהָּוֹה לְאַעֲפָבָא
לְקַדְשָׁא יוֹמָא עַד דִּיְתְּבָרֵין גּוֹפִין לְהַנִּי רְוִיחִין. אֶלָּא
אַיְלָנָא דְּדִיעָת טֻוב וְרֹעֵא אַתְעַר הַהָּוֹה סְטֶרֶא אַחֲרָא דְּרֹעֵא
וּבְעָא לְאַתְקָפָא בְּעַלְמָא וְאַתְפְּרָשָׁו כִּמָּה רְוִיחִין בְּכָמָה
וַיְיִגְנִין לְאַתְקָפָא בְּעַלְמָא בְּגּוֹפִין.

כִּיּוֹן דְּחַמָּא קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הַהָּוֹה כֹּה, אַתְעַר מְגֹו אַיְלָנָא
דְּחִיִּי בְּשִׁיבָּא דְּרוֹחָא וּבְטַשׁ בְּאַיְלָנָא אַחֲרָא וְאַתְעַר
סְטֶרֶא אַחֲרָא דְּטוֹב וְאַתְקָדֵשׁ יוֹמָא. דָהָא בְּרִיאָו דְּגּוֹפִין
וְאַתְעַרוּ דְּרוֹחִין בְּסְטֶרֶא דְּטוֹב אַיְהוּ בְּהָאִי לִילִיאָ, וְלֹא
בְּסְטֶרֶא אַחֲרָא. וְאַלְמַלְאָא אַקְדִּים סְטֶרֶא אַחֲרָא בְּהָאִי
לִילִיאָ עַד דָלָא יְקִדִּים סְטֶרֶא דְּטוֹב, לֹא יְכִיל עַלְמָא

למייקם קמיהו אֲפִילוֹ רְגֻעָא חֶדָא. אֲבָל אֲסּוֹתָא אֲקָדִים קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דְּדָלִיג קְמִיה קְדוּשָׁא דְּיוֹמָא וְאֲקָדִים קְמִי סְטָרָא אַחֲרָא וְאֲתָקִים עַלְמָא. וּמָה דְּחַשִּׁיב סְטָרָא אַחֲרָא לְאַתְּבָנִי בְּעַלְמָא לְאַתְּתָקֶפֶא, אַתְּבָנִי בְּהָאִי לִילִיא סְטָרָא דְּטוֹב וְאַתְּמָקָפֶה וְאַתְּבָנָנוּ גּוֹפִין וּרוֹחִין קְדִישִׁין בְּהָאִי לִילִיא מְסְטָרָא דְּטוֹב. וּבְגִין פֶּה עָונְגָתָן דְּתָכִימִין

דִּידְעֵי דָא מִשְׁבָּת (דף יד ע"ב) לְשָׁבָת.

דָהָא כְּדִין חַמָּאת דָא סְטָרָא אַחֲרָא דְכָמָה דָאִיהִי חַשִּׁיבָת לְמַעַבָּד, עֲבִידִי (עֲבִידָה) סְטָרָא דְקָדוֹשָׁה. אַזְלָא וּמְשֻׁטָּטָא בְּכָמָה חַיְילִין וּסְטָרִין דִילָה וְחַמָּאת כָּל אֲבוֹן דְקָא מִשְׁמָשִׁי עֲרָסִיתָהוּ בְגָלוּיָא דְגּוֹפִיהוּן לְבָהָרָא דְבָזִיצָנָא, וּכָל אֲבוֹן בְּנֵין דְגַפְקִין מַתְמָן הָווּ בְכָפִין דְשָׁרוּ עַלְיָהוּ רְוִיחִין מְהַהוָא סְטָרָא אַחֲרָא. וּאֲבוֹן רְוִיחִין עַרְטִילְאַיִן דְחַיִיבָא דְאַקְרּוֹן מִזְיקִין וְשְׁרִיאָת בָּהָוּ לִילִיאַת וּקְטִילָת לוֹן.

כִּיּוֹן דְאֲתָקָדָש יוֹמָא וּשְׁלִיטָא קְדוּשָׁה עַל עַלְמָא, הָהָוָא סְטָרָא אַחֲרָא אֲזַעִירָת גְּרָמָה וְאֲטָמָרָת כָּל לִילִיא דְשָׁבָתָא וְיוֹמָא דְשָׁבָתָא, בָר מַן אֲסִימּוֹן וּכָל פָת דִילִיה דְאַזְלִי עַל שְׁרָגִי בְטָמֵירוֹ לְמַחְמִי עַל גָלוּיָה דְשָׁמוֹשָׁא, וּלְבָתֶר אֲטָמָרִין גּוֹ נַוקְבָּא דְתָהוֹמָא רַבָּא. כִּיּוֹן דְגַפְקָ שָׁבָתָא, כָמָה חַיְילִין וּמְשָׁרִין פְרָחִין וּמְשֻׁטָּטִין בְעַלְמָא,

ועל דא אַתָּקֹן שִׁיר שֶׁל פָּגֻעִים דְּלֹא יִשְׁלַׁטוּן עַל עַמָּא קָדִישָׁא. לֹאָن אֲתָר מִשְׁטָטִי בְּהַהוּא לִילִיא. כִּד נְפָקִי בְּבַהִילּוּ וְחַשְׁבִּין לְשִׁלְטָה בְּעַלְמָא עַל עַמָּא קָדִישָׁא וְחַמָּאוֹן לוֹן בְּצָלוֹתָא וְאָמְרוֹן שִׁירְתָּא דָא, וּבְשִׁירְותָּא מְבָדְלִי בְּצָלוֹתָא וְמְבָדְלִי עַל הַכּוֹס, פְּרָחִי מַתְמָן וְאַזְלִי וּמִשְׁטָטִי וּמְטָאוֹן לְגֹו מַדְבָּרָא. רְחַמְנָא לְשִׁיזְבָּן מַפְיִיהוֹ וּמִסְטְּרָן (ומסתרא) בִּישָׁא.

אָמְרוּ רְבּוֹתִינוּ זֶל תַּלְתָּא אֲנוֹן גַּרְמִינָן בִּישָׁא לְגַרְמִיהוֹ. חַד מָאוֹן דְּלִיִּיט גַּרְמִיה. תְּגִינִּיאָן מָאוֹן דְּזַרְקָן נְהַמָּא אוּ פְּרוֹרִין דְּאִית בְּהֹו בְּנִית. תְּלִיתָה מָאוֹן דְּאָזְקִיד שְׁרָגָא בְּמִפְקָא דְּשִׁבְתָּא עַד לֹא מְטוֹן יִשְׂרָאֵל לְקָדוֹשָׁא דְּסִדְרָא דְּגָרִים לְנוֹרָא דְּגִיהָנָם לְאַדְלָקָא בְּהָאִי נֹרָא עַד לֹא מְטוֹן זְמִבִּיהוֹ. דְּחַד דְּוַקְתָּא אִית בְּגִיהָנָם לְאֲנוֹן דְּקָא מְחַלְלִי שְׁבָתוֹת, וְאֲנוֹן דְּעַנוּשָׁין בְּגִיהָנָם לְיִיטִין לֵיהֶה לְהַהוּא דְּאָזְקִיד שְׁרָגָא עַד לֹא מְטוֹן זְמִבִּיה, וְאָמְרוּ לֵיהֶה (ישעה בָּבָ) הַבָּה יִי מְטַלְטָלָה גָּבָר וְגֹו (ישעה בָּבָ) צְנוּפָה יִצְנְפָךְ צְנוּפָה כְּהָור אֶל אָרֶץ רְחַבָּת יְדִים.

בְּגַין דָּלָאו יָאוֹת הַוָּא לְאַדְלָקָא נֹרָא כִּד נְפִיק שִׁבְתָּא עַד דְּמְבָדְלִי יִשְׂרָאֵל בְּצָלוֹתָא וְמְבָדְלִי עַל כְּפָא. בְּגַין דַּעַד הַהוּא זְמָנָא שְׁבָת הַוָּא, וְקָדוֹשָׁה דְּשִׁבְתָּה שְׁלִיט עַלְנָא. וּבְשָׁעַתָּא דְּמְבָדְלִין עַל כְּפָא כָּל אֲנוֹן חַיִילִין וְכָל:

אֲפֹן מִשְׁרִין דָּאתְמָנָן עַל יוֹמִי דְּחֹול, כֹּל חַד וְחַד יִתְּבִּיבָּן לְאַתְּרִיה וּפּוֹלְחָנִיה דָּאתְמָגִי עַלְיָה.

בְּגַין דְּכַד עַל שְׁבַתָּא וְאַתְּקַדֵּשׁ יוֹמָא, קָדֵשׁ אַתְּעַר וּשְׁלִיט בְּעַלְמָא, וְחוֹל אַתְּעַדִּי מִשּׁוֹלְטָנוֹתָא דְּיִלְיָה, עַד שְׁעַתָּא דְּנַפְיַיק שְׁבַתָּא לֹא תִּיְּבִין לְאַתְּרִיהוּ. וְאַף עַל גַּב דְּנַפְיַיק שְׁבַתָּא לֹא תִּיְּבִין לְאַתְּרִיהוּ עַד זֶמְנָא דָמְרִי יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ אַתָּה ייָ הַמְּבָדֵל בֵּין קָדֵשׁ לְחֹול. בְּדַיִן קָדֵשׁ אַסְתָּלָק, וּמִשְׁרִין דָּאתְמָנָיו עַל יוֹמִי דְּחֹול מִתְּעָרִין וְתִּיְּבִין לְאַתְּרִיהוּ כֹּל חַד וְחַד עַל מִטְּרִיה דָּאתְפַּקְד עַלְיָה. וְעַם כָּל דָּא לֹא שְׁלָטִין עַד דִּיהֽוֹן נְהֹרִין מְרוֹזָא דְשְׁרָגָא. וּכְלַהּוֹן אַקְרֹוֹן מָאוֹרִי הַאֲשָׁר בְּגַין (דְּמַנְהֹרָא דְּנוֹרָא דְּנַגְּדָא) (נ"א דְּמַרְזָא דְּעַמְזָא דְּנוֹרָא) וּמִיסּוֹדָא דְּנוֹרָא אַתְּיָאָן בְּלָהָו וּשְׁלָטִין עַל עַלְמָא תִּפְתָּחָה. וּכְלָא כְּדָבָר בְּשָׁאָלָה שְׁרָגָא עַד לֹא שְׁלִימָו יִשְׂרָאֵל קְדוּשָׁא דְסֻדָּרָא.

אֲבָל אֵי אֵיהֶם מִתְּהִינָּן עַד דִּישְׁלִימָו קְדוּשָׁא דְסֻדָּרָא, אֲפֹן חַיְּבִין דְּגִיהָנָם מַצְדִּיקִין עַלְיָהוּ דִּינָא דְּקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְאֲפֹן מִקְיָמִים עַל הָהּוּא בְּרִיךְ בְּלָרְכָאנוּ דָקָא אָמָרִי צְבּוֹרָא (בראשית כז) וַיִּתְּנוּ לְךָ הָאֱלֹהִים מַטְלָה שְׁמִים (דברים כה) בָּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בְּשִׁדָּה וְגוּ'. (ההלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁבְּכִיל אֶל דָל בְּיּוֹם רָעוֹה יִמְלִטְתָּהוּ ייָ. בְּיּוֹם רָע מִבְּعִי לֵיהֶם, מַאי בְּיּוֹם רָעוֹה. יוֹמָא דְשְׁלַטָּא

ההיא רעה למשיב גשمتיה. אשרי משכיל אל דל דא הוא שכיב מרע לאסאה ליה מהובוי גבי קודשא בריך הוא. דבר אחר דא יומא דдинא שרייא על עולם אשתותיב מגיה פמה דאתמר ביום רעה ימלטהו יי'. יומא דאת מסר דיןא לההוא רעה לשلتאה על עולם (חסר):

פרק ה' בראשית

(דף טו ע"א)

(ג"א בראשית בחכמתא דמלפָא גלייף וכו') הורמנותא דמלפָא, גלייף גלייף (ג"א גליוף) בטהיירו עלאה בוצינא דקרדיניתא, ונפיק גו סתים דסתימיו מרישא (ג"א מרישא) דאיין סו"ף קווטרא (פירוש ע"ז) בגולמא, בעיז בעזקא לא חזר ולא אוכם ולא סומק ולא ירוק ולא גוון כלל, פד (ג"א חדר) מדיד משיחא עביד גוונין לאנחרא, לגו בגו בוצינא נפיק (ג"א ונפיק) חד גביעו דמגיה אצטבעו גוונין לחתטא. סתים גו סתימין דרוזא דאיין סו"ף בקע ולא בקע אוירא דיליה לא אתידע כלל, עד דמגוז דחיקו דבקיעותיה בהיר (כ"א) בקoidה חדא סתימה עלאה, בתר ההיא בקoidה לא אתידע כלל, ובגין כה אקרי ראשית מאמר קדמאתה הכלא.:

השלמה מההשומות (סימן א)

בראשית ברא אלהים "את" "השמי" "ואת" "הארץ
ראשי תיבין אהו"ה דביה אתריאו שמיא